

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιοτάτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quæ supersunt.*

QVORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc ἰσ-
χυρίῳ detur, sequentes
paginae indicant.

Ἰδὲ Κεφάλαιον.

α φ ε ς.

I. C R I S P I N I de hac sua editione
dixit.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:

Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA T O-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

PRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum a gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attaetarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scītè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascræum illi Ἠσίοδος, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ descriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris obletēt, nec impediat circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

classes: quæ primam Hesiodi operibus τοῖς στοιχοῦντοῖς: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιοῦντοῖς: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Τραυλοῦντοῖς hac exiguitate dedimus, ut in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione pericundam horum Poëtarum lectionem remorer, aut verecundiae terminos nimia commendatione transiliam. Spéro equidem susceptum hunc laborem, inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione cõiuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorû elucubrata studia in hos Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè cõmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latinè doctissimus: multa etiã apud B. Marcuardum contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur: quæ præterquam quòd sunt ἀνίγμματα arbitrata veteris Auctoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafimus Theocriti Σύνεργα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τὸ Θεοκρίτου σύριγξος ἀνίγμματα μὴ ὁμοιον, διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροστιχῶς τῆς μνημονοβυθιστῶν ἰσορροπίας ἔχουσαν, καὶ τὴν ἐν εἰπέσι τῶν συνταξέως: καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀπικλήσιν συνήθειαν ἀλλὰ πᾶσι ἐκφυλον, πολλὰ ἐμπειροῦσαν ἀσπίφειδον. Quæ sanè præfatio æquius de Ouò, Alis, ac Securi, ænigmaticis

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
vtilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

POETARVM QVI TRI-
bus distinctis libris, vno tamen *ἑξῆσι*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

GEORGICA
HESIODI ASCRÆI
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ἀξιόματα* quædam com-
muni sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de iudiciis*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

Annotationes in Εἴρη καὶ Ἡμῶν, Philippo Mel-
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiarie descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII
Eidyllia, apta ad Poëtices pricipia excolenda, quæ
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab Aratoribus ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius alique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRIM
Restituit suis metris, enodatq; exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusii,

BIONIS Smyrni Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarësis vetustissimi
Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationib⁹ selectis
E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitæ.

P H O C Y L I D I S poëma admonitorium.

P Y T H A G O R A E carmina aurea scholiis

V. Amerpachii aliorūq; observationib⁹ illustrata.

S O L O N I S sententiae quae supersunt.

T Y R T A E I varia.

S I M O N I D I S pleraque,

R H I A N I,

N A U M A C H I I,

P A N T A S I D I S,

O R P H E I,

M I M N E R M I,

L I N I,

C A L L I M A C H I I,

E V E N I P A R I I,

E R A T O S T H E N I S,

M E N E C R A T I S,

P O S I D I P P I,

M E T R O D O R I,

T I M O C L I S. Quorum sententias plerasque multi magni scriptores veluti axiomata & oracula non sine honoris praefatione citarunt: Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, Athenaeus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudeus: ac de Patribus Graecis Clemens Alexandrinus, ac Basilus cognomento Magnus.

H O S P O E T A S I N S E-quitur eadem tertia Enchiridii parte.

S E N A R I O R V M Libellus: continēs aliorum quoque Poëtarum sententias, quemadmodum ex Indice ad calcem illius tertiae partis appposito constabit.

A D D I T A sunt eiusdem cum superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis: quorum nomina idem Index commonstrat.

Fructu his, o Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Κ Α.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ.
 χρῆς Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Τ Ο Τ Α Τ Τ Ο Τ.

Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Τ Σ.

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

*Hesiodi Ascraei Poëta ut vetustissimi, ita pu-
 rissimi, opera quæ supersunt omnia: Latina
 versione & brevibus annotationibus iisque
 selectiss. exposita.*

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

ANNOTATIONES IN

Opera Hesiodi, ex doctiss. virorum scriptis collectæ.

Pag. 1. ΗΣΙΟΔΟΥ.] Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. ca. 11. non consentitur uter natus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. **ΑΣΚΡΑΙΟΥ.]** Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Boeotiae, in Ascrapago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, Ascræumque cano Romana per oppida carmen. **Ἐργα κὶ Ἡμεραί.]** Non dubium est quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu, Quid faciat lætas segetes: Quo siedere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat agriculturam esse artem quæ non inerti otio, aut alieno sumptu: sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia, atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem colendam, iniustitiam verò & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

Ψ 1. Μῦθοι.] Duplicem invocationem ponit prior hæc ad Musas, posterior (Ψ 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

- ψ 3. Οὐ τι διὰ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in οὐ potest intelligi ὅπον, more Attico, ut sit δὲ οὐ ὅπον, quomodo, cur: q̄ nonnulli interrogatiue, alij verò absq̄ interrogatione intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δὲ οὐ, vel καὶ οὐ Δία, secundum quem Iouem gubernantur homines. φατὸς ἔστιν τὸς differunt ut apud Latinos loquor ἔτι dico. est enim φατὸς de quo magna fama est: ἔστιν τὸς autem honoratus, ἔτι ad certam functionē ἔτι dignitatem assumptus.
- ψ 5. Πῆμα μὲν.) Contractio est in voce πῆμα. ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit aluaria pro aluearia. Aesopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖς, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψηλοῖς.
- ψ 9. Κλῦσι.) Inuocatio ad Iouem. Δίμους vocat praecepta de moribus.
- ψ 11. Οὐκ ἀρεῇ.) Duplicem narrat contentionem augendam rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam ἔτι scelus cumulantur opes: alteram dignam laude.
- ψ 15. Οὐτις τὴν ὄγαν φιλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominib⁹ cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possunt discernere à verè expetenda ea quae falso boni speciem praesferunt: idē natura quodā fato. ψ 20. ἀπάλαμνον, inertem, qui manus nulli operi admonet. πάλαν enim ἔτι manum ἔτι ipsum opus significat.
- ψ 24. ἀγαθὴ) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, ἔτι Aristot. 5. Polit. ἔτι 2. Rhet. ἔτι Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi ἔτι salutari cum Poëta nostro attribuit.
- Pag. 3. ψ 3 Ω Πίρση.) Alloquitur fratrem, ἔτι tradit doctrinam ad eius emendationem accommodat: cumq̄ dehortatur à contentionib⁹ forensibus, quia infelicititer circa eas versetur cui singulis temporib⁹ sui prouentus

non adfuerint. *αρεστότατος*, epitheton aptissimum in honesta contentione, quia malum gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. *ψ 6. Ωρην.*) absq. aspiratione, pro φερεταις. alij legunt ὄρην, i. tempus. *ψ 9. Τὴν αὐτοῖα.*) Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re familiari, nec animus à malo renocari potest, age per me licebit litiges quandiu vales. *ψ. 14. Ἀρπαζον.*) *ἑσπέρην* dicat praefectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

ψ 16. Νήπιος.) Mediocritatem commendat, & redarguit iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditatibus, & à vita frugalitate digrediantur ad *πλεονεξίαν* iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem iustitiae longè potiorem quàm iniustitiae & *πλεονεξίας*: deinde etiam non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per *ἡμισυ*, medium inter lucrum & damnum, quod est iustum, & honestius atque utilius *παιρτός*, i. toto, quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato. 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate in statib. civilibus amplectenda.

ψ 18. Κοίψαντες γὰρ ἴχθυοι.) pro *ἐκρύψαν*, occuluerunt. Causam huius ignorantiae ostendit esse voluntatē Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominū hanc faciliorem vitam rationem.

ψ 19. Πρῶτον.) Illius primae & melioris vitae rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile quemque non admodum industrium vel ynius dici labore efficere quod sufficiat in integrum annum.

ψ 21. πλοῦτοι.) Quidā nō pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamq. pro aratro accipiunt. Solent autē rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

ψ 23. Ἀνὰ Ζῆν.) Longam fabulam recenset de Pandora qua docet Iovem iratum abdidisse ignem, i. veritatem, quae penitus abstrusa est in natura. Sed cū Pro-

metheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit
Iupiter Pandoram, i. voluptatem, qua multis rebus
opus habet, augetq; quotidie sumptus, & quāvis mul-
tis modis abblandiatur, malorū tamē omnium, mor-
borumq; causa est. Prometheus autem, i. sapiens ali-
quis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: at
Epimetheus, i. sensus non auscultans rationi, noxiā vo-
luptatem incautus recipit, sed serò recepisse pœnitet.
Nonnulli paulò aliter exponunt, ut max patebit. Πρὸς
μὲν δὲ τὸν, q. τοῦ μὲν δὲ τοῦ, prospiciens, solers, indus-
trius, eaq; nomine secundum quosdam intelligitur vis
humani ingenij.

Ψ 26. Κρύψας.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio
ferè omnes artes exercētur. Vel ignem, i. mentis vim
solertem, ut simplicius viverent homines.

Ψ 28. Εὐνοίαν.) Ignē ferulis optimè seruari auctor est
Plinius libr. 13. cap. 22. Ψ 31. Χαλπεῖς.) Est quā-
dam reμωσιτικὴν approbatio. Pulchrè hīc notatur inge-
niosorum studium, & inconsiderata in successu suo-
rum conatum lætitia. Ψ 34. εἰς κακόν.) Ea ferè
est humanarum rerum conditio, ut illæ ipse cupiditas
res quæ omnis generis mala secum trahunt, nos de-
lectent.

Ψ 36. Ἡ φάσις.) Recenset iam quomodo Pandora con-
dita sit. M. Garbitius sensum huius fabula sic expli-
cat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores
naturam, simpliciusq; vixisse. Postquā verò lascivia
mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicatis
ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi
transformatum in aliam naturam & κρᾶσιν corpo-
ream, & illam quidem excellentem virtutibus cele-
stibus sed quibus corporea fece cōtaminatis, mens hu-
mana & ipsa ex consorcio contaminata, variè abuta-
tur ad lasciviam & luxuriam variarum artium &
inventionum: & hoc sub spe & specie boni, & vitæ me-
lioris: sed quā omnem industriam suam posteriore con-

fiduciatione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaq. spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Caterum si de voluptate hac potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hîc significare non unum esse genus voluptatis.

Pag. 5. Ψ. 6. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. ἡμιόβρι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Ψ 7. Εἰς δὲ δόλῳ.)

Impudentiam intelligit, quæ utriq. interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemq. negotiatores, & πλοιο-
νίκται varijs artibus & dolis lucrum captare.

Ψ 12. Ζῶσιν.) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi.

Ψ 13. Ἀμφί.) Πειθὸς dea eloquentia est.

Ψ 21. Πόθος δὲ πῶς.) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tã diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio natura. ἀλφειὰς, intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt.

Ψ 25. - εἰς δὲ ἐπιμηθείας.) Mittitur donum ad Epimethea & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & praeceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliori, mentis & rationis, quæ est θεομυθεὺς animi hominis. Ideoq. specie huius boni deceptus, postea noxium cõperiens, serò recepisse poenitet. Rectè ergo Horatius, -- nocet empta dolore voluptas.

Ψ 31. Νόσφιν ἄτερ τι.) Hæ duæ particulae quævis idè
℞. 6.

denotent, intendunt tamen hęc significationem.

ψ 33. Αἰψα.) *αἰσχροῦ* hic pro malo externo accipitur.

ψ 34. Ἀλλὰ γυνή.) *Proverb. γυναικὸν ὁλεσποι.* Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publicè indulgentia *δυσχαριστία* & *ψυχαραχία*, atque superbia dicitur, vnde laxatur disciplina senexior. Hanc deinde sublata disciplina tanquā operculo Pādora, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro *Æoli venti* & impetus affectuum, Quā data porta ruūt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt, & nihil non meliuntur. Quod tamen spes remā sit, significat neminē tam desperatis rebus esse quā aliquando speret. *Ovid. Viuere spe vidi qui moriturus erat.*

Pag. 7. ψ 2. *ἐξ ὧν ὁ θεὸς.*) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certè dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot erumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solūm fatua, sed etiā insuauissima sunt.

ψ 10. Εἰ δὲ ἰδέσθης.) Quinque ætates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes ferè Latini Poëta imitati sunt. *εὐχομένη φάσις*, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

ψ 13. Χρῆστοι.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturæ, morum & vitæ. ψ 16. ἀστε.) Cognoueras fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens cō, hæc dicit.

ψ 19. ἐν θαλίῃσι ἰορταῖς, sacris epulis. ψ 25. δούμωρες.) Hæc omnia non multū discrepant ab iis quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

ψ 30. Ἀργυρεόν.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

ψ 35. ἡμίσητος, vocat mediā ætatem, quæ Græcis ἀν-

μὴ dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῶς Κερίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docet q̄ ob id factū ut non cōverteretur quidē in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamē essent beati, & sub terra degerēt.

ψ 10. Ζῶς ῥ.) Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigātes intelligit. ψ 12. ἐκ μαλαῖα.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiē & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorū & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

ψ 13. ὠδὲ πὶ σὶ τοῦ.) Non frumentum ederant, sed primi pecudes laniarum, & carne vesci cōperūt, quod antea magnum nefas est creditum.

ψ 26. Ἀνδρῶν.) Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason, & alij Argonautae vixerūt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominū naturae praeferrent: & semidei, vel quod altero tantum parēte deo nati essent, vel quia in natura humana, virtutē divina praediti essent.

ψ 29. ἐπὶ ἀπύλῳ.) Ad differentiā Thebarū Egyptiarū quae dicebantur ἐν γὰρ ἀπύλῳ, & illarū quae dictae sūt ἐν ποπλῶνι, à mōte sub quo sitae sunt in Cilicia.

ψ 30. μὴ λῶν.) Id est, propter regnum ac potētiam. nam prius reges pecoribus divitias suas metiebātur. Et coles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. ψ 1. Εἰς μακρότερον.) De fortunatis insulis vide Plin. lib. 6. cap. 32. & Homerum Odys. δ.

ψ 4. Μυκάτ.) Descriptio postrema & ferrea aetatis, quae moribus est pessimis, impijs & depravatissimis, vitaeque cursu calamitosissimo. vox ἐσπερον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis. ψ 13. Οὐδ' ἔειπεν.) Elegāter hunc locū expressit. Ovid. - nec hospes ab hospite tutus, Non socer à genetro, fratrum quoque β. ii.

gratia rara est. Ψ 17. Θεὸν ὄντι.) ὄντι Poëta usur-
pant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in
imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina:
ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erūt
proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec
parentes præditi sint. Ψ 18. Γρηγορίου.) Athenis
capitale fuit, ὅθεν ἡγεῖα non persolvere parentibus.

Ψ 19. Χειρὶ δὲ χειρὶ, i. violenti, quibus ius est in manibus,
qui neque ius neque leges norunt. Ψ 21. ὕβρις.) pro
ὕβρις, substant. pro adiect. ut Latinis scelus pro
scelesto.

Ψ 25. Ζῆλος.) Iam redit ad primā propositionē de liti-
bus. Posteaquam verò præclare affectum invidia epi-
thetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefim
deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterre-
re amplius à turpitudine, neque improbos metu vindi-
ctæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ vicif-
citur malefacta flagitiosorum. Locus hic verè philo-
sophicus etiā à Platone in Protagora tractatus fuit.

Ψ 32. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat apologum quo notat
potentiorū mores aduersus inferiores. αἶν & fabulam
eiusmodi significat quæ figuratè & rectè cōtineat ad-
monitionē seriā & gravē, & ex usu vitæ petitā.

Ψ 33. ἀνδρῶν.) per Lusciniam intelligit doctos homines
& sapientes. vocat hanc auiculam ποικιλὸς δέγγυ, pro-
pter soni & vocis varietatem.

Pag. 12. Ψ 2. Δαμιονίη, τῆς δ' εἰς.) Tyrannica vox, pla-
nè prouerbialis, de alterius vitā pro libidine statuentis.

Ψ 4. Ἐφρων.) Epiphonema seu ὑπερμύδιον huius fabulæ,
quod monet non esse reluctandam potentioribus.

Ψ 1. Ω Πέρων.) Primum præceptum, quo fratrem ad ius-
titiam colendam, & iniustitiam vitandam adhorta-
tur. ὕβρις opponit iustitiæ, quia p iniustitia uniuersa-
li hac vox usurpatur: quamvis tamen sapius accipia-
tur pro insolentia quæ comitatur diuitias.

Ψ 12. παθεῖν.) Prouerbialis locutio, quæ significat miser-

rimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdis-
citur. Ψ 13. Αὐτίκα.) Commoratur in collatione iu-
sticie & iniusticie, ut hominibus metum incutiat ne
contra iustitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem
fidei violationem: Per δίκας σκολιας, lites iniquas
quæ falsò intenduntur per calumnias & fraudes.

Ψ 14. πόθεν.) tractus violentus, qua iustitia ducitur co-
acta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.

Ψ H' δ' ἐπε.) Subintelligendum fortassis καὶ ἄλλα, i.
cætus, conuentus, statuta, & alia quæ sunt in con-
suetudine civili.

Ψ Oί γ' δίκ.) Eruditissimè insignia iusticie præmia &
commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in
clypeo Achilli.

Ψ 34. Πολλὰ κ.) Hæc sententia totidem ferè verbis est in
Ecclesiaste: Sæpe vniuersa ciuitas mali viri pœ-
nam luit. ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata.

Pag. 15. Ψ 4. H' ἤδη.) Hæc & similia procul dubio
ab Hebræis ex doctrina Moſis & Prophetarum de-
sumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi com-
minationes. Ψ 9. τεῖνον.) Emphasis huius vocis si-
gnificat eiusmodi odio inter se mutuò exasperari ho-
mines, ut potentior impotentiorē planè conterat, &
ad nihilum redigat. Ψ 21. Ταῦτα.) Principes dehorta-
tur ab iniustitia, 3 peculiaribus argumentis, quorum
primum est Ψ 24, Oί αὐτὰς, quæ sententia mirè cō-
uenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit.
Alterum, Ψ 25, à prudentia & animaduersione diuī-
na. Tertium, Ψ 28, ab absurdo, & indignitate rei.

Ψ 32. Ω Πέπον.) Denuo fratrem ad iustitiam colendam
adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

Pag. 17. Ψ 8. Σοὶ δέ.) In sequentibus Poëta laboris &
industria fructus, incōmoda verò & opprobria igna-
uia variis argumentis declarat. Ψ 9. κακότητα.)
hæc pro malo interno accipitur.

Ψ 11. Τὰς δέ.) Argumentū à natura virtutis. Ita enim
β. ij.

A N N O T A T. I N

- labore pponit, ut coniungat cum virtute & iustitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagora descripsit.
- ¶ 15. Οὗτος.) Tria hominum genera describit. Locius in Fabio & Minutio hunc locum penè ad verbum expressit: Sape ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quid in rem sit. Secundum eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.
- ¶ 26. καὶ ἔστι.) Κόρυς, ἀκύνει, abscondo, & ἔστι, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.
- ¶ 33. Ἐργον.) Est occupatio contra fratris & mulierum stultam opinionem.
- ¶ 36. Δαίμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.
- Pag 19. ¶ 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudētes: verum hac nuntiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram praetexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.
- ¶ 7. Εἰ δὲ τίς.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & perinuria ditescere cupiunt.
- ¶ 12. καὶ ὅτι.) Malè partū, malè disperit, & De malè quæsitis non gaudet tertius heres.
- ¶ 13. Ἰσχυρ.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope privare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habebatur: unde Iuppiter ἑστὶς.
- ¶ 22. Κεῖν.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffum facere. ¶ 31. Εἰ δὲ.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. ¶ 31. ἀλλοτρίως. sine mora. Affines autem caritius adsunt, & non

OPERA HESIOD.

tam proptè. v. 33. τιμῆς) i. famā, honorē. v. 35. Εὖ
μῶν.) De gratitudine præcipit in refrendo beneficio.
μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

Pag. 21. v. 13. αἰδοῦσα λιμὸν.) sic vocat famem ab effe-
ctu, quòd nigrum aut luridū colorem inducat.

v. 18. Ἀρχομένῳ.) Extrema liberalitatis fugienda mo-
net, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in
summo tenuius est quòd sit proximum aë, i. in imo fe-
culentius est: in medio aut purum. Ergo in medio pro-
batur parsimonia. v. 19. δεινῷ.) Proverbium in eos
qui omisissis demum occasionebus incipiunt sapere.

v. 21. Καί τε.) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut
etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel, secun-
dum quosdam, ut etiam cum fratre cautè agas, fide
quadā interposita, non apertè quidē, sed quasi per iocū,
sine offensione fratris, & aliqua diffidētia tua indica-
tione. v. 23. πυρσόλῳ.) De meretrice intelligit,
quæ immodicè elegantiæ cultus sit dedita.

v. 31. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis: vel ἔργον δὲ ad do-
ctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

Pag. 23. v. 1. Πλειάδων.) Hic secundus liber conti-
net præcepta de agricultura & administratione rei
familiaris. Hoc autem loco primū per ortum & oc-
casum Pleiadum ostenditur tempus messis & aratio-
nis, tam pro locis maritimis, quàm à mari remotis.
Sunt aut Pleiades, 7 stellæ in tergo Tauri, Latini
Vergilias vocant. Syderum aut ortū & occasum trib.
modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur,
cooccidit ἄ, κοσμηκῶς oriri vel cadere dicitur. Quod
Soli occidenti, χροικῶς. Quod autem Solis aduentum,
abitu de occultatur aut emergit, ἰνδικῶς. Quando i-
gitur Pleiades manè ante Solis ortum conspiciuntur,
quod sit mense Iunio, messē inchoari vult. Quando
aut manè sub terram descendunt (quod sit mense No-
uembre, arationis tempus adesse dicit.

Ψ 3. Αἱ δὴ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod est à Maio vsq; ad Iunium. Ψ 4. ἀπλοῦς.) Epith. anni, à πλῆμα, i. existero: vel à πολίς, verito: vel à ἀπλῆμα. Ψ 7. ἄγλα.) Palustrem terram significat. Ψ 9. γυμνόν.) vult ut hos labores perficiat maturo & ante senitiem hyemem, atq; sollicitè & festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas.

Ψ 21. νομός.) Alij fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositae: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt. Ψ 24. Κτηνὸν.) famulā intelligit iure acquisitā: Aristoteles tamē initio Oeconomici sui ad uxorem refert. Ψ 28. ἑννῆς.) ab ἑνν, i. postremus dies mensis.

Pag. 25. Ψ 5. Σείρα.) Stella est in ore canis maioris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

Ψ 7. πλεῖον.) Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula manet aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspiciitur: orto autem sole statim labitur sub terram.

Ψ 11. Per ὄλμον τεῖπέδω quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres vsi sunt pro mola.

Ψ 14. δακτύλος.) à δάκν, i. palmus, quod munus datio δάκν appellatur: id autem geritur per palmam manus. Ψ 18. Ἀθηνάϊς.) Sic vocat Cererem quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines de frugibus docuerit. Ψ 21. Αὐτόγυς.) aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel, quod non sit planè elaboratum, sed vsq; ad dentale. Ψ 30. ὀκτάβλωμον.) octo, morsum, à βλωμός morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Sernum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cena: vel cui opus sit pane cuius quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

Ψ 31. ὄς κ') Aetatis quā in seruo requirit rationes addit admodum graues, sentitq; multum situm esse in matu-

- ritate atatis. Ψ 34. ὁμιᾶν ἐῖν.) q. superseminatio, quæ
usurpari solet cum prior sementis non est ritò peracta.
- Ψ 36. Φερίζοντα.) Tēpus arandi indicat per clangorem
gruum auolantium, idq. (ut Poëta fingunt) in Egi-
ptum, ubi belligerantur cum Tygmaïs.
- Pag. 27. Ψ 5. Πῆδιον.) Occupatione negligentiam & in-
scitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respō-
det ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- Ψ 10. Εὐτ' αἶ.) Docet diligentiam quæ est adhibenda
in aratione. Addit (Ψ 12.) signa & circūstātiæ, qualis
terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non luto-
sa, & tamen madefacta. Ψ 14. Εἰαεῖ.) Modus
& ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater
arari. Qui verò tenuius solum habent, ter arant.
Prima aratio est profectio: secunda fit mense Iunio, quæ
est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ
est tertiatio. Ψ 15. Νεῖον.) Concedendū est suum in-
teruallū terra, quo interquiescat, ut deinde copiosius
fructum ferat. Est autem Nonale, ager qui alternis an-
nis feritur. κηφίζουσι, id est, recens aratā, adhuc ele-
uatam. Ψ 16. ἀλιξίαρν.) pellets execrationem. So-
lent enim agricola maledicere quando fructus ex sen-
tentia non proueniūt. Δικαλήτεσσι liberos exhilarans,
ut pote quibus suppeditet copiosum victum.
- Ψ 19. Ἀρχοῖς.) Quomodo sit arandum. ἰχέτην, ἔλκιν,
quia αὐτῆς ἰχέται ὁ ἀέτης, quòd eā manu teneat ara-
tor. Ψ 21. Εἴδρουον.) Hoc loco lignum est quod est
proximum temoni. Ψ 27. Εἴ κ' ὅ.) quia scilicet omnia
sepositoria & vasa repleta sint. Ψ 28. ἐρδύμενον.] cum
inquisitione & delectu capientem. Ψ 31, Εἰ ᾧ.] Impro-
bat hanc arationem dilatam ad solstitium hybernū.
- Ψ 32. Ηῖς.) ob culmorum breuitatem scilicet &
paucitatem. Singula verba significanter hīc ponuntur
ad declarandum tristem euentum tarda arationis.
- Ψ 35. Ἰλλοτε.) Ἀνδρποφορεῖ, & mitigatio precepti de tar

ANNOTAT. IN

de oratione, quæ tempestates varia sint. p. voluntate Iouis.
Pag. 29. ψ 2. Η' μ Θ.) Pulchra Veris descriptio est.

ψ 9. Παρ δ'.) Præterea interpretandum, non accede.
Monet enim diligentem agricolam ne vel tempus
hybernium, more vulgi, ociosis & inanibus confabula-
tionibus transigat, sed tum etiã rem familiarem pro-
movere studeat. Per χαλκρον δωκον intelligit officinas
ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores &
ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas, sicut
apud Romanos in tosterinis. Pro ιπ' ἀλίας, ut cõ-
stet versus, quidam legunt, ιπ' ἀλίας, neutro genere, in
locis calidis, ab ἀλιός. Λίγαι quondam dicebantur
conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos
plurimique de rebus levissimis agitabatur, factum est
ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocaren-
tur: atque inde etiam ipse nugæ λίγαι dicta sunt.

ψ 13. λιπὴν β.] Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame di-
stina laborantibus pedes intumescere. Superiores autẽ
partes eadem ratione extenuantur & macrescunt.
Huc alludit Poëta cum iubet cavere, ne pedem tume-
factum tenui manu demulcere oporteat. ψ 14. Πολ-
λὰ.] Verissimum est Columella dictum, Homines
nihil agendo, malè agere discunt. ψ 20. Μλωα.]
Hyemis tẽpus, & mensem Boreali frigore gravissimũ
copiose & eleganter describit. Ανταυδον, mensis Ianu-
arii est. Lenæa enim Bacchi feria & Pythia sub id
tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βέ-
δρα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam
ipsos homines. ψ 23. Ο'ς τε.] Naturã vim, effectus Bo-
reæ prolixè declarat. ψ 34. Ξυχαλόν.] inclinatum,
contractum vel, properantem in incessu, quamlibet a-
lioqui tardum. ψ 36. Η' το δόμων.] Curam virginũ
in honestioribus familijs exponit, quæ domi asserva-
bantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 31. ψ 4. δ' τ' ἀνόςι Θ.) Polypi hæc natura est, teste
Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodas,

O P E R A H E S I O D.

quo maxima hyemis sanctia notatur: & quia vehementer frigore leditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀνύστον, quod cartilaginem pro spina habeat. Ψ 7. Ἀλλ' ὅτι.] Sol tunc cum est in Sagittario, diutius versatur apud Aethiopa, qui sunt meridionales, quam apud Gracos. Ψ 13. γλαφυ:] pro γλαφυρόν. τει ποδι βροτοῖ, homini senī, ferris iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverbo. Bæotica enigmata. Ψ 17. Κλαῖναι.] χετων interior vestis erat supra quam utebantur pallio.

Ψ 18. κροκα.] pro κροκίδα. Ψ 21. ἱφικταρμόνιο.] quē fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosternebatur. Ψ 25. Τ' ἐτῷ.] ad pluviam propulsandā, ut ἀλὸν sit ab ἀλβ' ἰοδαι. Quare expungenda erit illa interpretatio qua habet ἀλίω, teporem. Ψ 29. Ἀὐρ πυροφόρ.] Vapor ex terra in nubibus percussus & in aquā resolutus, decidit: humectat aut aēr saturat & arua.

Pag. 33. Ψ 1. μὲν γδ.] Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario, cuius difficultates hactenus descripsit. Ψ 3. Τῷ μϞ.] Bobus dimidiā partem pabuli detrahendam, viro verò aliquid addendū: in noctem scilicet. Nam Graci homines tantūm cenabant, & largius quidem. Ψ 4. Ὀφροῖν.] Sic vocant Poeta noctem, ὅτι τὸ ὀφροῖν ἡμεῖς ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ ὀφραῖν τὸ σῶμα διὰ τ' ἀναπαύσεως.

v. 10. ἈρατῦρϞ.] Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris. v. 12. Πανδίωνις.) Hirundinē intelligit: respicit aut ad fabulā de Trogne & Philomela, Pandionis filia. v. 13. Εἰς φάϞ.) Poeta videtur in ea opinione esse ut putet hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas auiolare in regiones tepidiores. v. 15. Ἀλλ' ὅπ' οὔτ'.) Messis tempus describit. Per ἐρῖοικον intelligit restudinem, quod domum suam circumferat. Alij aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æfio solebat ascendere plantas & virgulas.

- ψ 18. Φάλη.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.
- ψ 33. Βίβλιν.) Biblinum vinum dicitur à Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.
- ψ 36. αἶδομαι.) vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusq; est, & facilius penetrat.
- Pag 35. ψ 4. Τεὶς ὕδαλ.) Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ. ψ 6. Ὀτ' αἶ.) Id incidit in mensem Augustum. ψ 8. Μέτρο.) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
- ψ 12. ἀποχαιρόμεθα.) à sono factum videtur. Sunt .a. canes asperrimis dentibus, & omnium firmissimè tenent semel in fauces recepta.
- ψ 13. ἱμῶναι.) furem intelligit. ψ 14. σὺρφετ.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quæ cum, tum verò herbas, aliæq; id genus quæ pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
- ψ 16. γυνάτα.) usitatum est Poëtis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.
- ψ 17. Εὐτ' αἶ.) Tempus vindemia describit.
- ψ 20. Δειξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi vinas passas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo. ψ 26. Εἰ δ' οὐ.) De navigatione præcepta quædam subiicit. Fuit enim illis familiare, deuchere fruges & merces. ψ 34. Χελύσπον] clauum significat quo foramen in naui carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tracta aquam in sentina collectam emittunt.
- Pag. 37. ψ 5. Ὡς αἶ.) Exemplum patris sui proponit, quæ dicit ex patria profugisse non propter inuidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem.

Ψ 11. Νέορα το.) Describit nunc patriam suam Poëta.

Ψ 15. Νῦν δ' α.) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

Ψ 21. Οὐτὶ τι.) Remouet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζειν primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ alijs. Ψ 26. Ἀμφιδάμωτος.) Amphidamas rex

Eubœæ in bello aduersus Erythraeos occisus fuit: in cuius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet sanè Hesiodum Homero posteriorem ferè centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

Ψ 35. Ἡμεῖς α.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet.

Pag. 39. Ψ 5. Ἐν τοῖς.) Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accidit, Deo ascribendū esse.

Ψ 6. Ἀνεμίας αἰῶνες vocat faciles & lenes flatūs, ut sunt Etesii & similes placidi. Ψ 14. Ἀλλ' α.) Vernam navigationē describit, quā ipse quidem non probat, ut periculosa, sed quæ tamen est vsitata hominibus ob cupiditatem pecunie. Ψ 30. Μίση.) Epiphonemate generali concludit modum esse seruadum.

Ψ 31. Ὡς αἰ.) Tradit tempus coniugio maturum in mare & famella. Ψ 34. τέτορ.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octauum annum nubendi.

Pag. 41. Ψ 4. Δειπνολόγος.) quæ comessionibus clām indulget, & quæ passim adit conuiuia.

Ψ 5. ἀποδελῦ.) sive face, id est, clām, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, tempestiuam & matiuam vocat.

Ψ 6. Εὐδ' α.) De religione præcipit. ὅτις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, iustamq; indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam.

Ψ 7. Μνή.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni.

- ¶ 11. Δις τὸσα.) Inbet offensionem amici duplici vindicta pensare, idēq; eò ut agnoscat delictum: Et tamen, si in gratiam redire velit, benignè recipiendum docet. Alij sic intelligūt, ac si in genere diceret nullum peccatum impium relinqui. ¶ 14. σὺ ᾧ.) Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec preda animū tuum minus quàm conueniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus pra se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum iniuriarum memoriam.
- ¶ 15. Μὴ πολυξ.) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hīc intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.
- ¶ 22. δυαυτέμφιλθ.) morosus, id est, nō sis difficilis accessionis & collationis. ¶ 27. Μὴ δ' ἀντ'.) Nō esse meendum contra solem. Vel allegoricè, contra magnos & honestos viros nihil proteruè & irreuerenter agendum. ¶ 31. Εἰς ὅπου.) Turci etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt si quis in publico cacaret aut mingeret. ¶ 33. Μὴ δ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.
- ¶ 35. Μὴ δ' ὀνό.) Ab hilariore conuiuio, non à tristioribus sacra accedendum ad uxorem docet.
- ¶ Pag. 43. v. 6. Μὴ δ' ὀνό πιντοῦ.) Ungues non esse præcidendos in conuiuio, præsertim solenni. πιντοῦ. vocat manum, quod quicq; digitus tanquam ramis conficit.
- ¶ 8. Μὴ δ' ποτ' οἶνοχ.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut prohibeat paruum poculum supra craterem magnū collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel, ut ne velit parū poculum pro cratre apponere, atq; ita prohibeat parsimoniam in conpotationibus. Locus est satis obscurus.
- ¶ 10. Μὴ δ' ὀδρ.) Spartam quam nactus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbere, & in eo perserua. ¶ 11. καργὴν.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. κακίρυζα, pro καλάρυζα.

- V. 12. Μὴδ' ὄπρ'.) Pium praeceptum. Ex ollis nondum sacrificatis, & illibatis non capiendū esse cibum. Quidam per χρὸς ὅδας ἀναπύπνυς intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patinis infusi, mensis impositi, atque consecrati sunt.
- V. 14. Μὴδ' ἔκ' ἀνν'.) Prohibet liberorum collocationē super sepulchra & morticina, (qua vocat ἀκύντα, quod non moveantur, vel non sunt mouenda,) quod priscis infanctum videbatur. Vel allegoricè prohibet ignaviam otium & delicias in prole duodecim annorum.
- V. 21. Μὴδ' ποτ'.) Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.
- V. 24. δφιλῶ.) Boni nominis precipuam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur: fama enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. *Aeneid.* Fama malum, &c.

Annotations in Dies. habes in calce huius voluminis post tabulam Theogoniæ.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσίδῳ ποτὶ βίβλον ἑμῆς ὑπὸ χροσὶν ἐλίαντον,
 Πυρρῶν ὁξαπίνης εἶδον ἐπὶ ρομφαίῳ.
 Βίβλον ὃ ρίψας ὅππῃ χεὶρ χεῖρ' ἐβόησεν,
 Ἔργα τί μοι παρήχης ὦ γέρον Ἡσίεδι;

HESIODI ASCRÆI OPÉ-
RA ET DIES.

voluntate:

V S Æ ex-Pieria carminibus ce-
lebrantes,
Agite, Iouem dicite vestrū pa-
trem laudantes,
Quomodo mortales homines sunt
pariter obscuriq, clariq,
Nobiles, ignobilesq. Iouis magni

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileq, corrigit incuruum, & superbum desiccatur.
Iuppiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intus & auscultas, & pro iustitia tua dirige iura
Tu. Ego verò Persæ fratri vera dicam.

Non sanè unū erat cōtentionum genus, sed super terrā
Sunt duo. unum quidem probauerit cordatus:
Alterū est vituperabile: in diuersa animū distrahūt.
Nā hac cōtentio bellū exitiosum, & discordiā auget,
Noxia: nullus hāc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colant molestam.
Alteram verò, priorem genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnius altiugus, in æthere habitans,
Terra in radicibus, & quidem hominibus longè meliorē:
Hac & quātumuis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum n. quispiam intuens ociosus
Diuitem, qui festinat arare, atque plantare,
Domumq, rectè administrare, emulatur vicinū vicinus,
Ad diuitias festinātem, bona. v. hac cōtentio hominibus.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμέραι.

ἐκ η' π.

ΟΥ ΣΑΙ Πιερίνδην αἰετὴν
κλείουσαι,
Δῶτε δὲ ἐνίπτε σφίτερον πα-
τέρ' ὑμείουςαι.
Οἱ τε διαβροτοὶ δῖοις ὁμῶς ἄ-
φατοι τε φατοὶ τε,
Ρητοὶ τ' ἀρρητοὶ τε, διὸς μεγάλου

Ρεῖα μὲν ἰὼν βελάει, ρεῖα δὲ βελάοντα χαλῆππει·
Ρεῖα δ' ἀρίζηλον μυτιῶν καὶ ἀδῆλοι ἀίξει.
Ρεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκολιὸν καὶ ἀγνώστου καίφει
Ζεὶς ὑψιβρεμέτης, ὅς ὑπὸ ῥατα δώματα γαίει.
Κλυθεῖς ἰδὼν αἶων τε δίκη δ' ἰδύμε δέμισας
Τυῶν· ἐγὼ δὲ καὶ Πέρση ἐνέτημα μύθησάμην.

Οὐκ ἄρα μουῶν ἔλω ἰεῖδων γίνεσθαι, ἀλλ' ὅτι γὰρ
Εἰσὶ δύο. τὴν μὲν ἐπαγνίσαι τοῖσιν,
Ἡ δ' ὅππω μνητὴ· διὰ δ' ἡδὲ χα θυμὸν ἔχουσι.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρι ὀφίλει,
Σχετλὴν ἔτις τὴν φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ αἰάχης
Λαοατάων βουλῇσιν ἔρει τιμῶσι βαρεῖαι.
Τὴν δ' ἐτίμω, πορτεῖ, μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβανὴ,
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψὺς υἱὸς αἰθέρα γαίων
Ταῖς τ' ἐν ῥίζησι καὶ αἰδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἡ τε καὶ ἀπαλαμνὸν πρὸς ὁμῶς ὅτι ἐργὸν ἐγείρει.
Εἰς ἔτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἐργοῖο χατίζων
Πλέσιον, ὅς ἀπὸ δὲ μὲν ἀρῶμεται ἢ δὲ φυτεύειν,
Οἰκόντ' αὖ δάδαμ. Ζηλοῖ δὲ τε γίτονα γίτων
Εἰς ἄφρονι ἀπύδοντ' ἀγαθὴ δ' ἔχει ἢ δὲ βροτοῖσι.

α. i.

Καὶ

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:
 Et mendicus mendico invidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu verò hac tuo repone in animo, (cat,
 Neq; malis gaudens contentio animū tuū ab opere abdu-
 Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Cura namque parua est litiūque forique,
 Cui non sit victus domi annuus repositus,
 Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatu, lites ac rixam moueas
 De facultatib. alienis. Tibi verò nō amplius erit iterum
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
 Rectis iudiciis, quæ ex Ioue sicut optima.
 Nā nuper quidē patrimonium diuisimus: aliāque multa
 Rapiens ferebas, valde demulcens reges
 Dominos, qui hanc litem volunt indicasse.
 Stulti neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quā magnū in malis & asphodelo bonum.
 Occultatum enim habent dī victum hominibus:
 Facile enim aliquis vel uno die tantum operatus esses
 Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:
 Statimque remonem quidem super fumum ponerēs,
 Opera verò boum cessarent, mulorūque laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus parauit tristia mala. (puer
 Abscondit verò ignem, quem rursus quidē bonus Iapeti
 Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua ferula, clam Ioue fulminibus gaudente.
 Hincque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium maximè versute,
 Gaudes ignem furatus? quodque animū meū deceperis?
 Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitque pater hominūque deūque.
 Vulcanus verò insignem inssit, quam celerrimè

Καὶ κεραμὶς κεραμεῖ ποτεῖ, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ, καὶ αἰοδὸς αἰοδῷ.

Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεὰ ἐνικήτῃσιν θυμῷ.
Μηδὲ σ' ἔρεε κακὸς χαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
Νεῖκα' ὀπιπλύνοντ', ἀγροῆς ἐπακρυὸν ἰόντα.

Ὡρὴ δ' ὅτ' ὀλίγη πέλειται νεικέων τ' ἀγορέων τε.

Ὡ πινὶ μὴ βίῃ ἐνδὸν ἐπιπνιγανὸς κατακίεται

Ὡραῖον, τὸν γὰρ φέρει, Διὸς υἱὲρ ἄκτιν.

Τὴν κακορυσσάμεν, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις

Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίαις. σοὶ δ' ἐκίπτε δεύτερον ἔσται.

Ὡ δ' ἔρδην, ἀλλ' αὖτις διακρινόμεθα νείκεον

Ἰδεῖν, πῶς δὲ καὶ αἴτ' ἐκ Διὸς εἰσὶν ἄριστα.

Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασατο ὕθ' ἄλλα τε πολλὰ

Λοπάζων ἐφόρει, μέγα κυδαίνων βασιλῆας

Δωρεσθάρει, οἱ τῷ δὲ δίκλῳ ἐδέλοισι δικάσαι.

Νῆπιοι, σὺ δ' ἴσα σιν ὅσῳ πλέον ἡμῖν παντός,

Οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὕψιστον.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ρηϊδίως δ' ὅτ' ἐκ καὶ ἴσῳ ἤματι ἐργάσασθαι

Ὡς τὸ σέ κ' εἰς ἐν αὐτὸν ἔχει, καὶ ἄρδον ἔόντα.

Αἰψὰ καὶ πηδάλιον μὲν ἴσῳ καπνοῦ καταδείξον

Ἐργα βοῶν δ' ὅσπλοιο καὶ ἰμίωνων ταλαρχῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε, χολωσάμεν, φρεσὶν ἥσιν,

Ὅτ' ἰμὶν ὄξα πάτῃσι Περσηδεὶς ἀκυλομήτης.

Τὴν κ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λιγρὰ.

Κρίψε ὃ πῦρ τὸ μὲν αὖτις εἰς παῖς Ἰαπετιῶ

Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παῖδ' ἀμυρόντορος

Ἐν κοίλῃ κατ' ἔθηκε, λαδῶν Δία τερπικέραυνον.

Τὸν ὃ χολωσάμεν, περσέφει νεβηηγέρετα Ζεὺς

Ἰαπετιονίδην, πάντων πῖρε μῆδεα εἰδώς,

Χαίρει πῦρ κλίψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπώρεπύσας;

Σοὶ τ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἰσχυροῦσι.

Τοῖς δ' ἔγωγε δῶτι πυρὸς δώσω καλὸν, ὃ καὶ ἅπαντες

Τέρονται καὶ καὶ θυμὸν, ἴον κακὸν ἀμφαπαῶντες.

Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἡ φαῖσσι δ' ἐκάλουσι περικλυτὸν ὀπίταχιστα

Terram aqua miscere, hominibusque imponere vocem,
 Et robur, immortalum verò dearum faciem referre
 Virginū pulchrā formā peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò caninamque mentem, & furaces mores
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra sinxit inclytus utrinque claudus
 Virgini verecunda similem, Iouis consiliis.
 Cinxit verò & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitēsque dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptauit Pallas
 At pectori sanè nuncius Argicida, (Minerva.
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Indidit Iouis consilijs graui strepi. sed vocem utique
 Imposuit deorū praeo. appellauit aut mulierē hancce
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquā dolum perniciosum & inenitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
 Munus ferentē deorum celerē nunciū. neq; Epimetheus
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando mu-
 susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nos
 Retrò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verū ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Omnino absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnū operculum dimouens,
 Dispersit hominibus aut machinata est curas graues.
 Sola verò illic spes infracta in pyxide

Γαῖαν ὕδ' ἢ φύρην, ἐν δ' αἰθέρα· πού δέ μιν αἰδῶ
 Καὶ δένει· ἀθανάταις ᾗ διαῖς εἰς ὅπα ἰσκειν
 Παρθένη καὶς κεκλόνει δὸς ἐπὶ ἔροτον· αὐτὰρ Ἀθηνῶν,
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν
 Καὶ χεῖρ ἀμφιχέαι κεφαλῇ χερσὶν Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόδον ἀργαλίον, καὶ γυμκόμεναι μελεδῶνας·
 Ἐν ᾗ δέ μιν κύνειον τε νόον καὶ ὀπίκλον ἦθ' ὅ
 Ἑρμείῳ ἦεν ἄγ' ἀκτορὲν ἀρχιφόντιον.
 Ως ἴσατ'· οἱ δ' ὀπίκλοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένη αἰδομένη ἱκετοί, Κρονίδεω διὰ βουλάτ'
 Ζῶσι καὶ κόσμῳσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῶν·
 Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε διαὶ καὶ πότνια Πεισὺς
 Ὀρμοὺς χερσὶ τοῖς ἔδουσιν· χροὶ δ' ἀμφὶ δὲ τῶν γε
 Ωραι καλλίκομοι σέφον δώδεσιν εἰαρινῶσι·
 Πᾶντα δέ οἱ χροὶ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σήδεσσι διάκτορ' Ἀρχιφόντης
 Ψυδία δ' ἀμυλίοις τε λόγοις καὶ ὀπίκλον ἦθ' ὅ
 Τεῦξε, διὸς βουλήσιν βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνῶν
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τῶν δὲ γυναικῶν
 Παιδῶν ἄνθρωποι, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσι ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλοι ἀπὺ ἀμύχανον ἔξιτέλεισεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπει πατὴρ κλυτὸν ἀργειφόντιον
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺ ἄγγελον· ὃ δ' Ἐπιμηθεὺς
 Εφραόσας· ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 Δίξασθαι παρ' Ἰλιῶς ὀλυμπίου, ἀλλ' ὅπως πέμπειν
 Εξοπίσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὃ δὲ ξάμενός, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν δ' ὁ ζῶεσκό· ὅτι χθονὶ φύλ' ἀνδράπων
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νούσων τ' ἀργαλίων, αἳ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκεν.
 Αἶψα γ' ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεάσκουσιν.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρας πίθου μέγα πῶμ' ἀφιλεῖσαι
 Ἑστίδ' αὖθις ἀνδράποισι δὲ ἑμίστατο κήδεα λυγρὰ.
 Μένει δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισι

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
 Euolauit, prius enim iniecit operculum dolij,
 Egiochi consilio Iouis nubicoga.
 Alia verò innumera mala inter homines errant.
 Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctis
 Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacitè: nam vocem exemit consultor Iupiter.
 Sic nusquam licet Iouis mentem evitare.

Ceterum si voles, alium tibi sermonem exponam
 Bellè ac scienter: tu verò præcordijs imposito tuis.
 Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,
 Aureū quidē primū genus diuersiloquentiū hominum
 Dij fecerunt, cælestium domorum incola.
 Ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
 Sed ut dii vivebant, securo animo pradii,
 Placè absque laboribus & arumna: neque molesta
 Senectæ aderat, semper verò pedibus ac manib. similes
 Delectabantur in conuiuiis, extra mala omnia.
 Moriebantur aut cœu somno domiti, bona verò omnia
 Illis erant, fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique ultrò
 Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
 Qui sanè observant & iusta & praua opera,
 Aerem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt cælestium domorum incola,
 Aureo neque natura simile, neque intellectu.
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sue.
 Cum verò adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauillam vivebant ad tempus, dolores habentes

Εἰδὼν ἔμμενε, πῖθαι ὑπὸ χεῖλεσσι, οὐδὲ δύραζε
 Εξίπην· ὡρόδεν γὰρ ἐπὶ μβαλε πῶμα πίδουε,
 Αἰγίοχῳ βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ἤμωρία λυγρὰ καὶ ἀνδρώπαις ἀλάληται.
 Πλείμῳ γὰρ γαῖα κακῶν, πλείῳ δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνδρώπεισι νῆφ' ἡμέρη ἥδ' ὅππ' ὑκτὶ
 Αὐτῶματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἐπὶ φωνῇ ἔξείλετο μητίετα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πού ὅτε Διὸς νόον ἔξαλείαδαι.
 Εἰδὼν ἔδελαις, ἔτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εἴ κ' ὅππιστα μῦθος· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλαιο σῆσιν.
 Ὡς ὁμόθεν γαῖασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδράπωνι.
 Χρῦστον μὲν ὡρότισσα γῆ· μέρῳ δ' ἀνδράπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅππ' Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύουσιν·
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνοιν κ' οἰζύν· οὐδέ τι δῆλόν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ᾗ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων·
 Θνητοὶ δ' ὥς ὕπνῳ δειδμημένοι· ἐοδὰ δὲ πάντας
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερ' ἐξείδωρ· ἄρουρα
 Αὐτομάτη πολλόν τε κ' ἄφθιτον· οἱ δ' ἐθέλημοι
 Ησυχοὶ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐοδλοῖσιν πολέεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γῆ· καὶ γαῖα κέλυψεν,
 Τοὶ μὲν, δαίμονές εἰσι, διὸς μεγάλου διαβουλας,
 Εοδλοὶ, ὅππ' ἑρόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνδράπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν δίκας κ' χάτλια ἔργα,
 Ηῖρα ἐστιάδμοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδῶται, κ' τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.
 Δείτερον αὖτε γῆ· πολὺ χερότερον μετόπιον
 Ἀργύροισι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ἔτε φυλῇ ἐκαλίγχιον ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἕκαστον μὲν πάρος ἔτεα φρεσὶ μετέειπε καδ' ἦ
 Εἴεφ' ἀτάλλων, μέγα νήπιον, ὃ ἐν οἴκῳ
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ κ' ἡβης μέτρον ἴκαιοτο,
 Παιδείῃσι ζῶισκοι ὅππ' ἑρόνιοι, ἄλγος ἔχοντες

Obstultitias. iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris;
 Quatenus fas hominib. ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo di simile,
 E fraxinis, uehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neque ullū cibum
 Edebant, sed adamante habebant duriorē animam:
 Deformes: magna verò vis, & manus inuictæ
 Ex humeris prouenerāt super validis membris.
 His erant anea quidem arma, aneaque domus:
 Ere verò operabātur: nigrum aut nondum erat ferrū.
 Es hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tametsi stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartū super terrā multorū alā-
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (nam
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semi dei, priori generationi per immensam terram.
 Hos quoque bellique malum & pugna gravis,
 Alios quidem ad septiportēs Thebas, Cadmeam terrā,
 Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricomæ,
 Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Iu aut seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
 Es hi quidem habitant securus animam habentes

Αφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον καὶ ἐδύνατο
 Ἀλλήλων ἀπέχιν οὐδ' ἀδαιάτομα δευραπύειν
 Ἡδεῖλον, οὐδ' ἴδρειν μακάρων ἱερῶς ὅππ' βωμοῖς,
 Ἡ δέμιν ἀνδράποισι κατ' ἥδεα. τοῖς μὲν ἐπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολύμβῳ οὐκ ἔτι τιμὰς
 Οὐδ' ἐδιδωκεν μακάριασι θεοῖς οἱ ὀλυμπονέχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὴν το γῆν καὶ γαῖαν κάλυψε,
 Τοῖς μὲν ὑποχθόνιοι μέγαρες θνητοὶ καλῶνται
 Δεῦτερος, ἀλλ' ἐμπνε τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀππιδεῖ.
 Ζεὺς ὅ πατήρ τείτον ἄλλο γῆν μαρτύρων αἰδρόπων
 Χάλκεον ποίησ', ἵα ἀργυρῷ ὕδιν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δέντρον τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρη
 Ἐργ' ἐμμελες γόνεσσιν καὶ ὕβρις· ὕδ' ἐπὶ σῆτον
 Ἡδῖον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχει κρατερὸφρονα θυμόν,
 Ἀπλαστὴ· μεγάλη ὅ βίη καὶ χεῖρες ἀπλοῖ
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκεν ὅππ' στίβοις μελίεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεον μὲν τεύχεα, χάλκεοι δ' ἐπὶ οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἰσκι σίδηρον.
 Καὶ τοῖς μὲν χεῖρας ὑποσφειτέρησι δαμνύτις
 Βῆσαν ἐς δὲ γόνεσσιν ὁμοῖον κρυερῷ αἰδέοιο,
 Νόον μοι· δαίνατ' ὅ καὶ ἐκπαγλὴς ἀφ' ἰόντας
 Εἴλο μέλας, λαμπερῇ δ' ἱλῖπον φάει ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὴν το γῆν καὶ γαῖαν κάλυψε,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππ' ἔχοντι πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησιν διχαρότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θυόν γῆν, οἱ καλῶνται
 Ἡμίθιοι, φρεσὶν γῆν, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τοῖς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴς
 Τὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήβῃ Κασμίδι γαῖῃ
 Ωλεσιν μαρναμένους μύλων ἔνκ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δ' ἐπὶ νῆεσσιν ὑπὸ μίγῃ λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Ἑρίκῳ ἀγαγόν Ἑλένης ἔνκ' ἠὲ κόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τῆς μὲν δαδάτου τέλ' ἀμφικάλυψε·
 Τοῖς δ' ἐπὶ χ' ἀνδράποισιν βίοτον καὶ ἥδε ὀππιδεῖ
 Ζεὺς Κρονίδης κατένευσεν πατὴρ ἐς πύραυλα γαῖης.
 Καὶ τοῖς μὲν γαῖας ἀκαδία θυμὸν ἔχοντις

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O si neque iam quinto ego interissem (natus,
 Hominū generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corrupti. graues verò dī dabunt caras.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Iupiter autē perdet etiam hoc genus variè loquentiū ho-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (minum,
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Statim verò senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neq; deorum oculum veriti. nequo hi sanè
 Senibus parentibus educationis premia reddent,
 Violenti. alter verò alterius ciuitatem diripiet,
 Neque vlla pī gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis verò maleficum & iniurium
 Virum colent. Iustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium verò iurabit.
 Liyor autem homines miseros omnes,
 Rancus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumq; demum ad cælum à terra spaciosa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis relinquentur aut dolores graues,
 Mortalibus hominibus. mali verò non erit remedium.

Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
 Alcè in nubibus ferens, unguibus correptam:
 Illa verò miserè, curuis confixa unguibus,
 Lugebat. eam aut imperioso ille sermone allocutus est,

Εἰ μακάρων ἦσσισι, παρ' Ωκείαν βαθυδίνην,
 Ολβιοὶ ἦεντο τοῖσι μελινδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῷ ἴσι δαίλοντα φέροι ζείδωρον ἄρουρα.
 Μῆκετ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπουσιν μετῆναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς θεὸν δαυεῖν, ἢ ἔπειτα γηῖά ται.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆν' ὅστις σιδήρεον οὐδέ περ' ἡμᾶρ
 Παύσονται καμάτου καὶ οἰζύνῃ, οὐδέ τι τύκτωρ
 Φθιέρόμενοι χαλεπαῖς ἢ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζετα ἰδιὰ κακοῖσιν·
 Ζεὺς δ' ὀλέσθ' καὶ τῷ το γῆν' μερόπων ἀνδράπων,
 Εὖτ' ἀν' ἀνθρώποι πολιοκρήταφοι τελέδωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παῖδες σὺν ὁμοίῃ, ἔδῃ τι παῖδες,
 Οὐδέ ξεῖν' ἔξαιτο δόκον, καὶ ἱταῖροι ἱταῖροι,
 Οὐδ' ἡγεσίγνητος φίλῃ ἔσεται, ὥς το πάρος ποτ'.
 Αἰψὰ δ' ἡγεσέοντασ' ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μίμνοντα δ' ἄρα σὺν χαλεποῖς βάζοντ' ἱππεύουσι
 Σχέτλιοι, ἔδῃ θεῶν ὅππῃ εἰδότες. ἔδῃ μὲν οἷον
 Γηράντεσσι τοκῆσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖσι,
 Χειρὸς δὲ καὶ ἱππεύουσι δ' ἑτέρῃ πόλιν ἔξαιτο πάξει.
 Οὐδέ τις δούρκου χάρις ἔσεται, ἔτε δὲ καὶ,
 Οὗτ' ἀγαθὸν μάλλον ἢ κακὸν ρικτήρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔστι βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅππῃ δ' ὅρκον ὁμοῖται.
 Ζῆλ' ἔδῃ ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκίλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμοφροσύνην συμερόπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου ἀπὸ χθονὸς δῖον ὀϊστής
 Λόκοισι φάριεσσι καλυψαμένην χεῖρα καλὸν,
 Ἀθανάτων μὲν φύλον ἴσον περὶ λυγρὸν ἀνδράποιν
 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. ταῖς δ' ἐλπίσιν ἄλγιστα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι κακοῖς δ' ἐν ἔσεται ἀλκή.
 Νῦν δ' αἶνοι βασιλῆος ἔρεω φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.
 Ὡς ἔρηξεν ὁρᾷ πᾶσι ποικιλόφρονι,
 Τυχεμάλ' ἐν κείνῃ φέρων, ὅνυχας μεμαρπύων·
 Ἡ δ' ἐλὼν, γαμπροῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχας,
 Μύρετο τῶν δ' ὅγ' ὅππῃ κατέως πρὸς μῦθον ἔειπε,

*Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
Hâc vadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
Cœnam verò, siquidem libet, faciam, vel dimittam:
Imprudēs verò, quicumque velit cū potētiorib. contendere
Victoriâque privatur, adque pudorem dolores patitur.*

*Sic ait velox accipiter, latissimis alis prædita avis.
O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fove
Iniuria enim perniciosa est misero homini, neque bonus
Facile ferre potest, gravaturque ab ipsa, (quidem
Illapsus damnis. Via verò altera perveniendi
Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
Ad finem progressa: passus verò stultus sapit.
Citò enim abit insurandum una cum pravis.
Iustitia verò impetis, tracta quocumque homines duxeris
Domiōri, pravis autem iudiciis iudicant leges.
Hac verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
Aerem indurata, malum hominibus adferens
Quique ipsam expellunt, neque rectam distribuerunt.
At qui iura tam hospitibus quam popularibus dāt
Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
Neque noxa in conviviis verò partis opibus fruuntur.
His fert quidē terra multū victū: in montib. verò quer
Summa quidem fert glandes: media verò apes: (cui
Lamigera autem omnes velleribus onusta sunt
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.
Florent autem bonis perpetuò, neque navibus
Nauigabunt: fructum verò profert fecundus ager.
Sed quibus iniuriâque mala cura est, praviâque opera,
Iis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
Sapēque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem coëditus magnū adduxit malū Saturnius,
Famem*

Δαιμονίη, τί λείλαυξαι; ἴχ' ἔνυ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῆσ' εἰς ἧ' σ' οὐ ἐγὼ παρ' ἄγῳ κ' αἰοιδὸν ἦσαν.
 Δεῖπνον δ' αἶψ' ἐδέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμυθήσω.
 Αφρον δ' ὅς μ' ἐδέλοι παρὲς κρείσσονας ἀντιφείζῃ·
 Νίκης τε σέρεται, παρὲς τ' αἴχρ' ἐσιν ἄλγεα πάχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ' ἑταυροσιπῆρ' ὄρνις.
 Ω Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μὴ δ' ὕβρειν ὀφίλλαι.
 Τέρας δ' ὅρ' τε κακὴ δὴ λῶ βροτῶ· οὐδ' ἐμὲ ἐσθλὸς
 Ρηϊδ' ὡς φρέσιν διώκεται, βαρύνει δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἄτησιν. ὅδ' ὅς δ' ἐτέρηφι παμῆθεϊν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. δίκην δ' ὑπ' ὕβρειν ἴχρει,
 Ες τέλος ἔλκευθ' ὕστα. παθὼν δὲ τε νήπιον ἴχνη.
 Αὐτίκα γ' ὅτ' ἴχ' ὄρε' ἄμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθ' ἐλκομένης ἢ μ' αἰδρεῖς ἄγῳσι
 Δωροφάγῳ, σκολιῇς δὲ δίκῃς κρίνωσι θέμιστας·
 Ἡ δ' ἐπιταὶ κλαῖναι πόλιν τε κ' ἠδ' αἰ λαῶν,
 Ἡέρα ἴσταμένη, κακὸν δ' ἄνδράποισι φέρουσα
 Οἱ τ' ἐμὲν ἔξελαστοι, κ' ἐκ' ἰδεῖν ἀνέειμαν.
 Οἱ δ' δίκας ξείνοισι κ' ἐσθλῆμοισι διδδῶσι
 Ἰδέας, κ' μὴ τι παρεκβαῖναισι δικάμει,
 Τοῖσι τέθλε πόλιν, λαοὶ δ' ἄνδ' αὖτις ἐν αὐτῇ·
 Εἰρῶν δ' αἰὰ γλῶ κούρο' ἔρε' ὅθ' αὐτοῖς
 Αργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρόσπα Ζεὺς·
 Οὐδ' ἐπ' ἰδυδ' ἴκασσι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπιθεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμνηλὸτα ἔργα νύμονται.
 Τοῖσι φέρε μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὐρεσι δ' ὄρε' ἔρε'
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρε βαλάντας, μέσση δὲ μελίστας·
 Εἰροπόκαι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρόσσι·
 Τίκτουσιν δὲ γυναικὲς ἰοικότα τέκνα γονδῶσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμαφρὲς. ὅθ' ὅπ' ἰκῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δ' οἷ φέρε ζείδωρον ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρεις τε μέμνη κακὴ κ' χεῖρ' ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκῃ Κροτίδης τεκμαίρεται θυρόσπα Ζεὺς.
 Πολῆας κ' ξύμπασα πόλιν κακῶ αἰδρεῖ ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλιτρεῖται κ' ἀπαδαλα μηχανάεται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κροτίς,

Famem simul & pestem: intereunt verò populi.
 Neque mulieres pariunt, decrescuntq; familiae,
 Iouis Olympij consilio, interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipso-um.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot prauis iudiciis
 Se mutuo atterunt, deorum animaduersione nò curâtes.
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Dii Iouis, custodes mortalium hominum:
 Qui sanè & iudicia obseruant, & praua opera,
 Aerem induti passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
 Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, obliquè iniurians,
 Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Aliò deflectunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac obseruantes ô reges corrigite sententias, (mini,
 Corrupti: obliquorū verò iudiciorum prorsus obliuiscas-
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò consilium consulentissimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniāque intelligens,
 Et hac certè (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius, quando malum est iustum
 Esse: siquidem plus iniuri iniustior habebit. (gaudentē.
 Sed his nondū finē arbitror impositurum Iouem fulmine
 O Persa, ceterū tu hac animo tuo repones, (prorsus.
 Et iustitiae quidē animū adice, violētiae verò obliuiscere
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius,
 Piscibus quidem & feris & anibus volucribus,
 Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent:

Λημόν' ὁμοῦ καὶ λοιμόν' ὀποφθινύδοισι ἢ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικας τίκτυσι γυνύδοισι ἢ οἶκοι,
 Ζῶδες φρεσμοσυμήσιν ὀλυμπία. ἄλλοι τε δὲ αὖτε
 Ἡ τῆς γὰρ σφατὸν θύρῳ ἀπώλεισιν, ἢ ὅγε τεῖχος,
 Ἡ τέας ἐν πόντῳ Κροτίδης ὀποτίννυται αὐτῆς.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἢ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὺς
 Τῶ δὲ δίκῳ. ἐγὼ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λήσασιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλοισι τρέψουσιν, θεῶν ὅπιν καὶ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ὅπῃ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζῶδες, φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσπεύμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.
 Ἡ δέ τ' ἐπαρτένῃ ὅτι Δίκη Διὸς ἐκμαγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς εἰ ὀλυμπόν ἔχουσιν·
 Καί ῥ' ὅπῃ τ' αἵ τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζωσι,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κροτίδι
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικονόου, ὅφρ' ὀποτίσῃ
 Δῆμῳ ἀτασθαλίῃ βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νομῶντες
 Ἄλλῃ παρκλίνοισι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδύνετε μύθους,
 Δωροφάγῃ, σκολιῶν ἢ δίκῳ ὅπῃ πάσῃ λάθεσθε.
 Οἱ αὐτῶ κακὰ τύχῃ αἴρῃ, ἄλλῃ κακὰ τύχῃ.
 Ἡ ἢ κακὴ βουλή τῶ βυλδύσαντι κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας,
 Καί νυ ταῖς (αἴκ' ἐδέλυσ') ὅτι δέρεται καὶ ἐξέ ἐλήθη
 Οἴλω δὴ καὶ τῶ δὲ δίκῳ πόλις ἐντὸς ἐέρχῃ.
 Νῦν ἢ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκασθαι
 Εἴλω, μήτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπεὶ κακὸν, ἀνδρα δίκασον
 Ἐμμεταρεῖ μείζω γὰρ εἴλω ἀδικώτερόν ἐξεί.
 Ἀλλὰ τά γ' ἔπω ἰολπα τελεῖν Δία τερπικλεμμον.

Ὡ Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 Καί νυ δίκης ἐπακουε, βίης δὲ ὅπῃ λήθῃ πάμπαν·
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμοι δέταξ· Κροτίδι
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐσθλῇ ἀλλήλοισι ἐπεὶ καὶ δίκη ὅτιν ἐπ' αὐτοῖς·

Hominibus autem dedit iustitiam, qua multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscat, ei quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui vero testimonijs volens pericuriū iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritas postea relictæ est:
 Viri autem iusti generatio posteris præstantior.
 Caterū tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatis etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dy posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primūque aspera, ubi verò ad summum ventū fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quacunque deum & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monemini paruerit,
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum aducit, rursus hic inutilis vir est,
 Verū tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victūque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuo ignavo comes est viro.
 Atque eundē & dii oderunt, & homines, quicūque ociosus
 Vinat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes. tibi verò opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri enascuntur pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quam i. omnibus. valde enim ederunt ociosos.
 Labor verò nilum dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabimur & ociosus
 Ditescent: diuitias vero & virtus & gloria comitantur.
 Deo autē similis fueris. Laborare quidem melius,

Ἀνδρῶποισι δ' ἰδὼκα δίκλιν, ἢ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται, εἰ δὲ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκλα ἀγροῦειν
 Γινάσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδδῃ θυρύοπα Ζεὺς.
 Ος δὲ καὶ μαρτυρήσιν ἐκὼν ὀπίορκον ἰμάσσει
 Ψεύσεται, ἐν δ' δίκλιν βλάψας, νήκετον ἀάδην
 Τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρη γῆνι μετόπισθε λείπειται
 Ἄνδρὸς δ' ὀπίορκου γῆνι μετόπισθε ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα γήπε Πέρση.
 Τίω μὲν τε κακότητα καὶ ἰλασθὼν ὄσιν ἐλέσθαι
 Ρηϊδίως ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύδι γαίη·
 Τῆς δ' ἀμετῆς ἰδρῶτα θεοὶ ποροπαροῖσιν ἔδκεαν
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δ' καὶ ὄρδιος οἶμος ἐπ' αὐτίκῃ,
 Καὶ τευχὺς πεπορωτὸν ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλει χαλεπή περ εὔστα.
 Οὗτος μὲν παρὰ ρίον ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 Φρεσὶ μὲν τὰ ἐπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 Εσθλὸς δ' αὖ κακῷ, ὅς εὖ εἰπὼν τι πίθηται·
 Ος δὲ καὶ μήθ' αὐτῷ νοήῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Εὐθυμῶ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήσιος δῶρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μνηστῆρος αἰεὶ ἐφετμῆς
 Εργάζου Πέρση δῖον γῆνι, ὅφρα σε λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δ' εὐσέφει Διμήτῃ
 Διδδῇ, βίοντι δ' ἐπὶ πᾶσι καλλιῷ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργὸν σύμφορος αἰετῇ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νηυσὶ καὶ ἄνδρες ὅς καὶ ἀεργὸς
 Ζῶν, κυφὴν εἰσι κοτύροις ἱκαλὸν ὀρμύλῃ,
 Οἳ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Εσθοντες, σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέγιστα κοσμεῖν,
 Ως καὶ τοι ὥρῃ βίοντι πλάθῃσι καλῇ.
 Εξ ἔργων δ' αὖδρες πολὺ μῆκεν ἀφειοίτε,
 Καὶ τ' ἐργάζομεν, πολὺ φίλτερος ἀδυνατίσιν
 Εσσεῖται ἢ δὲ βροτοῖς μάλα γὰρ συγχεύουσιν ἀεργοῖς.
 Εργὸν δ' ἔσθ' ἐν ὄνειδος, ἀεργὴ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, πάχα σε ζητήσῃ ἀεργὸς
 Πλουτεῖται, πλούσιος δ' ἀρετὴ καὶ κῶδος ὀππότε.
 Δαίμονι δ' οἷος ἐκείνῃ τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
 ὅς τοι

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & ledit & iuuat.
 Pudor quidē ad paupertatē, audacia verò ad diuitias.
 Opes verò non rapta, diuinitus data, multo meliores.
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliari (qualia multa
 Fiant, quamprimum lucri amor mentem deceperit
 Hominum pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur verò familia
 Viro illi. exiguū verò ad tempus diuitia adsunt. (ciat:
 Par est delictū, si quis & supplicē & hospitē malo affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti lecti uxoris importuna patrans: (res:
 Quisq. malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos libe-
 Quique parentem senem misero in senectæ limine
 Probris affecerit, grauib. incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultū animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castē & purē, splendidāq. cura adurito.
 Interdum certē libaminibus atq. hostijs placā,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum erga te cor atq. animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum verò fuito.
 Eum verò potissimum vocato, quicūque te propē habitat.
 Si enim tibi & negotium aliquod domesticum accidat,
 Vicini discincti accurrunt: cinguntur aut cognati. (dñ.
 Noxa tā magna est malus vicinus, quantū bonus cōmo-
 Sortitus est premiū, quicūq. sortitus est vicinū bonum,
 Neque sanē bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde,
 Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectāq.
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Εἴ κεῖ ἀπ' ἀλλοτρίων κτεδύων ἀεισίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μιλετᾷς βίου ὥς σε καλεῖται.
 Αἰδώς δ' ἵα ἀγαθὴ καχετημένη αἰδέσθαι καμίζει·
 Αἰδώς ἦ τ' αἰδέσθαι μέγα σίνεταί ηδ' οἶνός τε.
 Αἰδώς τοι φέρει θυολβίη, δάροισι δ' αὖ φέρει ὄλβος.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακταῖς, θεός δ' οὐδ' αὖ πολλὸν ἀμείνεται.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἔλκται,
 Ἡ ὅ γ' ὀπὸ γλώσσης λήϊσεται, (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται αὖτ' ἀπ' οὐ κέρδους νόσι ὕδαπατήσῃ
 Αἰθρώπων καὶ δὴ δέ τ' αἰαυδὲν κατεπαΐζῃ)
 Ρεῖά τί μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύδοισι δ' οἴκοι
 Ἀνίει τὰ παῦρον δέ τ' ὅππ' ἄχρον ὄλβος ὀπιδεύει.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκάττω ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει·
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐσὶ δὴ δέμια βάνοι,
 Κρυπλάδης θυῆς ἀλόχου φρεσὶ καίρεα ῥέζων,
 Ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιτρεύεται ὀρφνὰ τέμνα·
 Ὅς τε γοῖα γέροντα κακὰ ὅππ' ἄχρον ὄλβος ὀπιδεύει.
 Νεικέη, χαλεποῖσι καὶ δαπνόμενοι ἐπίεσιν.
 Τὰ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαγέτω, ὅς δ' ἐπὶ τελευτῇ
 Ἐργαὶ δὴ τ' ἀδίκων χαλεπὴ ἐπέθηκε ἀμοιβή.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεισίφρονα θυμὸν,
 Καδδωῖά μιν δ' ἔρδην ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς καὶ καδαρῶς, ὅππ' ἄχρον ἀγλαὰ μνηστῆρα καλῇ.
 Ἀλλοτρίῃ δ' ἀπονοῖσι θυεσσὶ τεύχεα σκεδάται,
 Ἡ μὲν δ' ὅτ' ἀντάζει, καὶ ὅταν φάσθαι ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς καὶ τοι ἴλαον κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 Οφρ' ἄλλων ὦν κληῖρον, μὴ τοι πτόν ἄλλος,
 Τὸν φιλείοντ' ὅππ' ἀγλαὰ καλεῖν, ἢ δ' ἐχθρόν ἔασαι.
 Τὸν δ' ἐμάλιστα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐχθρὸς γαίει.
 Εἰ γὰρ τοι καὶ χερσὶ ἐχθρόν ἄλλο γένεταί·
 Γείτονες ἄζωσοι ἐκίον, ζώσαντο δ' οἱ ποῖ.
 Γῆμα κακὸς γίγνεται, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορὲ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορος γίγνεται ἰσθλοῦ.
 Οὐδ' ἀνβύς ἀπολοῖτ', εἰ μὴ γίγνεται κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρεῖσθαι φρεσὶ γίγνεται, οὐδ' ὅτ' ἀποδιδύμει,
 Λύτῃ τῇ μέτρῃ, καὶ λώϊον, αἴκα δύναι.

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra aequalia damnis.
 Amantem te ama, & inuancem te iuna.
 Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
 Datori namq; est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim liberalis vir est, etsi multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quauis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, crescit.
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnam & hoc
 Qui verò partis adiicit, is vitabit atram famem.
 Neq; verò quod domi repositum est, virum ladit.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere, noxa verò animo
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens est.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furib.
 Unicus verò filius seruauit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in edibus.
 Senex autem moriari, alium filium relinquens.
 Facile verò & plurib. prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio.
 Tibi verò si opes animus appetis intra sese,
 Sic facito: operamq; opera subinde addita.

B1

Ως αὖ χερσίζων, καὶ ἐς ὕστερον ἀρκιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ καρδαίνειν· κακὰ κάρδεα ἴσ' ἀτήσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖ, καὶ τῷ προσιόντι προσίτα.
 Καὶ δόμον ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμον ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' ὅστις ἔδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὰ ἄρπαιξ' ὃ κακὴ, θανάτιο δότειρα.
 Ος μὲν γὰρ κεν θυὴρ ἐδέλαιν, ὅγε καὶ μέγα δόλην
 Χαίρει τῷ δόρῳ καὶ τέρπεται ὅτι καὶ θυμόν.
 Ος δ' ἴεν αὐτὸς ἔληται ἀδαιδείῃφι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἶόν, τότ' ἐπάχρασεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὅπ' σμικρὸν κραταῖοι,
 Καὶ θαμὰ τῷ θ' ἔρδεις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γλύσιτα.
 Ος δ' ἐπ' ἰόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἰδοπα λιμόν.
 Οὐδ' ἐτόγ' εἰν οἴκῳ κραταίμορον αἴερα κλέψ.
 Οἴκοι βέλτεροι ἔσθ'· ἐπεὶ βλαστῶν τὸ θυρήφι.
 Εὐθιλοὶ μὲν παριόντος ἤϊεται, πῆμα δ' ὃ θυμῷ
 Χρησίζειν ἀπείοντος. ἅ σ' ἐφείζονται ἀναιγα.
 Ἀρχομένη δ' πένθυ καὶ λήγοντος κορέσεται,
 Μισοῦσι φείδεσθαι. δὴν δ' ἐνὶ θυμῷ φειδῶ.
 Μισοῦς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνύῃ ἀρκιῇ ἔστω.
 Καί τε κρασιγῆτες γλάσας ὅπ' μάρτυρα δίδεται.
 Πίσυς δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὤλισσαν ἀνδράς.
 Μηδ' ἐγνώσῃ νόον πυρσοῦ λῶ· ἔξαπαιπάτω,
 Αἰμύλα κατὰ λλουσαι, τίλῳ διφῶσαι καλιμύ.
 Ος δ' ὃ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μοιων γλῆς δ' ὃ παῖς σαλζοί· παῖς ὅϊον οἶκον
 Φρδῆσθαι. ὡς γὰρ πλῆτος αἰέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δ' ὃ θάτοις ἔτεροι παῖδ' ἐγκρατελείπων·
 Ρεῖα δ' ἐκιν πλεόνησι πόρῳ Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μολέτη, μαίζων δ' ὅπ' ἐθήκη.
 Σοὶ δ' ἐπ' πλῆτους θυμὸς ἐέλδοται ἐν φρεσὶν ἥσι,
 Ω δ' ἐφθι· ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

te se anno

Leiadib. Atlante natis exorien-
tibus,

Incipe messem, arationem verò oc-
cidentibus.

Ha quidem noctesque & dies qua-
draginta

Latent, rursus verò circūvolan-
te se anno

Apparent, primū ut acuitur ferrum.

Hac utique armorum est regula: quique mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant Nudus scito, nudusque arato.

Nudus quoque metito: si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cere, ut tibi singula

Tempestiva crescant, ne quando interim egens

Mendices ad alicuius domos, nihilque efficias. (dabo,

Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius

Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidè Persa,

Opera quae hominibus dij destinantur,

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Quaras victum per vicinos, hi verò negligant. (leste,

Bis enim & ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-

Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debitique solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primū, uxoremque, bouemque, aratorem,

Famulam non nuptam, quae & boues sequatur,

Vt ensilia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidē petas ab alio, illēque recusset, tu verò careas,

Tempus autem praeceat, minuatūque tibi opus,

Ne verò differas inque crastinum, inque perendum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator. Cura verò tibi opus auget.

Sem-

ἐν αὐτῷ

Ληϊάδων Απλαγυίαν ὀπιλλο-
μύρων

Ἀρχαδὶ ἄμυνε, ἀρότοις ᾗ, δυνα-
μόμεν

Αἰ δὴ τοι πύκτας τε καὶ ἡματα τεσ-
σαράκοντα

Κεκρύφαται, αὐτὶς ᾗ πειλομύρων

Φαίνονται, ταφροῦτε χαρσατομύριοι σιδήρη.

Οὐτὸς τοι πεδίαν πέλειται νόμος, οἱ τε θαλάσσης

Εὐρύθι ναιτέουσ', οἱ τ' ἄγλα βησθήετα

Πόντου κυμαίνοντος ὀπίφροθι πύονα χῶρον

Ναύροισιν, γυμνὸν σπεύρειν, γυμνὸν ᾗ βρωτεῖν,

Γυμνὸν δ' ἀμαῖδα, εἴχ' ὥρεα παῖτ' ἐδέληδες

Εργα κομίζεσθαι Δημήτερ', ὥς τοι ἔκαστα

Ωρε' αἰξήτα, μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζων

Πτώσεως ἀλλοτεῖαι οἶκοι, καὶ μηδὲν δούσης.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθες, ἐγὼ δέ τοι ἐκ ὀπιδύσας,

Οὐδ' ὀπιμετρήσω, ἐργάζεαι ἡπὶ Πέρον

Εργα τέτ' ἀνδράποισι θεοὶ διετεκμήραντο.

Μήποτε σὺν πάδεσσιν γυναικί τε θυμὸν ἀχέουσιν

Ζητεύης βίοντι καὶ γέγονας, οἱ δ' ἀμειλῶσιν.

Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τύξαι, ἡ δ' ἐπὶ λυσσῇ

Χρήμα μὲν ἐφρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλ' ἀγορεύσεις

Ἀχρεῖ', ὅτ' ἐστὶν ἐπίων νομός, ἀλλὰ σ' ἀμύχα

Φεράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρίῳ.

Οἶκον μὲν φροῦπτε, γυναικί τε, βουῶν τ' ἀργηῆρα

Κτητῶν, οὐ γαμτῶν, ἥ τις καὶ βοιστὴν ἐποιτο

Χρήματα δ' εἰν οἶκῳ πάντ' ἀμύχα ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὁ δ' ἀργῆται, σὺ δ' ἐπὶ τῇ

Ἡ δ' ἄρη φεραμείβεται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

Μηδ' ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' αὐρεῖον εἰς τ' ἐννηφιν.

Οὐ γὰρ ἐτώσιοι ἔργος ἀμύχα πύμπλησι καλῶν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμεν', μαλὲν δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.

β. iiij.

Αἰα

Semper autē dilator operum vir cum damni luctu.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluvie
 Ioue prepotente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. (nam tunc canicula stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanē ligna secato, memor tempestivi operis. (talc.
 Mortarium quidē tripedale seca, pistillum verò tricubi-
 Axēque septempedalem, valde enim certē conveniens
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
 Trium palmorum curvatur à secato 10 palmarū curru.
 Multa praterea curva ligna, ferto aut dentale cū inue-
 Domum. siue in monte quarens, siue in agro, (neris,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni insignens,
 Clavis adiunctum stria adaptaverit.
 Bina verò disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimū sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro aut, vel ulmo firmissima striae sunt. (uennes
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boves verò duos no-
 Masculos comparato (horū enim robur nō imbecillū est)
 Adolescentie mēsurā habentes. hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contententes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos fedim opere
 Animum habens, hoc verò neq; iunior alius melior
 Ad spergendum semina, & iteratā sationem exitandū.
 Iunior enim vir ad coetaneos enolat animo.
 Considera verò, cum vocem gravis audieris

Αἰεὶ δ' ἀμβολιογὸς δὴ ἤρ' ἄταιπ' παλάμει.
 Ἡμῶ δὴ λήγῃ μὲν ὅξ' ἡελίοιο
 Καύματος ἰθαλίμου, μετεπωρινὸν ὁμῶς ἔσαντος·
 Ζῶος ἰεραδινῶ, μὲν ὅ τρέπεται βρότῳ χέως
 Πολλὸν ἰλαφρότερον (δὴ γὰρ τότε σείει ἄσπερ
 Βαθὸν ὑπὸ κεφαλῆς κυρτοφύων ἀνδράπων
 Ἐρχεται ἡμάτιον, πλείον δ' ἔτε νυκτὸς ἱπταυρεῖ.)
 Ἡμος ἀδνηκτοτάτῃ πέλειται τιμηθεῖσα σιδήρου
 Τληφύλαα δ' ἔραζε χέει, πορδοιό τε λήγῃ·
 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μμμημὲν ἔργον.
 Οἰμον μὲν τριπόδιον τάμνειν, ὕψρον ὅ τριπύχον,
 Αἶονά δ' ἱπταπόδιον μάλα δὴ νύ τοι ἄρμονον οὕτω.
 Εἰ δέ κε ὀκταπόδιον δόπο καὶ σφύραται τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψ' τάμνειν δεκαδώρα ἀμείξῃ
 Πόλλ' ὅπ' χαμπύλα καὶ λαφύρειν ὅ γόλιον, ὅτ' ἀνδρῶν
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρῳ διζήμεν ἢ κατ' ἄρουραν,
 Πρίνινον, ὅς γ' ὀρεσὶν ἀρουῶν ὀχυρότατος ὄσιν,
 Εὐτ' ἀνδρῶν Αἰθναίης διμῶν ἐλόμεναι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσσει παροσαρήρεται ἰσοβοῆ.
 Δοιὰ δ' ὅτι δαίμων ἄετρεα πονησάμεν καὶ οἶκον,
 Αὐτόγυν καὶ πικτόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
 Εἴχ' ἑτερόν γ' ἄξαι, ἑτερόν γ' ὅπ' βροσὶ βάλοιον.
 Δάφνης δ' ἢ πτελίνε ἀκιστάτοι ἰσοβοῆες·
 Δρυὸς ἔλυμα, κρίνου γόλιον, βόει δ' ἐναετήρο
 Αρσενε κακῶταται (τῷ γὰρ ἀνέμῳ ἐκ ἀλαπαδῶν)
 Ἡβης μέδον ἔχοντε, τῷ ἔργαζέσθαι ἀείσω·
 Οὐκ αἶψά γ' ἐρίσαντες εἰ αὐλακὶ χαμμήν ἄρουρον
 Αἶψαι, τὸ δ' ἔργον ἐπώστοι ἀνδρῶν λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμα τιασσεραπονταντὴς αἰζήνος ἱποῖτο,
 Ἀρτον δὲ πνήσας τετράτρυφον ὀκταβλωμον·
 Ος κ' ἔργου μελετῆρ' ἰδεῖαι αὐλακ' ἐλαμύοι,
 Μηκέτι παπῆται μὲν ὁμολικας, ἀλλ' ὅπ' ἔργον
 Θυμὸν ἔχων, τῷ δ' ἐπὶ νεώτερος ἄλλ' ἀμείνων
 Σπέρματα δάσσεσθαι, καὶ ὅπ' ἀπορίω ἀλίσσεται.
 Κουρῶτες γὰρ ἀνδρῶν μὲν ὁμολικας ἐπείνεται.
 Φεράσθαι δ' οὐτ' ἀνδρῶν γοῶν ἱπτακῆς

Altè ex nubibus quotannis clangentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curuos boues, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instant verò opéra bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, æstate verò iterata non te fallat.
 Non alem verò serito adhuc leuem terram,
 Non alis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica verò Ioui terrestri, Cererique casta, (est.
 Prouentum ut impleant, Cereis sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stina
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quercum temonem trahentium loro. iuuenis autè pone
 Seruus, ligonem tenens, negosium anibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignauia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit,
 E' vasis autem eijcies araneas. & te spero
 Gausurum, victu potitum domi existente.
 Latius autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulētus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Alias verò alia Iouis mens Agiochi:
 Sed mortalibus hominib. eam deprehendere difficile.

Τ' ἴδεν ἐκ νεφέων ἐσταύστα κακλήγης·
 Ἡ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χρίματος ὄρλω
 Δεικνύει ὀμβρῶν· κραδί ῥω δ' ἴδεν· ἀνδρὸς ἀβούτιον.
 Δὴ τότε χορταίνει ἱλίκας βόας ἐνδον ἰόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόας δὲ καὶ ἄμαξαν
 Ρηίδιον δ' ἀπαρήνασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἄνθρωπος φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμαξαν.
 Νήπιόν, οὐδὲ τό γ' εἶδεν, ἵκετόν δ' ἔτε δούραθ' ἄμφεξε·
 Τῶν περὶ δὲν μελίτῳ ἐχέμεν οἰκήϊα θάλασσαν.
 Εὐτ' αὖτ' ὅτε φρόνις· ἄρ' ἐπεσθνήτοισι φαιεῖν,
 Δὴ τότε· ἐφορμηθῆναι ὁμῶς διμῶς τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διερῶν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὄρλω.
 Πεσοῖ μάλα ἀπύδων ἵνα τοι πλήθωσι φέρονται.
 Εἶαρε πολεῖν· θύεσθαι καὶ περὶ οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νειὸν δ' ἀπείρειν ἐπὶ καφίζουσιν ἀφύραται.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παῖδων θυγατέριον.
 Εὐχεσθαι δ' Διὶ χθονίῃ Δημήτερι δ' ἀγῆν,
 Εκτελέειν βεῖθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν.
 Ἀρχόμενος ταπεινὸν ἀρότῳ, ἵτα ἀκροὶ ἐχέτης
 Χεῖρὶ λαβὼν, ὄρπηκα βῶν ὅππῃ ῥῶτον ἵκηται
 Ενδρυν ἐλκόντων μισάβω· ὃ δ' ἐν τῷ οὐκ ὀπίσθιν
 Διμῶν, ἔχων μακίλῳ, πότον ἐρνίδεσσι πιθεῖν,
 Σπέρματα λακκρύπτειν· εὐδημισυμένη γὰρ αἰεὶ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, κακοδημισυμένη δ' ἀκρίσῃ.
 Ὡς δὲ καὶ ἀδρυσυμένη σάχους νεύοις ἱεραῖς,
 Εἰτέ λ' αὐτὸς ὀπίσθιν Ολύμπῳ ἰδὼν ὀπαίξοι,
 Ἐκ δ' ἀγέων ἐλάσθας ἀράχια καὶ σὺ ἰολπα
 Γυθίσθιν, βιότοιο ἐρεύμενον ἐνδον ἰόντος.
 Εὐοχέων δ' ἔξεται πολὺν ἱερὸν οὐδὲ πρὸς ἄλλοις
 Λύγασθαι· σὺ δ' ἄλλ' ὅτε καὶ χερσὶν ἔσται.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο ἔσται· ἀρότης χθονα δ' ἔσται,
 Ἡμῶν ἀμύσθης, ὁλίγον περὶ χερσὶν ἐέρχων,
 Ἀντία δ' ἐσμεύων κακονίμῳ, οὐ μάλα χείρονα
 Οἷός δ' ἐπὶ φορμῇ· παῦροι δὲ σὺ θήσονται.
 Ἀλλοτε δ' ἀλλοῖσι Ζηνὸς νότον αἰγέχοιο,
 Ἀργαλὶ δ' ἄνδρ' ἔσται καὶ θνητοῖσι νεῖσται.

Sin aut serò araueris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluât triduo, neq; desinat,
 Non utique superans bonis ungulam, neq; relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua aequalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neq; te lateat
 Neq; ver exoriens canum, neq; tempestiua pluuia.
 Accede autem aneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta verò crassū pedē manu pre-
 Multa verò ignauius vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, estate adhuc media existente:
 Non semper aestas erit, facite nidos. (nes.
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Hunc vitate: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas verò quercus alticomas, abietēsq; densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiā per bouis pellē penetrat, neq; ipsum cohibet
 Etiamq; p caprā flat hirsutā: omnium aut greges non itē,
 Eò quòd annui ipsarum villi sunt non perflat
 Vis venti borea: incuruum verò senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Qua ades intra charam apud matrem manet,

Εἰ δ' ἐκεῖ ὅψ' ἀρόσῃς, τόδε κῆν τοι φαίμενοι εἶη·
 Ἡμῶς κόκκυξ κοκκῶζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τοπροῶτον, τέππῃ τε βροῦτοῦ ἐσθ' ἀπίρονα γαῖαν
 Τῆμος Ζεὺς ὕψι πείτῃ ἡματι, μηδὲ δ' ὀπολήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ἐσθ' ἀλλων βοὸς ὀπλίω, μήτ' ὀπολείπων·
 Οὕτω κ' ὀφάρῳτις προσηρότη ἰσοφρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο, μηδὲ σε λήθω
 Μήτ' ἔαρ γνόμενον πολίον, μήθ' ὅρεσσι ὄμβρος,
 Παρ δ' ἴδι χαλκαιοι δῶκον κ' ἐπ' ἀλῖα λείψω.
 Ωρῇ χειμερίῃ, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἴρῃον
 Ἰχθαίνει, ἔνθα κ' ἄκνυθ' αἴηρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῇ χυμῶνθ' ἀμυχανίῃ καταμάρψῃ
 Σιωπῇ, λεπτῇ δ' παχυὴ πόδα χεῖρ πίξοις.
 Πολλὰ δ' ἄεργός αἴηρ, κενεῶν ὅπῃ ἐλπίδα μύμων,
 Χρηίζων βιότοιοι, κακὰ προσηλίζατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἔα ἀλῖα θῆκα χερσὶν ὀφθαλμοῖς κομίζει
 Ἡμῶν ἐν λείῃ, τῷ μὴ βιθ' ἄρκεθ' εἶη.
 Δείκνυε δ' ὁμῶς αἰετὶς ἐπὶ μίαντον ἔοντος,
 Οὐκ αἰετὶς αἰετὶς ἐσθ' ἐταπιοῖσθε καλίας.
 Μιῶν δ' ἡλιαιῶνα κακ' ἡματι, βάδοντα πάντα,
 Τῷτον ἀλεύσασθαι, κ' πηγὰς αἴτ' ὅπῃ γαῖαν
 Πνεύσαντες βορέαο δυσηλεγίης τελέδοισι.
 Οὔτε διὰ θρήνης ἱπποῦ ἔθρου δυρεῖ πόντω
 Ἐμπνύσας ὄρεν, μέμνηε δ' ἡαῖα κ' ὕλη.
 Πολλὰς δ' ὄρεσσι ὑψιμένοις ἐλάταις τε παχύας
 Οὐρεθ' ἐν βήσῃς πλεῖν χθονὶ πρυμνοτοίῃ
 Ἐμπνύων, κ' παῖσα βοῶν τε τῆρος ὕλη.
 Θῆρες δ' ἐφ' ἰσθμοῦ, ὄρεσσι δ' ὑπὸ μέγ' ἔδοντο,
 Τῶν κ' ἡλῶν δ' ἔρμα κατὰ σκιον ἀλλά νυ κ' τῆρος
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δαυστέρων περ ἔοντων.
 Καί τε διὰ μένου βοὸς ἔρχεται, οὐδ' ἐμν ἴχει.
 Καί τε δι' αἴα ἀκροτανύτει χαλκῶν δ' ὕπῃ,
 Οὐκ ἐπὶ πταναὶ πείχῃ αὐτῆς, οὐ διάησιν
 Ἰσθμῷ ἐμν βορέν, ἔρχεται δ' ἐπὶ γέροντα τίθησι.
 Καί τε παρθεϊκῆς ἀπαλόχρεθ' ἐπὶ διάησιν,
 Ἡ τε δόμων ἐν τῷ φιλῇ, ὄρεσσι μνηστῆρσι μέμνει,

Nondum opera experta aurea Veneris.
 Benèq; lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exosus polypus suam pedè ar-
 Inq; frigida domo, & in habitaculo tristibus. (rodit,
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populûmque & urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Gracis lucet.
 Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta syluicuba
 Miserè dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant, & passim omnibus id cura est:
 Quae tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et caernas petrosas, tunc utique tripedi homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spe-
 Huic similes incedunt vitantes niuem albam. (Et at:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut se iubeo,
 Chlenamque mollem, & talarum tunicam.
 Stamine verò in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bonis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum verò hædorum, cum frigus tempestiuû
 Pelles consuito neruo bovis, ut super humerum (venerit,
 Plusia arceas teporem, supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cælo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alitè supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Tiracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens opere perfecto domum rodi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:

Οὐ πῶ ἔργ' εἰδὴ αὖ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λοισσάμεν' ἡ τέρενα χροῶ, καὶ λίπ' ἐλάει
 Χρυσάμεν' ἡ, νυχὴν καταλέξεται ἐνδοθεν οἶκος,
 Ἡμετι χιμαρίων, ὅτ' αἰόσει· ὅτι πόδα τέτυκτο
 Ἐν τ' ἀπύρρῳ οἴκῳ καὶ εἰ ἤθεσι λευγαλίοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡέλιος δείπνυ νομόν ὀρμηδῆται·
 Ἀλλ' ὅπῃ κυκίῃσι αἰδρωῖσι δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφάται, βραχίδιον ἧ παρηκλίνας φασίγει.
 Καὶ τότε δὴ κισσοὶ καὶ νήκεροι ὕλη κοῖται
 Λυγρὸν μυλίοοντες αἰὰ δρύα βησσέσται
 Φεύροισιν καὶ παῖσιν εἰς φρεσὶ τῷτο μέμνηται,
 Οἱ σκίπα μαρομήνοι πυκνοὶς κυθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆσι· τότε δὴ πείποδι βροτῶ ἴσιν,
 Οὐ τ' ὅπῃ ἰώτα ἱαγυγέρη δὲ εἰς οὐδας ὀρεῖται,
 Τῶ ἱελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευρόμενοι γίφῃ λευκίῳ.
 Καὶ τότε ἱαυαδαὶ ἱρυμα χροῶς, ὥς σι κελεύω,
 Χλαῖνός τε μαλακίῳ καὶ τερμύοντα χιτῶνα.
 Στήμονι δὲ εἰ παύρῃ πολλὴν κρόκα μινύσασθαι
 Τινὲ πεινάσασθαι, ἵνα τοι τείχεα ἀβριμάσῃ,
 Μηνδ' ὀρταὶ φείσωνσιν ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἧ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἱφί καταμήνοιο
 Ἀρμόδια δῖσθαι, πύλοις ἐντοδὲ πυκνίστας.
 Προποτῶν δὲ εἰρεφῶν, ὅπόταν κρύθῃ ὄρεον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπτειν τεύρεα βοῶς, ὅφρ' ὅπῃ ἰώτα
 Τετὲ ἀμφιβάλλῃ ἀλέλῳ. κεφαλῇ φη δὲ ὑπὲρ δειν
 Πέλον ἔχιν ἀσκητόν, ἵν' ἕαται μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχὴ γὰρ τ' ἡὼς πέλεται βορέαο πεισύντος.
 Ἡ δὲ δὲ ὅπῃ γαῖαν ἀπ' ἔρενου ἀστερόεντος
 Ἀὖρ πρεσφόρος τέταται μακρόθεν ὅπῃ ἔργῳ·
 Οὐτε ἀρυσάμεν' ὅπῃ ποταμῶν ἀπὸ ἀσπιδόγῳ,
 Τυφῶ ἔσθ' ἡ γαῖα ἀρδεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἱασσοῖν, ἄλλοτε ἄησι
 Πυκνὰ θρηῖκλου βορέου γίφῃ κλονέοντος.
 Τὸν φθάμεν' ὅπῃ γὰρ τελέσται, οἶκόνδε νέεσθαι,
 Μήποτε σ' οὐρανοθεν σκοτόν γέφῃ ἀμφικαλύψῃ,
 Χροῶται τε μυδαλίοι δειν, κατὰ δ' εἴματα δεινῇ·

Sed eustato. Mensis enim difficilissimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini verò amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prauertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcèsque acuito, seruosque excitato.
 Fugito verò umbrosas tabernas, & ad auroram cubile,
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem viam, promouetq; laborē:
 Aurora que apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduique floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, æstas laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat.
 Siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc iam
 Sit petrosaque umbra, & Biblinum vinum,
 Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactan-
 Et bonis arboriuora caro, nondum enixa, (tunc.
 Tenerorūq; hædorum præterea nigrum bibito vinum,
 In

Ἀλλ' ὑποδιδύμεν· μὴς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμῶν· χαλεπὸς πορβάτις, χαλεπὸς δὲ διδράποις.
 Τῆμος θώμισυ βοιοῖν, ἐπὶ δὲ διέρι τὸ πλεόν· εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γὰρ ὁπίρροδοι ὀφθέναι εἰσὶ.
 Ταῦτα ευλασόμεν· τετελασμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας· εἰσὶ καὶ αὖθις
 Τῇ παῖτων μήτηρ καρπὸν σύμμιχτον ἐνείκη.
 Εὖτ' αὖ δὲ ὕξινοντα μυτὰ ἔρπας ἠήϊοιο
 Χειμῶν· ἐκτελίσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τίτ' ἄσῃ
 Ἀρκευῆρες, πορλιπὼν ἱερὸν ῥόν· ὦ κελδοῖος
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅππῃ τέλειται ἀκροατέφαι·
 Τόνδε μὲν ὀρρεγόν· Πάμδινος ὄρτο χαλιδῶν
 Ἔς φά· ἀδράποις, ἔαρος νιόνιστα μύσιο.
 Τὴν θοαίμεν· οἷ' ας φειταμένον· ἄς ἰδρ' ἄρ' εἰνεν.
 Ἀλλ' ἐπὶ τ' αὖ οἷοικος ὅππ' ἔχουσ' αὖ φυτὰ βαίην
 Πληιάδας οὐδ' ὄν, τότε δὴ σκάρο· καί τι οἰνέων·
 Ἀλλ' ἀρπας τε χαρσατέμεναι· καὶ δ' ὡς ἐγείρειν.
 Φόβῃ δὲ σκίρ· ἔς δ' ὅκει καὶ ἔσ' ἠὲ κοῖτον·
 ὦρ' ἐν ἀμπεδ', ὅτε τ' ἠήϊο· χροῖα καέφη.
 Τημοῦτος ἀσπύδην καὶ εἰκαδὲ καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὀρρου ἀνιστάμεν· ἵνα τοι βί· ἀέκι· εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργιο πείτῃ δ' ὀπομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι πορφέρει μὲν ὀδοῦ, πορφέρει δὲ καὶ ἔργου·
 Ἡὼς ἦτε φανέσσαι πλείας ἐπέδουσι καλδίδου
 Ἀνδράποις, πολλοῖς δὲ ὅππ' ἑυγὰ βοιοῖσι πᾶθουσι.
 Ἡμὸς δὲ σκόλιμός τ' αὖθις, καὶ ἠέτα τέτιξ
 Δειδρίων ἐρεζόμεν· λιγυρίων κατὰ χεῖρ' αἰοδῶν
 Πυκνὸν ὑπὸ πῖρ' ὄντων, διέ· καμπαῶδε· ὦρ'·
 Τῆμος πνιόταται τ' αἴης καὶ οἶ· ἄειτος·
 Μαχλόταται ὃ γυναικίς, ἀφανέστατοι δὲ τε δῶδεις·
 Εἰσιν, ἐπὶ κροθῶν καὶ γουῶατα Σεί· ἄζει,
 Αὐδή· δὲ τε χροῖς ὑπὸ χροῖατος· ἀλλὰ τίτ' ἦδη
 Εἴη πῖρ' αἶν τε σκίη καὶ βούλιν· οἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀμελγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμέναων·
 Καὶ βιὸς ὑλοφάγιο κρέας μῆπω τε τοκίης,
 Πρῶτερον τ' εἰφών· ὅππ' δὲ αἰδοπα πνιόμεν οἶνον,

*In umbra sedens, saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemq; perennem, ac defluentem, quique illimis sit:
 Terciam aqua partem infunde, quartam verò miscè vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in venoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis. sed postquã
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillã
 Inquirere iubeo: molesta est autem qua liberos habet an-
 Et canẽ dentibus asperũ nutrito: nec parcas cibo, (cilla.
 Ne quando tibi interdus dormiens vir facultates auferat.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Serui refocillent chara genua, & boues solvantur.*

*Quum verò Orion & Sirius in medium veneris
 Cœlum, Arcturũ autẽ inspexeris rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum vna:
 Exponito verò soli decem dies, toridẽmq; noctes,
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona latitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua. annus verò per terram accõmodus sit.
 Quòd si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quande utiq; Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo,
 Nauem verò in continentem trahito, munitõq; lapidib.
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flau-
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iouis imber. (tiũ,
 Instrumenta verò congrua omnia domi tue repono,
 Ornatẽ conseruans nauis alas pontigrada.*

Ἐν σκιῇ ἰζομένοιν, κακορημόν ἢ τὸρ ἰδωδῆς·
 Ἀντίην θύκραιθ' ἀνέμου τρέψαντα πτόσωποι,
 Κριώνης τ' αἰνίου κ' ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀδύλωτος.
 Τρεῖς ὕδατος πτοχέειν, τὸ δὲ τέτραπν ἰέμευ οἶνου.
 Δρακοὶ δ' ἐπὶ τρυφῇν δημότερος ἱερὸν ἀκτῶ
 Δινέμευ, δῖτ' αὖ πτοῶτα φαῖν' ἀνέινθ' ὦρεῖνθ',
 Χάραρ ἐν θαλίῃ, κ' δ' ἔρχαλαρ ἐν ἀλώῃ·
 Μίτρω δ' ὅτ' καμίσαιδαι ἐν ἀγῆσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάμτα βίον κχτάσθαι ἐπαρμόνον ἐνδοθεὶ οἴκου,
 Θῆτ' αἰικον ποιείδαι, κ' ἀτεκνον ἔριδον
 Δίξεδαι κέλομα· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριδε.
 Καὶ κύνα κερχαρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδεο σίτου·
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόνιτος αὐτὸρ δὸπ' χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἰσκαμίσαι κ' συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βοισὶ κ' ἡμίονοισιν ἐπιπτανόν. αὐτὰρ ἐπειτα
 Δρακας αὖ κ' ψύξαι φίλα γουῶατα, κ' βόε λῦσαι.

Εὖτ' αὖ δ' ὦρεῖν κ' Σείρεθ' εἰς μέσσι ἔλθῃ
 Οὐρατόν, Ἀρετοῦρεν δ' ἐσίδῃ ῥοδὸδ' ἀκτυλθ' Ἡῶεο
 ὦ Πέρση τότε πάντας δὸπ' ὄρεπε οἴκαδ' ἐβόρξαι·
 Δειξάσθ' ἡγήσθ' ἔλκετ' ἡμέτα κ' δέκα νύκτας·
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτα δ' εἰς ἀγῆ' ἀφύσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγυθέθ'. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληϊάδης θ' Ὑάδες τε πότ' ἀνέινθ' ὦρεῖνθ'ος
 Δωῶσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μνημημόθ' εἶθ'
 ὦρεῖν· πλεὺν ὅτ' κ' χθονὸς ἀρμόθ' εἴη.
 Εἰ δέ σε ταυπιλὴς δις πεμφίλου ἡμέρος αἰγῆς,
 Εὖτ' αὖ Πληϊάδης ἀνέινθ' ὄρεμον ὦρεῖνθ'ος
 Φόβουσαι πέπλωσιν εἰς ἡερεῖδ' ἀπόντων,
 Δὴ τότε πωτοίωι ἀνέμων δύοισιν ἀήται·
 Καὶ τότε μνηκέτι νῆας ἔχιν οἶν' οἶν' ἀπὸ πόντου·
 Γλυκὴ δ' ἐργάζεσθαι μνημημόθ', ὥς σε καλῶσιν.
 Νῆα δ' ἐπ' ἐπίρου ἐρύσαι, πυκνάσαι τε λίθουσι
 Πάμτοθεν, ὅφρ' ἴχουσ' ἀνέμων μνημόθ' ὑγρὸν ἀέντων·
 Χέμαρον ἔξδύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπαρμόνα πάντα τὰ ἐγχεσθ' οἴκου,
 Εὐκόσμως φυλίσας γῆος πῖρεν πέντε πόροιο.

Clauum verò fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autē tēpistiūā expectato navigationē dum veniat.
 Tuncq; nauem celerē ad mare trahito. intus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:
 Quemadmodū meusque pater, & tuus, stultissime Per-
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (sa)
 Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
 Cuma Aulide relicta, in nauī nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentia ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem misero in vico
 Aspera, hyeme malo, aestate autem molestō, nunquā bono.
 Tu verò ò Persa operum memor esto
 Temp stiuorū omnium: de navigatione verò maximē.
 Nauem parua laudato, magna verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatu.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & d. bita effugere, & famem inamēnam:
 Ostendam autem tibi modos multifoni maris:
 Etsi neque nauigandi peritus neque nauium.
 Neque enim unquam navi profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Graci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gracia ē sacra, ad Troiam pulchris fœminis prœditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidēque traieci. prae d. iberata verò multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi, ubi me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidē Musis Heliconiadicis dicaui,
 Ubi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantū nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam Iouis consiliū Aegiochi:
 Musae enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa aestate laboriosa temporis,

Παδάλιον δ' ὀβρυγὲς ὑπὸ καπνοῦ κρυμμένασθαι·
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόου εἰσὺ καὶ ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολὴν ἄλα δ' ἑλκεύει· ἐν δὲ τε φόρτον
 Ἀΐον ἔντυκασθαι· αἶν' εἶχε δὲ κέρδος ἄρηαι·
 Ὡς σφ' ἰμὸς τε πατὴρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρσῃ,
 Πλωῖζισκε νηυσὶ, βίη καὶ χρημύθῳ ἐσθ' λοῦ.
 Ὡς ποτε καὶ τῷδ' ἦλθε, πολλὴν δὲ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ Λιολίδα φερελιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφεσθ' φεύγων, ἔῃ πλετόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶ πεύκῳ, τῷ Ζεὺς δῶδρῳσι δίδωσι.
 Νάστα το δ' ἄσχε' Ἐλικῶνθ' οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, δέξῃ ἀργαλίῃ, καὶ πύτ' ἐσθ' λῆ.
 Τυνὴ δ' ὅ Πέρσῃ ἔρχων μμημενύθ' ἔῃ
 Ὡς αἰῶνι πάντων, σφ' ναυτιλίας ᾗ υἱάριστα.
 Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θάσται·
 Μείζων μὲν φόρτος, μῆζον δ' ὅπῃ κέρδει κέρδος
 Ἔσεται, εἴ κ' αἰετοὶ γὰ κακὰς ἀπέχων ἀήτας·
 Εὐτ' αἰετ' ἐμπορεύῃ βέβηκε ἀεσίφρενα θυμὸν,
 Εὔληται ᾗ χεῖρα τε φεφυγὴν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξαι δέ τοι μέγα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐτέ τι ναυτιλίας σοφισμῆνθ', ἔτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπὶ πλῶν ὀβρία πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ὅς Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χεῖμα, πολλὴν σὺν λαὸν ἀγέσαν
 Ἐλλάδος ὅς ἱρῆς Τροίῳ ἐς χαλκιγυνάακα.
 Ἐνθάδ' ἰγὼν ἐπ' αἰθλα δαΐφρενθ' Ἀμφιδάμοντος
 Χολκίδα τ' εἰσπέρυσσεν, τῇ φερεφραδμύα πελά.
 Ἄθλ' ἔδισαν παῖδες μεγάλητες, ἐνθά με φημὶ
 Τῶν νικῆσαντα φέρειν τρεῖς ποδ' ὡπώσεται.
 Τὸν μὲν ἰγὼ Μύσησ' Ἐλικῶν ἔδισεν ἀνέθνηκε,
 Ἐνθά με τοφροῦτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς·
 Τόσσον τοι νηῶν γὰρ πεπείραμαι πολυγρόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρίῳ Ζηνὸς τόον ἀγρόχοιο.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀδίσφατον ὕμνον ἀείδην.
 Ἦμαρτα πεντήκοντα μετὰ Ἰοπαῖς ἠΐσιοι,
 Ἐς τέλθ' ἐλθόντος θείεθ' χαμαὶ τῷδε θ' ὄφρως,
 ε. ιιι.

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certè nauem
 Fregeris, neque homines perdideris mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque, malorumque.
 Tunc verò facilis que aura, et mare innocuum,
 Tranquillum: tunc nauem celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum. onus verò omne bene colloca.
 Propera autem quàm celerrimè iterum domũ redire:
 Neque verò expectato vinumque nouũ, et autumnalẽ imbrẽ,
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem verò pontum facis.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cùm primũ quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tum sanè imperuium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agrè quidẽ effugeris malũ. sed tamen et
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum verò est mori in fluctibus. Verũ te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quacunq; tibi cõsulo.
 Ne verò intra naues omnem substantiam cauas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora verò imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere.
 Miserum etiã, si quidẽ in currũ prægrande onus imponẽs
 Axem fregeris, onera verò intereant.
 Mediocritatem observa: occasio verò in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multũm deficiens,
 Neque superans multũm: nuptia verò tibi tẽpestiva ha.
 Mulier autẽ quarto supra decimũ anno pubescat, quin-
 Virginẽ verò ducito, ut mores castos doceas. (to nubat.
 Eam verò potissimũ ducito qua te prope habitat:

Ἄραϊθ' πέλεται θνητῆς πλόθ'· ἔτι καὶ νῆα
 Καυάξαις, ἔτ' αὐδ' αὖς ἀποφθίσθαι θαλάσῃ·
 Εἰ μὴ δὴ περὶ φρονιὰ Πισφιδάων ἐνοστήθων
 Ἡ' Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐδεήσιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλθ' ὕδιν' ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 Τῆμος δ' ἄκρινέες τ' αὖρα, καὶ πόντος ἀπῆμων,
 Εὐκηνθ'· τότε νῆα θύλῳ ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἐλκείμην ἐς πόντον, φόρτον δ' ὅς πᾶντα τίθει δαίμων.
 Σπεύδῃ δ' ὅππῃ τάχιστα πάλιν εἰκόνδε νέεσθαι.
 Μὴ δὲ μῦθον οἶνός τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χυμῶν' ὀπιόντα, νότοιο τε δῖνας ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρει θαλάσῃ ἐμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλθ' δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόθ' ἀνδρώποισιν,
 Ἡ' μος δὴ τοσούτον ὅσον τ' ὀπιδάσαι κορφῇ
 Γ' ἔχθ' ἐποίησιν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φθμείη
 Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβροτος ὅστις θαλάσῃ.
 Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόθ'· ἢ μὴ ἔγωγε
 Αἰνῆμ'· ἢ γὰρ ἐμῶ θυμῶ καχαρισμένθ' ὕδιν',
 Ἀρπακτὸς· χαλεπῶς καὶ φύγῃς κακῶν ἀλλὰ νῦ καὶ τὰ
 Ἀνδρωπὸι ῥέζουσι καὶ αἰδρεῖσι νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δαλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅστις θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' αἴωγα
 Φραζέσθαι τὰ δὲ πάντα μετ' ἑρσίν' ὅσ' ἀγροδύω.
 Μὴ δ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθει δαίμων·
 Ἀλλὰ πλείω λείπειν, τὰ δ' ὅ μείονα φορτίζει δαίμων.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετ' κύμασι πῆμα τι κύρσαι,
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἔμμεξαι ὑπερβίον ἄχθος ἀείρας,
 Ἄξονα καυάξαις, τὰ δ' ὅ φορτὶ ἀμαυροδείην.
 Μίτρα φυλάσσει δαίμων· καμρὸς δ' ὅστις πᾶσιν ἄριστος.
 Ωἷαϊθ' ὅ γ' ἀναιδέα τὸν περὶ οἶκον ἀγνοῖται,
 Μήτε τεινέοντα ἐπὶ τῶν μέγα πόλιν ἀπολείπων,
 Μήτ' ὀπιθεῖς μέγα πολλά· γάμος δὲ τοῖς ὤρεθ' οὗτος.
 Ἡ' δ' ὅ γ' ἀναιδέα τὸν περὶ οἶκον ἀγνοῖται,
 Παρθενικῶν δ' ἀγαθῶν, ὥς κ' ἤθεα καὶ νῆα διδάξῃς.
 Τὴν δ' ὅ μάλιστα γαμοῖν ἥ τις σίθιν' ἐγχεῖται·
 ε. ἰνί,

Omnia diligēter circū contēplatus, ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur meli⁹ (ducas.
 Boni: rursus verò mala non durius aliud,
 Comestatur vice, qua virum tametsi fortem
 Torret sine face, & cruda senectæ tradit.
 Bene verò animadversionē immortalium deorū observato.
 Neque fratri æqualem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne verò mentiaris lingua gratiā. Sin autem cœperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Tu tantum puniri memineris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum aliā alium
 Facit. to verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
 Neque unquā miserā pauperiæ animi cōsumptricē hominī
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingua certē thesaurus inter homines optimus,
 Parca: plurima verò gratia ad mensuram emitis.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse maior audies.
 Neque publici conuiuij gravis accessor esto,
 Ex publico: plurima aut gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de manē Ioni libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt, respondent verò etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus mēto.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem,
 Neque in via neque extra viam progrediendo meas,
 Neque denudatus: decram quippe noctes sunt.
 Sedens verò diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab infami sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiis.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γίῃσι χεῖματ' αἰῶνι.
 Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς αἴηρ λήζειτ' ἀμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δὲ αὐτῆς κακῆς ἢ ῥίγοι ἄλλοι,
 Δειπνολόχης ἢ τ' αἰδοῖα καὶ ἰεζυμὸν ὡς ἰόντα
 Εὖει ἄτερ δαλῶ, καὶ ὡμῶς γήραϊ δῶκεν.
 Εὖ δὲ ὅπιν ἀθανάτων μακάροισιν περὶ ἀγμίν
 Μὴδ' ἐκαστὴν γῆναι ἴσιν ποιήσασθαι ἑταῖρον.
 Εἰ δὲ καὶ ποιήσῃς, μὴ μιν πρῶτες κακὸν ἔοξῃς.
 Μὴδ' ἐψεύδεαι γλώσσης χάριν, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ
 Ἦ' π' ἔπος εἰπὼν ἄπο θυμὸν, ἢ καὶ ἔρξῃς,
 Δίς τόσα τίησθαι μεμνημέν . εἰ δὲ καὶ αὐθις
 Ἦ' γῆτ' ἐς φιλότιμα δίκλιν δὲ ἐδέλῃσι φθόχῃ
 Δίξασθαι, δῆλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆσθαι, σὲ δ' μὴ τι τόσον κατελεγχέτω εἶδος.
 Μὴδ' ἐπὶ πολὺ ξείνον, μὴδ' ἀξείνον καλέσθαι,
 Μὴδ' ἐκ κακῶν ἔταρον, μὴδ' ἐσθλῶν νεκασθῆρα.
 Μὴδ' ἐπεὶ ἐλομήνῃ πενίῃ θυμοφθόρον αἰδοῖ
 Τέθλαθ' ὅντι δίζει, μακάροισιν δόσιν αἶψ' ἰόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν αἰθρῶπισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη δ' χάρις καὶ μέτρον ἰότητος.
 Εἰ δ' ἐκ κακῶν εἴποις, τάχα καὶ αὐτὸς μίζον ἀκούσῃς.
 Μὴδ' ἐπὶ πολὺ ξείνου δαιτὸς διεπέμφῃ ,
 Ἐκ κοινῷ πλείστη δ' χάρις, διαπάσῃ τ' ὀλιγίστη.
 Μὴδ' ἐπεὶ ὅς τοι Διὶ λείβῃ αἰδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοί γε κλύοισιν, ἀποπύοισι δὲ τ' ἀρᾷς.
 Μὴδ' αὐτ' ἠΐσιοι τετραμμέν ἐρδὸς ὀμιχλῖν.
 Λύταρ ἐπὶ καὶ δὴ μεμνημέν ἐς τ' ἀνιόντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκ τὸς ὁδῷ πρὸς ἀδελφῷ ἐρήσῃς.
 Μὴδ' ἀπογυμναθεὶς μακάροισιν τοι ὑκτες ἴασθαι.
 Εἰς μέν δὲ ὅ γε θεῖ ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἦ' ὅ γε πρὸς πύχον πελάσας διερχέ αὐλῆς.
 Μὴδ' αἰδοῖα γῆναι πεπαλασμέν ἐνδοθὲν οἴκου
 Ἐστὶν ἐμπελαδὸν φθόφῃ ἀνιόντα, ἀλλ' ἀγῆσθαι.
 Μὴδ' ἀπὸ δειφόμειο ταίφῃ ἀπονοστήσαντα
 Σφραγισθῆναι γῆναι, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίτας.

Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchra
 Manus lotus amœna aqua limpida. (fluent a)

Qui fluvium transierit, malicia verò manus illosus,
 Ei succensent dii, & damna dant in posterum.

Ne verò à manu decorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.

Neque unquã patinam libatoriã pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso fatum est situm.

Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne fortè insidens crociter stridula cornix.

Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lanator: quia & hisce noxa inest.

Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennum: quia virum inertem facit.

Neque duodecim mensium: equale & hoc est.

Neque muliebri in balneo corpus abluito

Viri gravis enim ad tempus est & in hoc

Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indignè fert.

Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,

Neque super fontes meyto: quin valde enutrito.

Neque incatato: id enim nibilo est melius.

Sic facito. gravem verò mortalium enutrito famam.

Fama enim mala est, lenis quidem lenat n

Facillimè, molesta verò portat, difficilisque deposita.

Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant: quippe dea quedam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIES.

DIES verò ex Ione observans, bene secun-
 dum decorum

Præcipe servis, tricesimum mensis optim-
 man

Μη δὲ ποτ' αἰάσῃ ποταμὸν καλλιῖρον ὕδωρ
 Ποσσὶ φράν φρίν γ' ὀΐξῃ ἰδὼν ἐς κελὰ ῥέεδρά,
 Χεῖρας νιψάμενθ' πολυκράτα ὕδατι λουκῶ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δ' χεῖρας ἀνιπῶ,
 Τῶ δὲ θεοὶ νιμισῶσι, καὶ δῆμα δώκεν ὀπίσσω.
 Μὴ δ' ὀπὸ περὶ τοῖο θεῶν ἐνὶ δαπτὶ θαλεῖν
 Αὔροι δ' ὀπὸ χλωρῶν τέρμιναι ἀΐθωνι σιδήρῳ.
 Μὴ δὲ περὶ οἶνοχόλῳ τιθῆμεν κρητῆρες ὕψους
 Πινόντων, ὅλα δ' ἐπ' αὐτὰ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴ δὲ δόμον ποῖων, δυνεπείξουσιν καταλείπειν,
 Μή ποι ἐριζομένη κρῶξῃ λακέρυζα κροῖον.
 Μὴ δὲ δ' ὀπὸ χυδ' ὑποδὼν δυνεπείξουσιν ἀνιπῶνται
 Εὐδύνειν, μὴ δὲ λούεσθαι, ἐπὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μὴ δὲ ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν (ὅ γ' ἀμφίον)
 Παῖδα δ' ὕδατι κατὰ ἵον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνώορα ποιεῖ.
 Μὴ δὲ δ' ὕδατι κάμνον, ἴσον καὶ τῷ τε τέτυκται.
 Μὴ δὲ γυναικεῖα λυτῆρ' ἄρ' αὖ φαιδρύνειν
 Ἀνέρα, λούεσθαι καὶ δ' ὅτ' ἄρ' αὖ φαιδρύνειν
 Ποινῇ, μὴ δὲ ἐριζομένη ἐπ' αἰδομένησι κυρήσας,
 Μομφύειν αἰδῆλα, θεὸς τὴν καὶ τὰ νιμισῶ.
 Μὴ δὲ ποτ' ἐπὶ περὶ τοῖο ποταμῶν ἄλαδ' ὀφρῶνται,
 Μὴ δὲ δ' ὅτ' κρῶσιν ἐρεῖν, μέλα δ' ὕδατι
 Μὴ δὲ ἐκποψύχῃ, τὸ γ' ἔτοι λούειν ὅτ' αὖ
 Ὡς δ' ἔρ' αὖ, δυνεπείξουσιν βροτῶν ὑπὸ δ' αὖ φαιδρύνειν.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλειται, καὶ φημὶ μὴ αἰεῖται
 Ρ' εἶα μέλα, ἀρ' αὖ φαιδρύνειν, καὶ φημὶ μὴ αἰεῖται.
 Φήμη δ' ὅτ' ἐπὶ παῖδας δ' ὀπὸ λυτῆρ' ἄρ' αὖ φαιδρύνειν
 Λαοὶ φημὶ ζοῖσι, θεὸς τὴν καὶ τὰ νιμισῶ.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΗΜΕΡΑΙ.

ΠΛΑΤΑ δ' ἐκ δίδει πεφυλαγμένη, δ' αὖτε
 μοῖρα
 Πιφραδὸν δ' αὖτε, καὶ φημὶ μὴ αἰεῖται
 ρίσην

Ad opera inspicendum, dimensumque diuidendum:
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
 Ha enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum, nonilunium, quartaq; & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.
 Octauaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bonae:
 Hac quidē tondendis ouibus, illa letis segetibus metēdis.
 Duodecima tamen undecima multo melior:
 Hac enim net filia vi aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acceruum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caneto
 Sementem incipere: plantis verò inscendis optima est.
 Sexta verò media valde in omnia est plantis:
 Viripara bona, puella vero non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptae est, sed haec dis castrandum, & gregibus ouium,
 Stabuloque circum spectando pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara: amatq; conuicia loqui,
 Mendaciāque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mugientem
 Occidito: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media, hac verò & oues, & curuipedes retortis cornibus
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos (boves,
 Cicurato, sub manum ponens, cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo: valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis auihus qua ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò evitato: quia difficiles sunt & graues.

Ἔργα τ' ἵποπιδύειν, ἥ δ' ἄρμα λιλῶ δατέαται,
 Εὐτ' αὖ δὴ δειλίῳ λαοὶ κρίνοντες ἄγασιν.
 Αἶδε γδ' ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ἄλκιμονος.
 Πρῶτον ἔτη, τετρας τε, καὶ ἑξάμη, ἱερὸν ἥμαρ
 Τῇ γδ' Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γαίτατο Λητώ.
 Ὁ γδ' ἄα τ' ἐσάτη τε. δύω γὰρ μὲν ἥματα μίωδες
 Ἐξέχ' ἀεξομόδιον βροτῆσι ἔργα πεπιδαι,
 Ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τ'. ἄμφω γὰρ μὲν ἱδίαται,
 Ἡ μὲν, οἷς πείκειν, ἥ δ', ὄφρα καρπὸν ἀμείβεται.
 Ἡ δὲ δωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μὲν ἀμείνεται.
 Τῇ γάρ τοι νεὶ ἡμέρ' ἀδριπόπιτος ἀράχης
 Ἡμέτεος ἐκ πλείων, ὅτε τ' ἴδρις σκερὸν ἀμείβεται.
 Τῇ δ' ἴσον γήσαστο γυνή, περβάλοιτό τε ἔργον.
 Μίωδες δ' ἵστα μὲν πελοκαδεκάτῳ δῖα ἰαδαί,
 Σπέρματος ἀρξάδαται· φυτὰ δ' ἐνδρέψαδαί ἀρίστη.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μίωσι μάλ' ἀσύμφορος ὅτι φυτοῖσιν.
 Αἰδρωγόντ' ἀγαθή· κούρη δ' ἐσύμφορος ὅτιν.
 Οὔτε γυνίαι περὶ τ', ἔτ' ἀφ' ἡμέρου ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδὲ μὲν ἡ περὶ τὴν ἑκτὴν, κούρη τε γυνίαι
 Ἀρμόν· ἀλλ' ἐρίοις τάμνειν καὶ πῶσα μήλων,
 Σηκόν τ' ἀμφοτέρωθεν ποιμήνιον, ἥ ποιν ἥμαρ.
 Ἐδία δ' αἰδρωγόντ'· φιλέει δέ τε κάρτομα βάζειν,
 Ψύδεά θ' αἰμυλίοις τε λόγους, κυφίοις τ' ὀπρεσμοῖς.
 Μίωδες δ' ὁδῶν ἀτὶ κάρωρον καὶ βοῦν ἱρίμυκον
 Ταμνέειν, ἔρῃας δ' ἀμφοτέρωθεν ταλαδρῆς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλείων ἥματι ἵστανται φῶτες
 Γίνεσθαι· μέγα γὰρ τε τόσον πεπυκασμένον ὅτιν.
 Ἐδία δ' αἰδρωγόντ'· δεκάτη, κούρη δ' ἐπὶ τετρας
 Μίωσι. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῖς,
 Καὶ κύνες κερχαρόδοντα καὶ ἔρῃας ταλαδρῆς
 Πρηύνειν, ὅππῃ χεῖρα πιθεῖς· πεφύλαξον δ' θυμῷ
 Τετρας δ' ἀγίασθαι φθίνοντος θ' ἵστα μὲν τε,
 Ἄλλα θυμωρεῖν· μέγα τοι τετελεισμένον ἥμαρ.
 Ἐν δ' ἐπὶ τετάρτῃ μίωδες ἄγασθαι ἐς οἶκον ἀκοίπιν,
 Οἶωνοις κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀρίστη.
 Πέμπτης δ' ὕστατα ἰαδαί, ἐπὶ χαλεπαὶ τε καὶ ἀργαί.

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malum Cœterio genuit periuria.
 Media verò septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene aquata in area
 Ventilato: roborumque sector incidito cubilaria ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima verò nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nomen mensis optimum
 Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Navem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito: sed pauci vera intelligunt.
 Quarta verò aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
 Media. pauci verò rursus post vicesimam mensis optimam
 Aurora vigente: pomeridiana verò est deterior:
 Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commode.
 Ceteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatiusque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta evitans.

Ἐν πύμπῃ δὲ φασιν Ἑρμύας ἀμφιπολύνει,
 Ὄρκον πινυμένας τὸν Ἑρμὶ τέκε πῆμα δ' ἰπὸρκαϊς.
 Μίση δ' ἰσοδυσίῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῖν
 Ἐὐ μέλ' ὀπιπύθοντα ἰὺ ἔρχατο ἐν δὴ πῶ
 Βοήθη· ὑλοτόμοι τε ταμῖν θαλαμῆα δούρου,
 Νῆε τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρμόμυα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἀρχαῖα νῆας πύρουσθαι ἀφαιεῖ.
 Εἷας δ' ἡμέσῃ δ' ὀπιδείηα λώϊον ἡμῶν.
 Περσὶς δ' εἷας παυαπῆμων ἀνδράπαισι.
 Εὐδὲ μὲν δὲ τ' ἡδὲ φουτεῖ μὲν ἡδὲ γλυκῶτα
 Ἀνέρε τ' ἡδὲ γυναικί· ἢ ἔστι πάγκρατον ἡμῶν.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι περσὶν ἄδα μῖνός ἀρίστην
 Ἀρξάδαί τε πύθου, καὶ ὅπ' ἱπυρὸν αὐχένα θείναι
 Βοιοὶ καὶ ἡμόνοιοι καὶ ἱπυροὶς ὀκνύουσι.
 Νῆα πολυκλήδα δὲ μὲν εἰς εἶνοπα πόντον
 Εἰρύμενα. παῦροι δὲ τ' ἀνέστη κακλήσκοιοι.
 Τετράδι δ' οἷα πύθου. ἀφὲρ πάντων ἱερὸν ἡμῶν
 Μίση· παῦροι δ' αὐτὲ μετ' εἰκῆδα μῖνός ἀρίστην
 Ἡὺς γενομένης δ' ὀπιδείηα δ' ὅς τε χρεῖον.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιδείηαίς μέγ' ὄντα.
 Αἱ δ' ἄλλα, μετὰ δουποὶ, ἀκέραιοι, ἢ τι φέρουσαι.
 Ἄλλοι δ' ἀνέστη ἀνέει, παῦροι δὲ τ' ἴσασι.
 Ἄλλοι μὲν τε μὲν πύθου ἡμέρη, ἀνέστη μῆτηρ.
 Τάων δὲ δαίμων τε καὶ ὅλβιοι· ὅς τε αὖτε πάντες
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀνέστη· ἀθανάτοισιν,
 Ὀρμίδας κρήνην, καὶ ὑπερσείας ἀνέστην.

HESIODI ASCRAEI SCUTUM HERCVLIS.

UT qualis relictâ domo ac patria
tellure

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia servatoris populorum
Eli & Tryonis:

Qua mulierum genus superabat for-
minearum,

Formâq; & proceritate. mēte utiq; nulla cū ea certabas
Illeas quas mortales mortalibus peperere cōcubentes.

Cuius & à vertice, & à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atq; hac talis existens, tam animo suū colebas coniugem,

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum forminearū.

Quamquam ipsi patrem praestātem occidisset, vi domitū,

Ira cōmōtus propter bonos, relictâ aut ille patria tellure

Thebas venit, supplicans scutatis (admaeis,

Ubi idem habitabat cum veneranda coniuge, (ipsi

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Nō enim licebat

Antea lectū conscendere formosa Electryonidis,

Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum

Suā coniugis flagrantique combussisset igne vicos

Virorum heroum Taphiorum atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat. dij q; testes facti fuerant.

Quorū ille verebatur iram, f. stinabatq; quā celerrimē

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.

Hunc autem unâ cupidi belliq; praeliq;

Boetij equorum domitores. sub clypeis anhelantes,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΙ' Η πορλιπούσα δόμοις καὶ
πατείδα γαῖαν

Η' λυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιρύονα.

Ἀλκμήνῃ, συγάτηρ λαοσύνῃ Η' λε-
κτρεύωντο,

Η' ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάνυτο
δηλυτεράων

Εἶδεί τε μεγάλῃ τε νόον γὰρ μὲν ἔτις ἔριζε

Τάων ας' θνηταῖ θνητοῖς τέκεν δὴνδεῖσαι.

Τῆς κ' ἀπὸ κρήδεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανίων

Τοῖον ἄνδ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Η' ὅ κ' ὥς κ' ἑορμὸν εἶσι τίσκεν ἀκαίτῳ,

Ὡς ἔπω τις ἔπισε γυναικῶν δηλυτεράων.

Η' μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφί δαμνάσας,

Χασσάμενοι πρὸ βοῶσι λίπτον δ' ὄγμ' πατείδα γαῖαν

Εἰς Θήβας ἐκέτυσε φρυστάκας Κασμίοις,

Εἴθ' ὄγμ' δάματ' ἔναιε σὺν ἀγδδίῃ φράκταιπ,

Νόσφιν ἄτερ φιλόητος ἐφιμέρου. ἔσθ' οἱ ἦεν

Πεῖν λεχέων ὀπλῶναι εὐσφύρου Η' λεκτρυόνης,

Πεῖν γὰρ φόρον τίσαστο κασιγνήτων μεγαθύμων

Η' εἰς δ' ὄχρου, μαλρῶ ὅ καταφλίξαι πυρὶ καίμας

Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς ἔσθ' οἱ δὲ καί το' δευρὶ δ' ὀπμαρτύροι ἦσαν,

Τῶν ὅγ' ὀπάζετο μῆνιν. ἐπαίγετο δ' ὀπὶ τάχιστα

Ἐκτελίσσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δινόθεν δέμιε ἦεν.

Τῷ δ' ἄμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδος τε,

Βοιωτοὶ πλῆξιπποι, ὑπὸ σακίῳ πνείοντις.

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcaï,
 Gaudens tot populus. At pater hominumque deorumque
 Aliud consiliū texebat intra mētes, ut diis pariter (ret.
 Et hominib. rerū indagatorib. Martis depulsorē planta-
 Profectus aut ab Olympo est, dolū mētib. altis medians,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctē. celeriterque venit in Typhaoniū, vnde rursus
 Ad Phiciū summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ubi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitus mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadem aut et Amphitryo populorū defensor, splendidus
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heras
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quā suae coniugis conscendisset lectū.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastore populorū.
 Et aut quādo quispiā magno affectu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 Magnoq; affectu, lubetiq; animo domū suam reuersus est,
 Totāque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aurea Veneris.
 Illa aut à deo pariter victa, & ab homine longē optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquā eadē sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorē, alterū aut longē præstatiorem
 Senum ac validum, vim Herculanam: (virū,
 Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphiclum aut, hastarū cōcussori Amphitryoni, (cōcubēs:
 Diversa generatione. alterum quidem, cum viro mortali
 Alterū aut, cum Saturnio deorum imperatore omnium:
 Qui et Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Λαοὶ τ' ἀρχίμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσσοντ' ἦρχε δ' οὐκ οἷσι παῖς Ἀλκίνοος
 Κυδώνων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀδελφῶν τε θιῶν τε
 Ἀλλω μῆτιν ὕφαυε μὲν φρεσὶν, ὄφρα θιῶσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀφνεύσῃσιν ἄρῃς ἀγκτῆρα φυτεύσῃ.
 ὦρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομῶντι
 Ἰμείροον φιλόπτορος εὐζώνοιο γυναικός.
 Ἐννύχῳ, τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τόδ' ἐν αὐθις
 Φίμιον ἀκρότατον περσιβόησαςτο μητιέτα Ζεῦ.
 Ἐνθα καθεζόμενῳ, φρεσὶ μῦθον δέσκηαι ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν δὲ νυκτὶ ταυσφύρου Ἡλεαβυῶντος
 Εὐνῇ καὶ φιλότῃσι μέγῃσι τέλεισι δ' ἄρ' ἐξέδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιδύων λαοσάτῃ ἀγλαὸς ἦθος
 Ἐκτελείσας μέγα ἔργον, ἀφίκατο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅτι δμαῖας καὶ ποιμένας ἀγροιάτας
 ὦρτ' ἵνα φρίν γ' ἦς ἀλόχου ὀπιβήμεναι ὀνῆς.
 Τοῖσ' ἰδὼν κραδίῳ πόδες αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασὼν ὑπεκπερφυγὴ κακότητι
 Νέσου ὑπ' ἀργαλίας, ἢ καὶ κρατερῶν ὑπὸ δεισμῷ,
 Ὡς ῥα τότ' Ἀμφιδύων, χαλεπὸν πόντον ἐκτυλυνύσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε εἶον δόμον εἰσαφίκαται.
 Παννύχῳ δ' ἄρ' ἔλατο σιωπῇ αἰδομένη πρῶτα,
 Τρὶ πόμπῃσιν δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' οὐδ' ὀφειδόμενα καὶ δούρει πολλὸν ἀείσας,
 Θήκη ἐν ἐπὶ κλύα διδυμάωνι γίνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντι· (κασιγνήτω γὰρ μὲν ἦεν)
 Τὸν μὲν χερσὶν ἐσθλῶν δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δφνόν τε κρατερὸν τε, βίῳ Ἡρακλεείῳ.
 Τὸν ἰδὼν, ὑποδυνάμεισα καλαινφίῃ Κερνίαντι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δορυσίου Ἀμφιδύωνι,
 Κικριμόνῳ χριμῶντὸν μὲν βροτῶν αἰδριμνήσας,
 Τὸν δὲ, Διὶ Κερνίαντι θιῶν σημαντορὶ πάντων.
 Ὡς καὶ Κύκνοι ἐπεφίκα Ἀρπτιάδην μεγάληθυμον.
 Εὖρος ἰδὼν ἐν τελευτῇ ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλωνι
 Αὐτὸν καὶ πατέρ' οἱ Ἄρῳ ἄπαι πολέμοιο,
 Τόλῃσι λαμπομόμοις σέλας ὥς πυρρὸς αἰδομόμοιο.
 d. ii.

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi.
 Ferientes unguis, pulvisque circa ipso: dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus gaudibat autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iovis filium Manortium aurigamque
 Ferro intercepturum esse, & incluta arma dispolaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidam ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinisset, mortalis existens, obuia sub conspectum prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
 Illorum enim & vis magna, & menus invicta
 Ex humeris prognata erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum:
 O heros Iolæ, mortalium longè charissime omnium,
 Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (bêtes frôtes.
 Postquam occiderat Electryonem, propter boves larcas ha-
 Ventemq; ad Creontem, & Heniochê longis ornatâ vestibus,
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria cuncta præbuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, colueruntq; ex animo magis.
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua, moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem môtēs sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus sceleratû Eurystheum: (præteritorum,
 Infelix, certè multum ingemiscēbat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hæc iræ: utilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores.
 O amice, si tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamq; mentibus fiduciâ accumulâs

Ἐς αὐτ' ἐν δ' ἄφρω. χέοντα δ' ἐκ τυτον ὠκείας ἵπποις,
 Νύσσοντες χιλήσι· κόπεις δ' ἐσφ' ἀμφιδιδήει,
 Κοπτομένη πλετοῖσιν ὑφ' ἀέμοισι καὶ ποσὶν ἵππων·
 Ἄρματα δ' ὀλοοῖντα καὶ δῦτο γὰρ ἀμφαράδιζον
 Ἰππων ἐμδύων. πελάγητο ὃ Κύκλω ἀμύμων,
 Ἐλπόμην Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἠϊόχοιόν τε
 Χθονὸς δ' ἡρώσῃ, καὶ δὲ πύλας τεύχεα δύσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ ὄχλαίον ἐκ κλυε φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπώρου βίβω Ἡρακλεῖω.
 Πᾶν δ' ἄλγος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίης
 Λάμπειν ὑπαὶ δ' ἡγετοῦ θεοῦ τεύχεον τε, καὶ αὐτὸ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς καὶ ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἴων κρατερῶν ὀρμηδυνῶν,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 Κεῖνον γὰρ μεγάλα τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὅμων ἐπέρυκον ὅππ' ἐταρροῖσι μέλεισιν.
 Οἷος γὰρ τότε ἠϊόχον φρεσὶν κρατερὸν Ἰόλαος,
 Ἡρώς δ' Ἰόλαε, βροτῶν πλὴν φίλτατε πάντων,
 Ἡπ' μετ' ἀθανάτοις μάχεσθαι, τοῖ ὀλυμπον ἔχεσθαι,
 Ἡλίου Ἀμφιτρυφῶντος· εὐσεβέμον ποτὶ Θέῳ
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρεωδον εὐκτίμον πολίσθρην,
 Κτείνας Ἡλεκρύοντα, βροτῶν ἔτι θυρυμετώπων.
 Ἰκατο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνίοχον ταυόπεπλον,
 Οἱ γὰρ μιν ἠσπάζοντο καὶ ἀέμωα πάντα παρεῖχον,
 Ἡ· δὲ καὶ ἰαδ' ἰκέτησι· πόνος δ' ἔρα κροῖδι μέλλον·
 Ζῶε δ' ἀγαλλομένη σὺν εὐσφίρῃ Ἡλεκρυόνη
 Ἡ· ἀλόχα. τάχα δ' ἄμμες ὅππ' ἐπλεμῶν ἐνταυτῷ
 Γεινόμεθ', ἔτι φιλῶν ἐνδύγῃσι ἔτι νόημα
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τῷ μὲν φρένας ἐξήετο Ζεὺς,
 Οἷος φρεσὶ πῶν σφίτερόν τι δόμον σφιστέρεσσιν ἐτοκῆας,
 Ὡς χετο πρὸς δὴ τήμην. Ἐὐρυδῆα,
 Σχέτλιος· ἵππου πολλὰ μετ' ἐναχέζεις ὀπίσσω,
 Ἡν' ἀτὶν ἀχάνῃ δ' ἐπαλινάχρετ' ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δ' ὅμων χαλεποὶ ἐπετέλλετ' ἀείθλοισι.
 Ὡς οἶλ'· ἀλλὰ σὺ δαῖστος ἔχ' ἠνία φοινικόεσσα
 Ἰππων ὀκνῶνται· μέγα δ' ἐφρεσὶ δαίσεαι ἀίξασθαι.
 α. iii.

Rectè à dirige celerè currum, & alipedum robur equorū.
 Nilil verius strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nūc cum clangore circumquaq; furit per sacrū ne-
 Phœbi Apollinus, longè iaculantis regis. (mus

Enimverò etiā validus licet existat, tamen exaturabitur

Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolaus, (bello.
 O patrue, quā multū verò pater hominum atq; deorū
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum moenia tenet, & tuerur civitatem:
 Quemadmodū & hūc mortalē, validūmq; magnūmq;
 Tuas in manus adducunt, ut gloriā magnam auferas.

Sed age, induere arma Manortia, ut quā celerrimè

Curus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniā neq; intrepidum Iouis filium,

Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto

Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,

Qui sibi propè cuit, cupientes belli

Certamē instituere: quæ res ipsis multo gratior quā cœna.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus, admodū enim sibi commoda dixerat.

Atq; ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heros Iolae, Iouis alumne, non procul etiā hinc (cosus,

Pugna aspera. Tu verò quemadmodū antea fuisti belli-

Ita & nūc magnū equū Arionē nigricantib⁹ setis obsitū

Quoquoersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, acreum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iouis. tunc cum cœperat

Primum lætuosa aggredi certamina.

Posuit autē circa humeros nocuementi depulsorium ferrū,

Sæuis vir. canam autem circa pectora pharetram,

Reiecitq; in tergum. in hac multa erant sagitta

Horreda, mortis vocē reprimētis datrices. (lachrymarū:

Ha à capite quidē mortē habebāt praefixā, & unguentū

Γ' οὐδ' ἔχιν θύον ἄρμα κ' ὠκυπόδων ὄϊν· ἵππων
 Μινδὲν ὑπερδίδευσας κτύπον Ἄρε· ἀνδροφόνους
 Ὅς νῦν κακῶς περὶ μάχεται ἱερὸν δῆτος
 Φοῖβου Ἀπόλλων· ἐκατηχέταο δ' ἄνακτος·
 Ἡ' μὲν κ' κρατερὸς περὶ ὦν ἄεταί πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε περὶ σέφπει ἀμώμητος Γ' ὅλα·
 Ἡ δ' αὖτ' ἤ μάλα δὴ π πατὴρ ἀνδρῶν τε θύων τε
 Τιμᾶ σκῶ κροτάλιον, κ' ταύριος ἔννοσίγαι·
 Ὅς Θάβης κρήδεμνον ἔχον ῥύεταί τε πόληα.
 Οἶον δ' ἡ κ' τὸνδε βροτὸν κρατερὸν τε μέγαν τε
 Σας ἰς χεῖρας ἔγχεσιν, ἵνα κλέ· ἑσθλὸν ἄρμα.
 Ἀλλὰ γὰρ δῖος το τεύχε' ἀρήϊα, ὅρρα τάχιστα
 Δίφρου ἐμπυλάσαντες Ἄρης δ' ἡμίτερόν τε
 Μαρτιάμειδ'· ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δ' ἡδὶ ξέταρ ἀλλ' ἄμιν οἶω
 Φύξεισθαι δύο παῖδας ἀμύμον· Ἀλκίδα,
 Οἱ δ' ἄσφι χερδὸν εἴσι, λιλαιόμοι πολέμοιο
 Φυλόπιδά σ' ἡσφιν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης·

Ὡς φάτο, μείδησεν ᾧ βίη Ἡ' ἔκκληται,
 Θυμῷ γηθήσας· ἔλαα δ' ἄν τ' οἱ ἀρμά· εἶπεν.
 Καί μιν ἀμείβομεν· ἐπεὶ πύργου περὶ σταθούδα,
 Ἡ' ἔρας δ' Ἰ' ὅλας διοτρεφές, ἰαίετι τηλό·
 Τ' σμῖν τετραχῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων
 Ὡς κ' νῦν μέγας ἵππον Ἀρείονα κυδμοχαΐτῳ
 Πύθῃ αἰάστροφ' ἄν κ' ἀνήγ' ἔμμε, ὥς κα δῖω ἡσθ.

Ὡς εἰπὼν, κατὰ μῦθας ὀρειχάλκοιο φαεινός,
 Ἡ' φαῖστος κλυτὰ δῶρα, περὶ κήμησιν ἔθηκε·
 Δούτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι· ἔδωκε
 Κόρυν, χεῦσφον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Πόδας Ἀθλινάμην κούρη Διὸς, ὅπως τ' ἔμμε
 Τοπρεῶτον σπύοντα ἐφορμήσεισθαι ἀέθλοισι.
 Θήκετο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρήε δ' ἡκτῆρα σίδερον
 Δφνὸς ἀν' ἥρ' κοίλῳ ᾧ περὶ στήθεσσι φάρε' ἔβλε
 Καὶ δ' ἔμετ' ὅξοπιθεν πολλοὶ δ' ἐντοδὲν οἶστοι
 Ρ' ἰγνῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόγιοι δειτῆρες.
 Πέσθαι μὲν θανάτοιο τ' εἶχει κ' δακρυσι μῦρον·

Media aurem politæ erant, longæ: sed à tergo
 Nigra aquila contexta aliis
 Erant. ille aut validam hastâ præfixam ære corripuit.
 Capiti verò ingenti galæam fabrefactam imposuit,
 Variëgatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini. (quâ
 At manib. clypeû accepit, variû totû, quẽ nemo qf-
 Neque perripuit iaciendo, neque cõmunuit, mirum visu.
 Nam totus quidẽ circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
 Et electro lucidus erat, aurôq; fulgido
 Splendens, caruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio aut draconis erat terror, haud quaq; effabilis,
 Retro oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidẽ repletum erat os candidantibus
 Saxis, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sua Contētio deuolit abat, accedens pugnas hominû,
 Tetra, quæ & mentem eximebat, & præcordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorû & animæ quidẽ sub terrâ eũt ad Orcum intro,
 Ipsorum: ossa autem ipsius, pelle circum putrefacta,
 Sirius sub torrido in nigra putrescunt terra. (Etæ erāt.
 In eo autem & proptersecutio, & vicinosa psecutio fa-
 In eo tumultus, cadēsq; & homicidiû huc illuc ferebatur
 In eo Eris quoq; & motus furebat: in eo pñiciofa Parca,
 Viuû aliû tenens recēs vulneratû, aliû aut illasum,
 Alium mortuû per pugna traherat pedibus. (vorum,
 Vestem aut habebat circum humeros cruentâ sanguine vi-
 Sautem videns, clamoribusq; ingrauescēs. (effabiliû,
 In eo aut & serpentum capita sanorû erāt haud quaquā
 Duodecim, q̃ per terras faciebāt super terrâ genera homi-
 Quicumque bellum contra Iouis filium mouerent. (nū
 Quorû & dētiû qdẽ crepitus edebatur quoties pugnabat
 Amphitryon iades. Hac aut distincta erāt miranda opera.
 Porro veni pñta qdã apparebāt vidēda sanis draco-
 Carulea per terga, denigrata q̃, erant illis maxilla. (mb.
 In eo aut & summi greges agrestium erant, atque leonû;

Μίῃστοι ᾗ, ξίεσσι, πειρήματα· αὐτὰρ ὅππῃθεν
Μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πῖρ' ἔχουσιν
Ἦσαν· ὁ δ' ὅς εἰμον ἔγχος ἀνταχμῶν εἴλετο χαλκῷ
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ ὄτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλίῳ, ἀδάμαντος, ὅππ' κροτάφοις ἀφ' αὐτῷ,
Ἦτ' εἴρυτο καί ηἱ Ἡρακλῆος· δείοιο.

ΧΕΡΣΙ γε μὴν σάκεας εἴλε πασάρολον· ἔδ' ηἱ αὐτῷ
Οὐτ' ἔρρηξεν βδελύον, ἔτ' ἔθλασεν, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πῶ μὴν ἰδρὸν κύκλω πταίῃα, λευκῷ τ' ἐλέφει, τι,
Ἦ καί τ' ὅς· ὑπολαμπές ἔλεω, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπρόμενον κυδῶν ᾗ διαπύχας ἠλῆλκυτο.
Ἔν μίῃστοι, δράκοντος ἔλεω φόβῳ ἔπι φατειῶς,
Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπρόμενοισι δειδρυκῶς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὴν πλῆτο στόμα λευκὰ δειόντων,
Δφινῶν, ἀπλήτων, ὅππ' ᾗ βλοσυροῖο μεταίπου
Δφινῇ ἔρει πεπόνητο, κορύσσουσα κλόνον αἰδρωῖν,
Σχετλίῃ, ἥ ῥα νόον τι καὶ ὅκ φρίνας εἴλετο φατῆρ'
Οἵ τινες αἰπείῃσι πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροισιν.
Τῶν καὶ ψυχὰν μὴ χθόνα διώνει· αἰδοῖς εἴσω
Δύτῃ δ' ὅς εἰα δέ σφι πρὶ ῥινοῖο σαπίσης,
Σφείλει ἀζάροιο καλαίῃ πύθεται αἴη.
Ἔν ᾗ περὶ ὧξεν τε παλίνωξεν τε τέτυκτο,
Ἔν δ' ὅμαδός τε φόβῳ τ' αὐτὸν δρεκτασίῃ τε δειδρυκῶς.
Ἔν δ' ἔρει, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐδύνει, ἐν δ' ὅλοῦ πῆρ,
Ἄλλων ζωὴν ἔχουσα νέετατον, δῆλον ἄκτον,
Ἄλλων τε θνήσκουσα καὶ μόθον ἦ καὶ ποδῶϊν.
Εἴμα δ' ἔχ' αἰφ' ὅμοισι διαφείπον αἴματι φατῆρ',
Δφινὸν δερκομένη, καταχῆσσι τε βεβρεθῆα.
Ἔν δ' ὅφισι καρδία δφινῶν ἔσται ἔπι φατειῶν
Δάδειχαται φοβέσκειν ὅππ' ἔχονι φύλ' αὐτῶν περ
Οἵ τινες αἰπείῃσι πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροισιν.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὴν καταχῆν πέλει ὅππ' ἔρχεται
Ἀμφιτρωνιάδης· ταῖ ᾗ δ' αἴετο θαυυτὰ ἔργα.
Σπίγματα δ' ὅς ἐπὶ φάτο ἰδὲν δφινῶσι δράκονσι
Κυανία καὶ ῥῶτα, μελὸν δόνησεν ᾗ γλῶσσα.
Ἔν ᾗ συῶν ἀγίλα χλαυῶν ἔσται ἠδὲ λεόντων

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant neque verò hi,
 Neque illi alteros timebant, horrebant autem colla abortum.
 Iam cum ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Virique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Canem circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
 Hoplemque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
 Mopsiumque, Ampycidem, Titaresium, notum Martis:
 Theseumque Aegidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Ceteri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petream atque Asbolum augurem,
 Arctumque, Huriumque, nigrumque pilis Mimantem.

Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque impetu pariter facto, perinde ac si vini essent,
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vinos spolians,
 Currui insistens, iuxta autem Paenorque Metisque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iouis filia, predatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam veller armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam, (cum
 Aegidemque, circum humeros: gradiebatur autem in prælium se-
 At erat in eo clypeo & immortalis chor, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latona filius
 Aurea cithara decum autem sedes, par Olympi. (ras posita
 Ibi & forum, circum autem epulæ infinitæ, quasi in coram o-

Ἐς σφίεας δερκομόνοι, κοτιέντων τ' ἰεμύων τε·
 Τῶν κ' ὁμιληδὸν εἶχεσ' ἥϊσαν· ἔδ' ἐν τῷ γ'
 Οὐδέτεροι τριέτιω, φείσων γὰρ μὴ αὐχένας ἄμφω,
 Ἡδὲ δ' ὅρ' σφιν ἔλπιτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' ἡρώεσσι
 Δοιοὶ δ' ὅπου θάμβου ψυχὰς, κ' δ' ὅσφι καλῶν
 Αἶμα' ἀπελείβει· ἔραζ'· οἱ δ' αὐχένας ἔξαιρεπότες,
 Κεῖατο τε θηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λίοισι.
 Τοὶ δ' ἐπὶ μέγαν ἐγχεῖσθαι, κοτιέντων μέγας,
 Ἀμφότεροι, χλομῶν τε σύες, χαρσποὶ τε λείοντες.
 Ἐν δ' ἑὺ σμῖν Λαπιδαίων ἀχμητάων,
 Καυτὰ τ' ἀμφὶ αἶακτα, Δρύδητά τε, Πειριδοῖ τε,
 Ὀπλία τ', Ἐξάδιόν τε, Φόβον τε, Πρύλοχόν τε,
 Μόλον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήστον, ὅζον Ἄρη,
 Θυσία τ' Αἰγιδίῳ, ὅππῃ καλὸν ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύριοι, χρυσῆα παρὰ χροὶ τύχ' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐπ' ἔροθεν ἐναντίοι ἡγρέδοντο
 Ἀμφὶ μέγαν Πιτταῖον· ἡ δ' Ἄσβολον αἰωνισήν.
 Ἄρκτον δ' Οὐριόν τε, μελαγχαιτῶν τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πόσειδας, Περμηνίδα τε Δρύδον τε·
 Ἀργύριοι, χρυσῆας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σιναίηκτῶν ὥσπερ ζωὴν ἔχοντες,
 Ἐγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοχέδον ὠρεγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρης βλοσυροῖο ποδῶν καὶ ἔστασαν ἵπποι
 Χρυστοὶ· ἐν δ' αὐτὸς ἐπαφόρος ἔλιθ' Ἄρης
 Αἰχμῶν ἐν χερσὶν ἔχων, πυλίσσας καλῶν,
 Αἶμα π' φοινικόφει, ὥσπερ ζωὴν ἐπαείζων·
 Δίφρα ἐμδισαῶς· ὅσπερ δ' Δεῖμος τε Φόβος τε
 Ἐστασαν, ἱεῖροι πόλεμον καταδύμενοι δυνάεσσι.
 Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τριτογύναια,
 Τῇ ἰκέλη ὥσπερ τε μέγαν ἐδέλυσσε κορίστειν,
 Ἐγχεσ' ἔχουσα ἐν χερσὶ, χρυσῆν τε πρυφάδα,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμους· ὅππῃ δ' ὤχετο φύλοπιν ἀνίμω.
 Ἐν δ' ἑὺ ἀθανάτων ἱεὺς χροῖς· ἐν δ' ἀφ' αὐτῶν
 Ἰμερὸς κινδύειζεν Ἀντοῖς κ' Διὸς υἱὸς
 Χρυσῆν φόμυγι· θεῶν δ' ἰδὸς ἀγνὸς Ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, παρὰ δ' ἑλβ' ἀπύρκατος ἐσφαίετο

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantum
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo rautem & portus appulsu facilis indomiti maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è flanno,
 Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
 Delphines hâc atque illâc ferebantur, piscibus inhiantes,
 Narantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus
 Piscium rete, projecturo similis. (Perseus,

In eo autem erat & pulchricoma Danaes filius, eques
 Neq; quidē cōtingens clypeū, neq; longè si paratus ab illo.
 Miraculū magnum dictu: quoniā nusquam insistebat illio.
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris aut circa eū vagina inclusus nigra ensis pen
 Æreus, de loro: ipse aut velut cogitatio volabat. (debat,
 Totum autem tergum eius tenebat caput sæui monstri
 Gorgonis, circum ipsum autē pera ferebatur, mirū visum,
 Argentea, simbriaque dēpendebant lucida,
 Aurea, sæua autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens,
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur, post ipsum utrò
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere, in viridi autem adamante
 Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam, in Zonis aut dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem illi, irâque infrendebant dentes,
 Crudele tuentes, supra sæua autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes, illi autem depopulari studentes.

Ἄβαντατον ἐν ἀγῶνι. θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς.
Μῦσαι Πιερίδες, λιγυρὰ μελοποιήσας εἰκῆαι.
Εὖν ᾧ λιμὸν ὄρεμος ἄμμι μακάριοι οὐδ' ἀλάστας
Κυκλοτερὲς ἐπέπκτο πανέφθου κασιγέτης,
Κλυζομένη ἱκελῶ. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμύμονι αὐτῇ
Δητιῖνες τῇ καὶ τῇ ἐδύναντο ἰχθυάοντες,
Νηχομήδοις ἱκελοῖ. δοιοὶ δ' ἐν ἀφροσύνῃ
Ἀργυροὶ δελφῆες ἐδύναντο ἑλλοπας ἰχθῆς,
Τῶν ὕπο χάλκιοι βῆον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
Ἡῖτο δὲ ἡρ δῆμις δεδοκμημένῳ εἶχε ᾧ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφὶ δλησρον, ὁπορὶς ἴφοντι εἰκῶς.

Εὖν δ' ἰὼ ἠὲ κόμην Δατῆς τέκας ἰππύτα Πρσινῆ,
Οὐτ' ἄρ' ὅππ' αὐτῶν σάκεθ' ποσὶν, ἐθ' ἱκῆς αὐτῇ.
Θαῦμα μὲν γὰρ φερίσταντο ἐπὶ ὕδαμν' ἐσθέρικτο.
Τὸς δ' ὅμιν παλάμας τυῖξε κλυτὸς Ἀμφιγυήης
Χρῦστον, ἀμφὶ ᾧ πρσιν ἔχε πρσιντα πῆδιλα.
Ὡμοισιν δ' ὅμιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐκῆτο,
Χόλμην ἐπ' τελαμῶνος. ὅ δ' ἔστε νόμ' ἰποταῖτο.
Παῦν ᾧ μετὰ φρεσὶν εἶχε καὶ ἡ δῆμις πρσιντα,
Γεργῆς. ἀμφὶ δ' ὅμιν κῆσις δέε, θαῦμα ἰδὲ δῆς,
Ἀργυρῆν δῆμις. ἱ ᾧ κατὰ φρεσὶν το φρεσὶν
Χρῦστον δῆμις ᾧ κατὰ φρεσὶν αἶακτος
Κεῖτ' Ἀἰδὸς κλυτὸς ζῆφον αἶνόν ἰχθυότα.
Αὐτὸς ᾧ σφύδοντι καὶ ἐρρίποντι εἰκῶς
Πρσινῆ Δαυαῖδης ἐπὶ πρσιντα. τὰ ᾧ μετ' αὐτὸν
Γοργῆς ἀπλητοὶ τε καὶ ὕφαται ἐρρίποντο,
Γέμναι μαπῆν ὅππ' ᾧ χλαροῦ ἀδάμαντος
Βανισίων ἰάχσκε σάκος μετὰ λαοὶ οὐ μαγδῶ
Οἷα καὶ λιγύως. ὅππ' ᾧ ζώνησι δρῆκοντι
Δοιοὶ ἀπλητοὶ τ' ὅππ' κυρτῶν τε καὶ λαοί.
Δίχμαζον δ' ἄρα τῶν. μὲν δ' ἐχάρασσον ὁδόντας
Ἀγρῆ δερκερμῶν. ὅππ' ᾧ δῆμις καὶ λῶσις
Γοργῆς ἐδονεῖτο μέγας φόβῳ. οἱ δ' ὑπὸ αὐτῶν
Αἰδὸς ἐμαρνάδην, πολυμήτεια τῶν ἐχόντες.
Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφίτερος πόλιν σφίτερον τε τοκήων
Δοιοὶ ἀμύμοντες πρὶ ᾧ σφῆδῆν μεμῶτες.

Ac multi quidē iacebant, plures autē etiā pugna tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructu turribus
 Aureum acutum clamabant, lacerabantūque genas,
 Vinis similes, opera inclyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conferti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatīs, pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autē contrā pugnam conferebant. post ipsos
 Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilēque, cruentaque, inaccessaque (bant
 Certamē habebant de ijs qui cadebāt. omnes enim cupio
 Cruorē nigrū bibere. Et quem primum fortē ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciēbāt ungues magnos, animāq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illa autē precordia postquā exarsisset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciēbant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulō minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grādisima.
 Omnes autē circa unū virum pugna acerbam instituerāt.
 Senuq; modo seipsas mutuo aspiciēbāt, oculis succēssentes.
 Inter se autem ungues manūque audaces exaquabant.
 Iuxta autē & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungues ē manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor destillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dētes strin-
 Stabat, multūsq; pulvis constrauerat ei humeros, (gēi
 Lachrymis humida, iuxta autē turrita ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsa tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porta, hominēsq; in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebāt. Alii siquidem bene rotūdo in curru
 Ducebant viro uxorē, multūsq; hymenaeus excitabat.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib. famulorum. Mulieres autem venustate florētes

Πολλοὶ μὲν κῆατο, πλείονες δ' ἔτι δ' ἔειν ἔχοντες,
 Μάρτυρ' αἶψ' ἢ γυναικας εὐδμήτων ὅπ' πύργων
 Χάρις ἐξὺ βίαν, καὶ δ' ἰδρύοντο παρὰς,
 Ζωῆσιν ἱελασ, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστιο.
 Κτῆρες δ' οἱ ἀρεσβῆες ἴσαν, γῆρας τε μέγιστον,
 Ἀδρόοι ἐκτοδοὶ πυλίων ἴσθου, καὶ ἢ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάριοι, σφειτέρουσι τέκασιν.
 Διδότες τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἶψ' αὖτε
 Κῆρες κυδύσαι, λαλοῖς ἀφ' αἰθέρας ὁδόντας,
 Δφινετοί, βλοσυροὶ τε, θαφεινοὶ τ', ἀπλοτοί τε,
 Δῆμι ἔχον σφειτέρουσι πύργων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴσθου
 Αἶμα μέλαι πύργων, ὃν ἢ πρῶτον μακάριοι
 Κεῖμεν ἢ πύργων τεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὖτε
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλοι. ψυχὴ δ' αἰδώς δὲ κατεῖεν
 Τάρταρον ἐκ κρυόενθ', αἶψ' αὖτε ἀρίσταντο
 Αἶματος αἰδρομέν, τὸν μὲν ἰππασκὸν ἐπίσταν,
 Ἀψ' δ' ὄνυχας καὶ μῶλον ἐδύμεον αὖτε ἴσθου.
 Κλωθὴ καὶ Λάχρ' ἴσθου ἐφίεσαν, ἢ μὲν ὑφίσταντο,
 Ἀδρόοι, ἐπὶ πέλει μεγάλην θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπερ
 Τῶν γὰρ μὲν ἀλλάων ἀρεσβῆες τ' ἰσθου ἀρεσβυτάτην τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμφ' ἐνὶ φρεσὶ μάχῃ δριμύτην ἴσθου
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμῆνασαν
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε δραστήας ἴσθου.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει ὅπ' ὀσμυγρὴν τε καὶ αἶψ',
 Χλωρὴ, αὖτε λείη, λιμὸν καταπεπληῖα,
 Γυνεπαχὴς μακροὶ δ' ὄνυχας χεῖρας ἐπ' ἴσθου.
 Τῆς ἐκ μὲν ἰσθου μύξαι ῥέον, ἐκ ἢ παρὰς
 Αἶμα ἀπελείβει, ἱεραζὶν δ' ἀπλητον σεσαρῖα
 Εἰσῆκει πολλὰ ἢ κόπης κατενέμεν ἄμα,
 Δάκρυσι μυδαλὴν. παρὰ δ' ὀσμυγρὸς πόλιν αἰδρῶν
 Χρυσφαί δὲ μιν εἶχον ὀσμυγρὸς ἀρεσβῆες
 Ἐπὶ πύλαι, τοὶ δ' αἰδρὸς ἐκ ἀλκίαις τε χροῖς
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώζου ἐπ' ἀπῆναι
 Ἡγόντ' αἰδρὸς γυναικας, πόλιν δ' ὀσμυγρὸς ὀσμυγρὸς
 Τῆς δ' ἀπ' αἰδρῶν δειδῶν σέλας εἰλύφαζε
 Χρῶσιν ἐκ ὀσμυγρῶν δ' ἀλκίην τε θαλῶν

Praebant, quas chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,

E tenero ore, circumque ipso repercutiebatur sonus.

Ille autem ad modulationem ducebant chorū amabile.

Inde rursū ex alia parte iuvenes commessabantur ad fistu

Alij quidem contrā ludentes saltatione & cantu, (lā

Alij aut contrā ridentes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamque civitatem leticia, choreæq;

Voluptatēque tenebant. Alij aut rursus extra civitatē

Tergis equorum conscensis currebant, aratores autem

Proscindebāt terram bonam, ornatque turricas

Succinctas habebāt; sed erat profunda seges, ubi alij qui-

Mucronibus acutis rostrata folia, (dem metebant

Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebāt aream;

Rursū alij vindemiabāt vineas, falces in manib. habētes

Alij aut in calathis fer. bāt à vindemiatorib; acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathes portabant, iuxtaque ipsos vitis

Argentæa erat inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus vuis, quæ ipsæ nigrae erant. (cabant

Alij qdē calcabāt in lacu, alij hauriebāt, alij aut dimis

Pugnis, & luctādo, alij verò alipedes lepores venabātur,

Viri venatores, & serratis dentib. canes duo ante ipsos

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugge.

Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq; præmijs

Certamē habebant & pugnā. bene iunctis aut in curribus

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes, illi aut subsultantes volabant, (bāt.

Curr⁹ ferruminati, rotarūq; modiol: valde ex eo resona-

illi qdē igitur pperuū habebāt laborē, neq; enim dū ipsis

Victoria cōpleta erat, sed indefinitū habebāt certamen.

Ipsis aut etiā propositus erat magn⁹ tripus intra agonem,

Πέσθ' ἱκίον, τοῖσιν ὃ χροὶ παίζοντες ἵππιτο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλιγυροῖν συρίγῃσι ἴσαν ἀνδρῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν συμμάτων, πρὶ δ' ὅσφι σιγῇ ἄγρυτο ἔχον.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορέῃσι δῦαν χροὶν ἱμερόεντα.
 Ἐνθάδ' αὖθ' ἐτέρωθεν νόοι καίμαζον ὑπὸ αὐλοῦ,
 Τοίγ' αὖ παίζοντες ὑπὸ ὀρχηθμοῖς καὶ αἰδῇ,
 Τοίγ' αὖ γαλόωντες ὑπὸ αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πέσθ' ἱκίον παῖσιν ὃ πόλιν θαλίαι τε χορεύουσι
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. ταῖ δ' αὖ περπαροῖδε πόλιν
 Νῶθ' ἵππων ὅππῃ δῦναι ἐδυμένον οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡρῆκεν χθόνα διδόν' ὅππῃ δῦναι ὃ χροὶν
 Ἐσταλατ' αὐτὰρ ἱλὺ βαδὺ λήϊον οἷον μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι περὶ γούνασι πέτῃλαι,
 Βελδομόμα σταχύων, ὡσὶ δ' ἡμῶντες ἀκτῖναι.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἡλιδαιῶσι δέον, καὶ ἐπιπλοὶ δῖον ἔχον.
 Οἱ δ' ἐν τρύγῃσι οἶνας, δρεπάνας οἱ χροὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρῃσι ἐφόρειν ὑπὸ βυζητῆρον
 Ἀθυκοὶ καὶ μέλαρες βότρυας, μεγάλοι δὲ ὄρχοντες
 Βελδομόμων φύλλοισιν καὶ ἀργυρέῃσι ἐλίπασιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρῃσι ἐφόρειν. πρὶ δ' ὅσφι σιγῇ ἄγρυτο
 Χρόσιον ἔχον, (καλυπτοῖσιν ἔργα πλείονα. Ἡ φάσις)
 Σειδόμομον φύλλοισιν καὶ ἀργυρέοισιν ἐκείνῃσι.
 Τῶ γ' αὖ μὲν οὖν παίζοντα ὑπὸ αὐλητῆρι ἔκαστος
 Βελδομόμον σταφυλῇσι μελῶν δῶκεν γὰρ μὲν αἰδῇ.
 Οἷον μὲν ἐν τρύγῃσι, τοὶ δ' ἥρυν οἱ δ' ἐκείνῃσι
 Πύξτε καὶ ἐκείνῃσι, τοὶ δ' ἐκείνῃσι λαγῶν ἥρυν
 Αἰδῆς δῶκεν, καὶ κερχάροισιν κωὶς πρὶ,
 Ἰέμενοι μετὰ τῇσι, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπὸ δῖον.
 Παρ' δ' αὖτοῖς ἵππων ἔχον πόνοι, ἀμοὶ δ' αἰδῆς
 Δῆμον ἔχον καὶ μέχθον. ἐν πλοκάμῃσι δ' ὅππῃ δῖον
 Ἡνίοχοι βεβῶτες ἐφίεον ἐκείνῃσι ἵπποις,
 Ῥυτὰ χαλαρόντας ταῖ δ' ὅππῃ γατῶντα πέτῃλαι
 Ἀρματὰ κολλήοντα, ὅππῃ ὃ πλῆμναι μίγ' αὐτῇσι.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῆς ἔχον πόνοι, ὡς δ' ἐπὶ σφιν
 Νίκη ἐπὶ πλοκάμῃσι, ἀλλ' ἄκριτον ἔχον αἰδῆς.
 Τοῖσι δ' καὶ περὶ κεντρίοις μέγας τρεῖς ἐν τῷ ἀγῶνι,

Aurea, incluta opera prudentis Vulcani.

Circa extremā aut orā manabat Ocean' inūdātī similis.

Totū aut continebat clypeū variegatū. per ipsum autem

Cygni altivolantes magnūm clangebant, qui illis multi

Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces movebātur,

Mirum visu, etiam Ioui granitonanti, cuius consilijs

Vulcanus fecit clypeum magnūmque validūmque,

Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius

Iactabat facile, equestrem aut assidit in currum

Similis fulguri patris Iouis, agida tenentis,

Leniter ingreditur. huic autem auriga fortis Iolans,

Bigis insistens, regebat curruum curruum.

Propē autem ipsis aduenit dea caesis oculis Minerva,

Atq; ipsos confirmans verbis volueribus alloquebatur:

Salvete Lyncei progenies longē inclutī,

Nunc itaq; Iupiter robur vobis dat, is qui beatis impas,

Cygnūmque interficere, & incluta arma eius despoliare.

Sed tibi aliud verbū dicā, multo praestantissime populorū.

Postquā igitur Cygnum dulci ano spoliaveris,

Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.

Ipsē aut hominū pestē Martē accedentem observans,

Ubi nudatum clypeo variegato

Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,

Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est

Neque equos capere, neque incluta arma illius.

Sic locuta, in curruum ascendit diva. de arum,

Victoriam immortalibus manibus & gloriam ferens

Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolans

Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione

Leviter ferebant celerem curruum, festinantes campo:

Nam ipsis animū addiderat dea caesis oculis Minerva,

Aegide concussa. ingemiscebat aut circumquaque tellus.

Illi aut pariter procedebant, similes igni sine procella,

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis clamore.

Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,

Acutū hinniēre, circaque ipsos reuerberabatur sonus.

Χρυσός, κλυτὰ ἔργα φερέροτος Ἡφαίστιο.

Ἀμφὶ δὲ ἵπῳ ῥίον Ὠκείῳσι πλήθοντι εἰκαῖς·

Πῶς ὅ σιωεῖχε σάκος πολυδαίδαλον, οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

Κύνει ἐκροπόται μάλ' ἤπυον· οἱ γὰρ πολλοὶ

Νῆχον ἐπ' ἄκρην ὕδαρ, παρ' δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,

Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζωὶ βαρυκτύπῳ, ἔτι δὲ βυλαῖ

Ἡφαιστος πίνον σάκος μέγα τ' σιβαρόν τε,

Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς

Πάλλει ὀπικρατίως· ὅπῃ δ' ἱππείῃσι θόρε δῖφρος,

Εἰκαλὸς ἀσπερσῇ πατρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο,

Κῦρα βίβας, τῇ δ' ὠϊόχοι κρατερὸς Ἰόλαος

Δίφρην ἐπεμείβας ἰδύνετο χαμπύλον ἄρμα.

Ἀρχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,

Καὶ σφίεας θασιύνουσ' ἔπεα πῖθ' ἔειπε θυγατέρῃ,

Χαίρετε Λυγίης γῆν' ἡ τελευταίῃ,

Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάστων,

Κύνιοι τ' ὄξεσσι καὶ δότ' κλυτὰ τεύχεα δύσαί.

Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρίω μέγα φέρτατε λαῶν.

Εὖτ' ὅτ' ἂν Κύνιοι γλυπαρῆς αἰῶνος ἀμείψῃς,

Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὴ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,

Αὐτὸς δὲ βροτολοιβὸν Ἄριον ὀπιόντα δοκεύσας,

Εἴδαί κε γυμνωθέντα σάκεα ὑπὸ δαυδαλίοιο

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἐνθ' ὑπάρῃ οἷον χαλκῷ.

Ἄψ' δ' αἰαχάσασθαι· ἐπεὶ ἐγὼ τοι αἴσιμόν εἰμι

οὐδ' ἱπποὺς ἐλέημι, ἔτι κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὺς ἐς δῖφρον ἐθήσατο δῖα θεάων,

Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσαι,

Ἐσσυμένως, τότε δὴ γὰρ δόζωκτος Ἰόλαος

Σμυρδαλίον θ' ἱπποισὶν ἐκέλευτο. τοὶ δ' ὥς ἔμοχλ' οἱ

Ῥίμῳ φέρον θοὸν ἄρμα κλονέοντες παδίῃσι.

Ἐν δ' ὅσφιν ῥήϊος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,

Αἰγὶδ' αἰαυτίσασα· πρὶν γὰρ ἄχζε δὲ γαῖα.

Τοὶ δ' ἄμυνε πρὸς γῆν' ἱκαλοὶ πυρεὶ καὶ θυέλλῃ,

Κύνιος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἐκόντος αὐτῆς.

Τῶν θ' ἱπποὶ μὲν ἔπειθ' ὥσπερ ἀντίοι ἀλλήλοισιν

Ὀξεῖα χεῖμισαν, πρὶν δὲ σφιν ἄγρυτο ἦχ'.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros qui laboris & ærumnæ experti sumus?

At diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Cyclicæ regē. nā ille potestate pariter & maiestate
Trachini antistat. Tu uero satis admodū scis etiā ipse.

Eius enim cōiubio tenes filiā Themistionē nigroculam.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:

Siquidē tibi dico, illū iam ante quoq; aliquoties periculū

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso (fecisse,

Aduersus stetit mihi pugnandi insatiabilitate furens.

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autē transadegi femur eius,

Totis animis festinans, magnūq; illius clypeū perforavi.

Pron⁹ .a. in puluerib. humi pstrat⁹ cecidit hastæ impetu,

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam curabat,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.

Ac tūc à bene cōpactis bigis desilierūt celeriter in terrā

Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Auriga autē propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autē irruentibus sonitu pedū cōcitata est lata terra.

Ut autem ab alto vertice montis magni

Rupes desiliant, aliæ super alias cadentes:

Multæq; quercus, multæ item piceæ,

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuò cadebant cum magno clangore:

Tota autē Myrmidonum ciuitas celebrisque Iolcus,

Arneque, & Helice, & Anthæa herbosa,

Træ voce utriusq; valde resonabant. Illi autē cū clamore

Mirādo ingressi sunt. & agnū autē insonuit cōsiliarius Iu-

Et à cœlo gentas demisit sanguinolentas,

(piter,

Τὸν ἀντίστοιχον ποσειδίππειον βίη Ἡρακλῆϊν.

Κύκλι πέποι, τί νυ γὰρ ὅτι γέγονε ὠκίαι ἴσται,
 Ἀνδράσιν οἷτε πόνη κ' οἷζυος ἴδρις εἰ μὴ;
 Ἀλλὰ παρὶξ ἔχε δ' ἔφρον ἐύξουν, ἢ ἢ καλῶδυν
 Εἶνε παρὶξ ἰέναι. Τρηχῆνα δ' εἰ τοι παρῆαίτω,
 Εἰς Κήυκα αἶακτα. ὃ δ' ἄρ' ὁμῶς μὴ τι κ' αἰδοῖ
 Τρηχῆτος ποσειδῶνα, σὺ δ' ὅ μιν εἶδαι κ' αὐτὸς
 Τὸ δ' ὅππῃ παῖδα Θεμιστοκλῆς κλυτὰν.
 Ὡς πέποι, κ' μὴ δ' τοι Ἄρης θανάτοιο τιλῶτι
 Ἀρκίῳ, ὃ δ' ἄρ' ὁμῶς σιωποῖσά μιν πολυμήζη.
 Ἡ δ' ἄρ' ὁμῶς τὸ φῶς κ' ἄλλοτε πειρησάτω
 Εἰς ἡμέτερον, ὅθ' ἔσθ' ἔρ Πύλον ἡμαρτόντος
 Ἀντίος ἔσθ' ἡμοῖο, μάχης ἄμοτον μὴ αἰνῶν.
 Τεῖς μὴ ἡμῶς ὑπὸ δουρὶ τυπῆς ἡρείσας το γαῖαν,
 Οὐτα μὴ σάκεος τὸ ἢ τήρατο ἡλασσε μιν,
 Παιτὶ μὴρ ἀπὸ δυνάμει, διὰ ἢ μάχα σάκος ἄραξα.
 Πρὶν δ' εἰ καὶ νῆσι χαμαὶ πῖσι ἔγχος ὁρμῆ.
 Εἰ δ' ἄρ' ὁμῶς λαοβήτης εἰ ἀδυνατοῖσι ἐτύχθη,
 Χρῶσι ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπῶν ἵναρα βροτένται.

Ὡς ἔφατ' ἔσθ' ἄρα Κύκλι. ἔμμελιν ἐμμοῖνα
 Τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς ἡμῶς ἐχέμεν ἡρσάμεντες ἴπποις.
 Δὴ τὸτ' ἄπ' ὁμῶς ἡμῶς δ' ἄρ' ὁμῶς ἡμῶς ἡμῶς
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλου κ' ἐσθ' ἡμῶς ἡμῶς.
 Ἡ νῆσοι δ' ἐπ' ἡμῶς ἡμῶς καλῶς ἡμῶς
 Τῷ δ' ἡμῶς ἡμῶς καλῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Ὡς δ' ὅτ' ἄφ' ὁμῶς ἡμῶς καλῶς ἡμῶς
 Πῆρ' ὁμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς,
 Πῆρ' ὁμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς,
 Αἰχμῶν δ' ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς,
 Ρ' ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Πᾶσι δ' ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Ἄρ' ὁμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Φωνῇ ὑπ' ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Θεοῖσι δ' ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.
 Καὶ δ' ὁμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς ἡμῶς.

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnam
 Cum viris venatoribus, acutique candidum dentem,
 Per obliquum altus. Spuma aut circa os mandenti
 Destillat: oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri desiliit curn.
 Quando autem viridi nigricans alis sonoroſa cicada
 Ramo insidens, aſtatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus foemineus res est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurora fundit vocem:
 Aestu in grauiſſimo, quando & corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate ſeminant, cum vna acerbæ colorē mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in laticia & laborem.
 Eo tempore pugnabant, multus aut et inmultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuò succensentes, in se ipsos impetum faciunt,
 Saenſq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentium:
 Atque ut vultures incernis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montiuaga gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduerterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuò irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
 Neque tamen perripit as. defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicē nudatum, celeriter inframentum
 Percussit valide, ambosque detondit nervos collares
 Homicida lancea, magnum enim robur incidit viri.

Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἰὼ μεγαυροῖι παυδί.
 Οἷος δ' ἐν βύσσῃ οὐρεὺς χαλεπὸς πορῖδι' αἶται
 Κάτωρς χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχίσσασθαι
 Ἀνδράσι θυράντ' ἔς, θήγ' δέ τε λακὸν ὠδόντα
 Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς ὃ φεῖ σῶμα μασιχόμεντι
 Λεῖσεται, ὅσπερ δέ οἱ πυρεὶ λαμπυρόμεντι εἰλετῶν,
 Οἷον δ' ἐν λοφῇ φεῖσται τρίχας ἀμφὶ τ' ἀνδρῶν.
 Τῷ ἱκαλὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεύων θυρεὶ δ' ὄφρυ.
 Ἡμῶς ὃ χλορῶ κυανόπτερος ἤχεται τέπιδι
 Οἷον ἐφ' ὁμοῖος θέρους αἰδρώπαισιν ἀείδων.
 Ἀρχεται, ὃ τε πόσις καὶ βροτῶσις θυλὶς εἶρη.
 Καὶ τ' παυκέρως τε καὶ ἡῶς χεῖρ' αὐδῶν
 Ἰδὲ ἐν αἵματι τῷ, ὅπότε χροῖα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δὲ κίετροισι φειγλῶχος τελείδωσι
 Τοῖς τ' ἀνδρῶν ἀντίεσσι, ὅτ' ὁμοφανὲς ἀνέλλονται,
 Οἷα Διόνυσος δαῖκ' αἰδῶσι χάρμα καὶ ἄχος.
 Ἰλὺ ὄφρυ μάρνατο, πολὺ δ' ἔργον αὐτῷ οὐρόρει.
 Ως ὃ λείοντι δύνω ἀμφὶ κτεμένους ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι ποτίσσει, ὅτ' ἐσφίεσσι ὁμήσσει,
 Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἀφ' ἀβύσσου θ' ἄμα γένετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπτοὶ γαμψάνυχας ἀγκυλοχεῖται
 Πέβη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλάζοντε μαχίσσασθαι
 Αἰγρὸς ὀρεσσιτόμοι ἢ ἀγροτέρους ἐλάφοιο
 Πίονος, ἰλὺ τ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀνδρῶν αἷμα
 Ἰδὲ ἀπαιὶ νδρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
 Χόρῳ αἰδῶσις ἐόν· οἱ δ' ὀβελίως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένους δ' οἱ ἀμφὶ νείχῳ δριμύτι ἐδέντο.
 Ως οἱ κακλήγντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτο Κύντος μὲν ὑδρῶν υἱὸς Διὸς υἱόν
 Κτεινόμεναι μαργαῶς σάκει ἐμβαλεὶ χαλκὸν ἰσχυρόν.
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκὸν, ἔρυτο ὃ δῖος θεοῖο.
 Αἰφίππουσι γὰρ ὃ βίη Ἡρακλεῖν
 Μισσηγρὺς κέρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἰσχυρὸν μακρὸν
 Αὐχένα γυμνωθέντα θυρεὺς ὑπὲρ ἔνδον γλυκεῖν
 Ἡλῶσ' ὀπακράτως ἀπὸ δ' ἀμφὸς κέρσι τέτυκτο
 Ἀνδροφόντος μάλιν· μέγα γὰρ ἀνέρος ἔμπεσι φασγάνῳ.

Cecidit aut veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, iecta Iouis fumantis fulmine:
 Sic cecidit, circum ipsū aut resonabāt arma variegata aere.
 Atque hunc quidē ibi reliquit Iouis ærumnosus filius.
 Ipse aut occidere hominū Martē accedentē observans,
 Scænum videns oculis, ut leo corpus fortē nactus,
 Quisque admodum accuratè pelle validis vnguibus
 Dissecta, quàm celerrimè dulcem animam abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur cor,
 Ac cæsis intus oculis sanū quiddā, costasq; & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens propè ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Anphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem propè venit afflictus corde.
 Virique aut cum clamore alter alterum inuasērunt.
 Ut aut quando à magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragorq;
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet
 Alius, ad quem cursu deferitur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum granator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille aut promptè venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iouis ægida tenentis
 Ex aduerso venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua aut toruè intuens, verbis volucris allocuta est:
 Mars inhibe animos ingentes, & manus immitas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso. Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi.
 Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrans,
 Celerriter innasit vim Herculeam,
 Occidere festinans. & coniecit aratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæsa Minerva,
 Hasta impetum auertit, manu deflorens à curru.

Ἦρπε δ' ὅς τε τις δριεῖ ἤρεται, ἢ ὅτι πέτρῃ
 Ἡλίβατος πληγίστα Διὸς ψολόεσσι καραιῶν.
 Ως εἶπ'· ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς τελαχγάρδιος υἱός·
 Αὐτὸς ᾧ βροτολαγρὸν Ἀρην ἐπιόντα δοκλύσας,
 Δεινὸν ὁρῶν ὄσσεισι, λείων ὡς σάματι κύρσιαι,
 Οἷς τε μάλ' ἐπιδυκέως μὲν ὀν κρατεροῖς ὀνύχεσσιν
 Σχέσσας ἐπιτάχσας μιλίφρονα θυμὸν ἀπύεσθαι
 Ἐμμεσίως δ' ἄρα τῷ γι καλαρὸν πύμπλαται ἦτορ·
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσις δεινὸν, πλῆθυσ' τε καὶ ἔμοις
 Οὐρῇ μασιόων ποσσὶ Ἰλάρῃ· ἐδ' οἱ τις αὐτὸν
 Ἐτλη εἰς αἵται ἰδὼν χροὸν ἢ θεῖν, ἢ ᾧ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀγτίος ἔσθ' Ἄρνας καὶ φρεσὶ θάρσος αἰέξων,
 Ἐστυμώμενος· ὃ δ' οἱ χροὸν ἔλυσεν ἀχρὺ μῦθον κῆρ·
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀμύλοισιν ὄρυσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλα πέτρῃ φρεσὶνος ὀρύσσει,
 Μακρὰ δ' ὅσον θροῖσιν κελίνοι δὲται, ἢ δέ τε ἢ χῆ
 Ἐρχεται ἑμμεγὺς ἦα, πύργος δ' οἱ ἀντιβόλησεν,
 Τ' ψηλὸς, τῷ δ' ἰσχυροῦς ἐκταται, ἰνδὰ μιν ἴχει.
 Τόσση δ' ὁ μὲν ἰαχῇ βρασιόμενος ἕλκεσ Ἄρνης
 Κακλῆγας ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἑμμεπείως ἐπείδεντο.
 Αὐτὰρ Ἀδλίωσιν καὶ ῥῃ Διὸς αἰγέροιο
 Ἀντὶν ἔλυσεν Ἄρνης, ἐρημνὴν αἰγίῳ ἔχουσα·
 Δεινὰ δ' ὅτ' ἐπ' ὄρεα ἰδούσ' ἔπειτα πτόθεντα φροσύνει,
 Ἀρεῖς ἐπὶ χε μῆδος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τινι θέμις ὅσσιν ὀπὸ κλυταί τύχεα δῦσαι
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς δρασυγάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὲν δ' ἀντίοις ἴστασ' ἐμῖο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ἢ πεῖθ' Ἀρεως μεγαλήτορα θυμὸν·
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὲ εἴκαλα τύχεα πάλαν.
 Καρπαλίμως ἐπόρουσι βίῃ Ἡρακλεείῃ,
 Κακταίμεθα μὲν μάλος· παρ' ἑμβαλε χαλκὸν ἔλκεσ
 Σπερχνόν, ἐοὺς παρ' ὅς ποσσὶν πέρι τιθιναῖος,
 Ἐν σάκῃ μάλω· δότ' ᾧ Γλαυκῶπις ἀδλίω
 Ἐλκεος ὀρμῶν ἔτραπ', ὀρεξάμεν δότ' ὀφρῶ.

Acerb' hūc dolor Martē cepit, extractique gladio acuto
 Irruit/contra Hercule magnanimum. at illū accedentē
 Amphitryoniades, sano insatiabilis clamore,
 Femore nudatum clypeo sub variegato,
 Vulneravit validē, magnūque traiecit clypeum
 Hasta vibrans. in terra aut prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum, & equos
 Adegerūt celeriter propius, & à terra habēte latas vias
 In currum posuerunt variegatum, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntq; in altū Olympū.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Reuertebatur. moxq; exinde ad ciuitatē Trachiniā. veno-
 Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva (runt,
 Pernenit in Olympum magnū, & domus patris,
 Cygnū aut cōtra Ceyx sepeliuit, & populus infinitus.
 Qui prope ciuitatem habitant inclyti regis,
 Anten. Mirmidonūmq; ciuitatē, celebrēmq; Iolcum,
 Arnēq; & Helicē. multus aut congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis diis.
 Sed illius sepulchrū & monimētū obscurū reddidit Anan.
 Imbre hyemali exundās. ita enim ipsum Apollo (rus,
 Latona filius iussit, propterea quod inclytas hecatōbas
 Quicūque portaret Delphos, eum vi spoliabat infidius.

HESIODI

Δεινὸν δὲ Ἄρην ἄχρεϊ λανθῆναι πατέρωνος δὲ ἄορ' ὄξυν,
 Ἐσυντ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κατ' ἐνέφρονι. τὸν δὲ ὀπίοντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δῖτ' ἡς ἀκέρητος αὐτῆς,
 Μηδὲν γυμνωθέντα σάκεϊς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτασ' ὀππρατίως· διὰ τῆμα σάκος ἄραξεν,
 Δύρατι νομήσαι, ὅππ' ἔχοντι καὶ βάλαι μέσση.
 Τὸ δ' ἔφ' ἔτος κ' Δεῖμος ἐὺ θυχρον ἀφ' ἡμα κ' ἱπποῖς
 Ἡλῶσαν αἶψ' ἐγχεῖ, κ' ὑπὸ χθονὸς ὠρυομένης
 Ἔς διφρονθῆκαι πολυδαίδαλον. αἶψα δὲ ἔπειτα
 Ἰπποῖς μασιέτιω, ἱκοντο δ' μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Τί' ος δ' Ἀλκμήνης κ' κυδαίμιος Ἰόλαος
 Κύκλον σκυλεύσαντες ἀπ' ὧμων ττύχα καλὰ
 Νίσσιντ' αἶψα δὲ ἔπειτα πόλιν Τριχένος ἱκοντο
 Ἰπποῖς ὠκυπόδασιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκατ' ἔλυμπόν τε μέγαν κ' δώματα πατρῷα
 Κύκλον δὲ αὐτὸν Κήρυξ δαίπνισι, κ' λαὸς ἀπύρρον,
 Οἱ δ' ἐγχεῖ νῆον πόλιος κλειτῷ βασιλῆος,
 Ἄντιω, Μυρμιδόνων τ' πόλιν, κλειτῷ τ' Ἰσουλῶν,
 Ἀργίω τ' ἠδὲ Ἐλίκῃ πολλὸς δὲ ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήρυκα φίλον μακάρεσσιν ἀποῖσι.
 Τοῦ δ' ἔταφον κ' σῆμα' αἰεὶ πόλινσιν Ἀναιρῶν,
 Ὀμβρῶ χιμερίῳ πλήθει. τὸς δ' ἄρ' ἔμιν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἠῶαξ, ὅππ' ἔα κλειταῖς ἐκατόμβας
 Ὅς περ ἄγρ' Πυρροῖδε, βίη σύλασσε δοκίμων.

HESIODI ASCRAEI DEO-
RVM GENERATIO.

Usas Heliconiades incipiamus ca-
nere,

Quae Heliconis habitant montem
magnūque diuinūque:

Et circa fontem nigrum pedibus
teneris

Saltant, arāque prae potentis
Saturni,

Atque abluta tenero corpore in Permisso,

Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, velata aëre multo

Nocturnae incedebant, perpulchram vocem emittentes,

Celebrātes Iouemque agida tenentē, & venerā dā Iunonē,

Arginā, aureis calceamentis incedentem:

Filiāq; Aegiochi Iouis, caeruleos oculos habentē Miner-

Augurēq; Apollinē, & Dianā sagittis gaudētē, (nā:

Atque Neptunū terram continentem, terra motorem:

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,

Hebentēque aurea corona decorā, formosamque Dionem,

Aurorāque, Solēque magnū, splendidāque Lunam,

Latentēque, Iapetūque, ac Saturnum versipellem,

Terrāque, Oceanūque vastū, & Noctem atram.

Aliorūque immortalū sacrum genus semper existētū:

Quae olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnas pascentem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum dea sermone compellarunt,

Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ
Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Ο Τ Σ Α Ω Ν Ε λικονιάδων ἀφ-
χώμῳ ἀείδον,
Αἰδ' Ε λικῶν Θ ἔχουσιν ὄρεσ μί-
γα τε ζαθέον τε·
Καί τε πῶε κλυῖω ἰοειδία πῶσ'
ἀπαλοῖσιν
Ο ῥχευῶται, κὶ βαμὸν ἐριδιγίΘ

Κροῖων Θ.

Καί τε λοισσέμεναι τέρεα χεῖρα Ἵρμιαυῖο,
Ἡ Γ πωκελίησῃ Ο λμειῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτω Ε λικῶνι χοροῖς ἐτεποίησαντο
Κομοῖς, ἰμερόεντας· ἐπερρώσαντο ᾧ ποσὶν.
Ε ἵδεν δ' ὀπρυνέμεναι, κακχαλυμέναι ἥξει πολλῇ,
Ε ἵνύχαι στήχον, πῶε καλλία ὄσαν ἰεῖσαι,
Τ' μινδύσαι Δία τ' αἰγίοχον, κὶ πότνια Ἡ ῥῶ
Ἀργείω, χρυσόισι πεδίλοις ἐμβεβαῦθαι,
Ἐβόλω τ' Α γίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, κὶ Ἄρτεμιν ἰσχυαίραν,
Ἡ ᾧ Πρῶφδάωνα γαμήσχει, ἐνισσίγαρον,
Καί Θέμιν αἰδοίω, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτῃω,
Ἡ ὧ τε χρυσέοισι, καλλῶ τε Διώνω,
Ἡ ὧ τ', Ἡ ἥϊόν τε μέγα, λαμπαρόν τε Σηλίω,
Λητώ τ' Γάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖαν τ' Ὠκεανόν τε μέγα, κὶ Νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆϋ ἀνὲν εὐντων.
Αἰνύ ποδ' Ἡ σίοδον καλλῶ ἐδίδαξαν ἀνιδίω,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ε λικῶν Θ ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶπισται θεαὶ πρὸς μῦθον ἱεῖπαν,
Μῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγίοχιο·

*Paſſores in agris pernoſtantes, mala probra, ventre
Scimus: mēdacia multa dicere veris ſimilia: (ſolum)
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

*Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,
Et mihi ſceptum dederunt, lauri peruiridis rānum,
Decerpere mirandum. inſpirarunt autē mihi vocem
Divinam, ita ut audirē tam futura quā praterita:
Et me iubebant celebrare beatōrū genus ſempiternorū,
Se verò primò & poſtremò ſemper decantare.*

Sed quò mihi hæc circa quercum, aut circa petrā?

*O tu, à Muſis ordiamur, quæ Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præſentia, & futura, & præterita,
Voce concordantes. illarum verò indefſa fuit vox
Ab ore ſuavis. vident autem domus patris
Iouis valde tonantis, dearum voce à ſuavi
Diſperſa: reſonas verò vertex niuofī Olympi,
Domus immortalium hæc verò immortalē vocē emittentes,
Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his pregnati ſunt dij, datores bonorum.
Secundò rurſum Iouē, deorū patrē atque etiā virorum,
Incipientēſque canunt dea, & finiunt carmen,
Quam ſit præſtantiffimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiūque gigantum
Celebrantes, oblectant Ioui mentem in Olympo,
Muſæ Olympiades filia Iouis agida habentiū:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemoſyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Obliviōēque malorum, & ſolacium curarum.
Novem, enim ei noctes mixtus eſt prudens Iupiter,
Seorſim ab immortalibus ſacrum lectum conſcendens.
Sed cū iam annus exactus, circūvoluta .v. eſſent tēpora
Menſium decreſcentiū, diēſque multi tranſacti eſſent,
Ipoſa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura eſt, in pectoribus ſecurum animum habentibus,*

Ποιμήνεις ἄρχαυλοι, καὶ ἐλέγχεα, γαστήρες οἶον,
 Γ' ὁ μὲν ψεύδεα πολλὰ λέγει ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Γ' ὁ μὲν δ' οὖτ' ἰδέσθωμ' ἀγνοῖα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἀπ' ἰπείκης·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδδ' ἰδέσθης ἐριδιλήθ' ὄζον,
 Δρέψασθαι θνητὸν ἐξέπιδυσαν δὲ μοι αὐδῶν
 Θεῶν, ὥς τε κλύαμι τὰ τ' ἐσθ' ὁμῶμα, φρό τ' ἰόντα·
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένε' αἰεὶ ἰόντων,
 Σφας δ' αὖτας φροῖτόν τε κ' ὕστερον αἰεὶ ἀείδειν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φεῖ δρῦν ἢ, φεῖ πέτρῳ;

Τῶν Μυαίων ἀρχαῖμ' ἔχοντα Διὶ πατρὶ
 Τ' μιν ὄσσει, τέρποισι μέγα νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρῶσαι τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἐσθ' ὁμῶμα, φρό τ' ἰόντα,
 Φανῆ ὁ μιν ὄσσει. ἧ δ' ἄκαμάτοις ῥίξ' αὐδῇ
 Ἐκ σφαιρίων ἠδ' ἑῖα. γαλᾶ δ' ἐπεδύματα πατρὸς
 Ζωὸς ἐργασύπιοι, θεῶν ὅπ' ἀφ' ἑριόσῃ
 Σκιδναμὲν ἠχῶ ἢ κάρη νιφόετος Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἳ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἐῖσσαι,
 Θεῶν γένε' αἰδοῖον φροῖτον κλείουσιν ἀοιδῇ,
 Ἐξ ἀρχῆς οἷ' Γαῖα κ' Οὐρανὸς ἄρ' ἐπικτῆς,
 Οἳ τ' ἐκ γένε' ἐγχεύοντο θεοὶ, δαυτῆρες ἑῖαν.

Δάττερον αὖτε Ζεῶν πατὴρ ἢ ἢ κ' αἰδ' ὄσσει,
 Ἀρχοῖμά θ' ὑμνοῖσι θεῶν ἀλγούσι τ' ἀοιδῆς,
 Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτ' ἑὶ μέγιστος·
 Αὐδῆς δ' ἀνδράπων τε γένε' κρατερόν τε γαῖαντων
 Τ' μιν ὄσσει, τέρποισι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦρεαι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐπὶ Πιερίῃ Κρονίδῃ τίη πατὴρ μεγίστα
 Μνημοσύνη, γυνωῖσιν Ἐλᾶδ' ἔρρε μεδέουσα,
 Λησμοσύνη τε κακῶν, ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐνθά γὰρ οἱ νύκτας ἡμίσχτο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὴν λέχος εἰστανεβάνων·
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἐπ' αὐτὸς ἔλω, φεῖ δ' ἔτρεπον ὄραν
 Μῶν φθινόντων, φεῖ δ' ἡμῶν πόλ' ἐπιλέσθαι,
 Ἡ δ' ἔτι κ' ἐνθά κούρεαι ὁμόφρονας ἦσιν ἀοιδῇ
 Μέμβλονται, ἐπὶ σήδεσσιν ἀκαθῖα θυμὸν ἐχέουσας,

Pandalum à summo vertice niuosi caeli:
 Ubi ipsi splendidique chori, & ades pulchrae.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem aut per os vocem emittentes
 Canunt, omniūque leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Ista tum ibant ad Olympum, exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. undique .v. resonabat terra atra.
 Canentibus hymnos: iucundus .v. à pedibus strepitus excitabat
 Euntium ad patrem suum, ille aut in caelo regnat. (tur
 Ipse habens tonitruum, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno, bene autem singulas
 Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.
 Hac sanè Musa canebant, caelestes domos tenentes:
 Nouem filiae magno è Ioue progeneratae:
 Cliòque, Euterpeque, Thaliàque, Melpomenèque,
 Terpsichorèque, Eratòque, Polymniàque, Vraniàque,
 Calliopèque: hac autem excellentissima est omnium.
 Hac enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honoratura sunt Iouis filiae magni,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regum:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tutò cautèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scit è doremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro, res iterum integras restituant
 Facile, molibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placent
 Reuerentia blanda: eminet .v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A Musis et enim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, & citharædi:
 Ex Ioue .v. reges. ille verò beatus, quemcumque Musa
 Amat, suavis ei ab ore sonat vox.

Τυτθὸν ἀπ' ἀκρετάτης κορυφῆς νιόβεντος Ὀλύμπου,
 Ἐνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ' οἷ' αὐτῆς Χάριτες καὶ Γῆμερ οἰκί' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίῃς ἐρατῶν ἧ δὴ σῶμα ὄσπερ ἰεῖσαι,
 Μῆ ποτ' αὖ πάτων τε νόμοι καὶ ἥδεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσπερ ἰεῖσαι.
 Αἰ τότ' ἴσαν παρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὑπὲρ καλῆς,
 Ἀμβροσίη μολπῇ· φεῖ δ' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 Τρυφίσι καὶ ἐρατὸς ἧ παδῶν ὑπὸ δρυπέεσσι ἐσθόρῃς
 Νειαιωφύων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔρατο ἐμβασίλῳ,
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν ἠδ' αἰθερόεντα κραίων,
 Καρτεῖ νικίσας πατέρ' Κρόνον· δὲ δὲ ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι δέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέθεσθε τιμὰς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄφθον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκγαγαῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θόλμειά τε, Μῆτις ἄρ' αὖτε,
 Τρῳόχρη τε, Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Κόμιοπι θ'· ἧ δ' ἀφροδισιὰν ὄσιν ἀπασάν.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοῖοσιν ὑπὸ δαί.
 Ὅν τινα τιμήσοισι Διὸς κοῦραι μεγάλας,
 Γηνομένην τ' ἐσίδωσι διορφέων βασιλήων,
 Ταρμὺν ὅτ' ἡ γλώσση γλυκερῶν χεῖρας ἐοικῶς,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐν σώματι ρεῖ· μίλιχα· οἳ δέ νυ λαοὶ
 Πάντες ἐς αὐτὴν ὀρέσονται διακρίνοντα δέμους
 Γέννησι δὲ κησι· ὃ δ' ἀσπαδῆος ἀγροῦν,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκεος ὅππασα μῦθος κατέπαυσι.
 Τουτέκα γὰρ βασιλῆες ἐχέθρονες κυνέκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγροῖσι μετὰ ἔσπα ἔργα τελευτοῖ
 Ρ' ἠδ' ὄσιν, μαλακοῖσι παμφοράμοιοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μιλίχην, μὲν δ' ἀπείπει ἀγροῖσι,
 Οἷα τοι Μυσάων ἰδὴ δέσσις ἀνδράποισιν.
 Ἐκ δ' ὅρ' Μυσάων καὶ ἐκκώλυ' Ἀπόλων·
 Ἀνδρες αἰδοῖ ἵασι ὅτ' ἡ χθόνα καὶ κισσαί·
 Ἐκ δ' Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβι· ὅν τινα Μῦσαι
 Φιλοῦνται γλυκερὴ οἳ δ' ὄσιν σῶματι ρεῖ· αὐδῆ.

Quod si enim quis luctū habēs recenti dolore saucio
 Tristetur, animo dolens, ceterū Poeta (nimo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. celebraverit, beatōsq; deos qui Olympū incolūt,
 Statim hic felicitudinū obliuiscitur, nec quicquam
 Meminit, qn citō deflexerūt eū aliō dona deorū. (dolorū
 Saluete natae Iouis, date verò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalīū diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure progenerati sunt, & Caelo stellato, (stentium,
 Noctēq; caliginosa, quōsq; salsus nutrit Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dii & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, aestu feruens,
 Astrāq; fulgentia & cœlum latum supernè:
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint, (lum.
 Atq; quō primū multis implicitū sphaeris tenuerunt cœ-
 Hec mihi dicite Musa, caelestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quōdnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit. at deinde
 Tellus lato pectore prœdita, omnīū sedes tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartarūq; tenebricosa in recessu terra spaciōsa:
 Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumq; hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consiliū.
 Ex Chaos verò Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Noctē por. ò Etherq; & Dies progenerati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
 Cœlum stellis ornatū, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis diis sedes tuta semper:
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atq; etiā infrugif. rium pelagus peperit aestu feruens,
 Pontum, absq; amore suauī. ceterū deinde (habentē,
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices

Εἰ δὲ πὲρ καὶ πένθος ἔχων νεοκροῖσι θυμῷ
 Ἀζηταὺς καρδίῳ ἀκαχήμενθ', αὐτὰρ αἰεὶ δὲ
 Μυσταῖων θεράπων κλεῖα φροῦτερον αἰδρώπων
 Τρυνήσῃ, κλέερες τε θεοὶ οἱ Ὀλύμπου ἔχουσι,
 Αἰψ' ὅγ' δυσφροσύνῃ ἐπιλήθετα, ἔδ' ἐπὶ κροῖον
 Μῆμνηται χάρις ᾗ παρέδραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσιν ἀειδίω.
 Κλεῖτε δ' ἀθανάτων ἰδὼν γένος αἰὲν ἱόντων,
 Οἱ Γῆς ἐξηγόντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεσσιν,
 Νυκτὸς καὶ ἡμερῆς, οἷς δ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἰπατε δ' ὥς ταφροῦται θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο.
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρετος οἶδματι θυῶν,
 Ἄσπερ ἔλαμπε τέωντα, καὶ ἕκαστος θυρὶς ἕσπερ δειν,
 Οἱ τ' ἐν γῆ ἱγμένοντο θεοὶ δωτῆρες ἔχων.
 Ὡς τ' ἀφινος δάσασσεν, καὶ ὥς τιμαὶ δέλοιστο,
 Ἡ δὲ καὶ ὥς ταφροῦται πολὺ πυχὸν ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἴσασσι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ, τι φροῦτον γένετ' αὐτῆς.

Ἡ τοι μὲν φροῦπτε Χαῖθ' ἱγμέν', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' Ἀνρύστερνθ', πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι χάριν νεόεσσιν Ὀλύμπου.
 Τάρταρον τ' ἠρόεσσα μυχρὸν χροῖος θυροδείης.
 Ἡ δ' Ἔρος, ὅς κε χαλῖστος ἐν ἀθανάτοισι θεῶσι,
 Λυσιμελὲς, πάντων ἔδωκε πάντων τ' αἰδρώπων
 Δάμναται ἐν σῆθεσσιν ἴσον καὶ ἐπιφρονα βυλῶ.
 Ἐκ Χάριος δ' Ἐρεβός ἔμελλεν ἅ τε Νύξ ἱγμένοντο.
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ ἔκ' ἡμέρη ἄξε γένοντο,
 Οἱ ἔτι κε κυσπεμόρη, Ἐρέβ' φιλότῃσι μεγείσα.
 Γαῖα δὲ τοι φροῦτον μὲν ἱγμένα τ' ἴσσι ἑαυτῇ
 Οὐρανόῃ ἀστερόεσσιν, ἵνα μιν κτεῖ πάντα χαλὺπτοι,
 Ὅθ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ἕρπια μακρὰ, θεῶν χαρίεστας ἐναύλοισι
 Νυμφίωσι, αἳ νάοισιν ἀν' ἕρπια βησθήσεται.
 Ἡ δὲ καὶ ἀπύροτον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃσι ἐριμέρη. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρακῇ θυηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,

Cœumq; Creumque, Hyperionemque, Iapetumq;
 Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynemque,
 Phœbenq; aurea corona insignē, Thetynq; amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaster,
 Acerrimus inter liberos. floridū. a. odio prosequēbatur pa
 Porro genuit & Cyclopes magnū cor habentes, (reus ē.
 Brōtēmq;, Steropēmq;, & Argen forti animo pradiū:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanē per alia dijs similes erant,
 Unus verò oculus media positus erat fronte:
 Cyclopes verò cognomena erant, eò quod ipsorum:
 Circularis oculus unicus inerat fronti.
 Roburq;, & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde ē Tellure & cœlo procreati sunt
 Tres filij magni, & praeualidi, non nominandi,
 Cottusq;, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.
 Quorū centū quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessa: capita verò unicuiq; quinquaginta
 Ex humeris prognata erant. super robustos artus.
 Robur aut immensum, validum, ingenti in statua.
 Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum. s. u. v. insensī erant parenti
 Ab initio. & horū quidem ut quisque primū nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lacem non emittebat,
 Terra in latebris: malo aut oblectabatur opere
 Cœlum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malamque excogitavit artem.
 Statim verò cum procreasset genus canī ferri
 Fabricauit magnam falcem: dixit verò charis liberis
 Dixit aut, sūpt a fiducia, charo mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prius enim saeva machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit. illos verò oēs inuasit metus, neque quispiam
 Locus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 E contra verbis compellunt matrē castā: (nos versusus

Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ἰφρίονά τ', Ἰαπυτόν τε,
 Θείδω τε, Ρεία τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβῳ τε χρυσόσφαιον, Τηδύν τ' ἑρατεινῶ.
 Τοις ὃ μάλιστα ὀπλότατες γλῆτε Κρόνῳ ἀλευρομήτης
 Δφνότατος παῖδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπὸ γούνοισι ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντιον τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργεῖον ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζεὺς βρογντῶν τ' ἴδδσαν, τιῦξά τε κεραιώδην.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν δήα θεοῖς ἐσθλὴ γκίαι ἦσαν,
 Μῦνθ' δ' ὀφθαλμὸς μέλας ἐπέκλυτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὅτομ' ἦσαν ἐπὶ νύκτι, εἴνεκ' ἄρα σφίον
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἔης ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Γούς τ' ὑπὲρ βίην καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἐξεργάζοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, καὶ ἀνιμῆστοι,
 Κρόνῳ τε, Βριάριός τε, Γύγης θ', ὑπὸ φάρακ' ἐκταῖ.
 Τῶν ἑκάστον μὲν χεῖρες ἄσπετον ἄλυσοντο
 Ἄπλαστοι, κεφαλὰς ὃ ἐκείσθ' πεντήκοντα
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον, ὅτι στεροῖσι μέλασιν.
 Γούς δ' ἄπλαστον κρατερὴν, μέγαλον ὅτι εἶδεν.
 ὧσιν ἰδὲ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἐξεργάζοντο,
 Δφνότατοι παῖδων, σφιτέρῳ δ' ἤχοντο τοκῆι.
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς μὲν ὅπως τις πρῶτα γλῆοιτο
 Πάνας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάθ' ἐκ ἀνίσκει,
 Γαίης ἐκ κυδμῶνι κενὸν δ' ἐπετέρπετο ἔργον.
 Οὐρανὸς δ' ἐν τοῖς σπονδαῖς Γαῖα πλάσσει,
 Στεινομένη δὲ λίβῳ ὃ κακὸν ἐπεσφάσσει το τῆχιν.
 Αἰψὰ ὃ παῖσας γλῆθ' ὑπὲρ ἀδάμαντες,
 Τιῦξε μίγαν δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε ὃ θαρσύνουσα, φίλον τέτην μὲν ἦτορ,
 Παιδὲς ἐμοὶ καὶ παῖθ' ἀτασθαλεῖ, αἴ κ' ἐδέχοντο
 Πείθεσθαι, πατέρης γε κακῶν ποσὶ μέδω, λάβῃ
 Τημερίῳ. πρῶτος γὰρ ἄφελος μῆσαιτο ἔργον.
 Ὡς φάτο· σὺ δ' ἄρα πάντα ἔλεν δῖος, ὅδ' τις αὐτῷ
 Φθόγγετο. θαρσύνουσα ὃ μέγας Κρόνῳ ἀλευρομήτης
 Κτ' αὖτις μῦθους πρηνύδα μιντῖρα κινέτω,
f. iii.

Mater, ega certè hoc in ore recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrium: prior enim sana meditatus est opera.

Sic dixit. gaudsa est aut valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsum celans in insidiis. indidit. v. manni
 Falcem asperis dentibus: dolo aut instruxit omni.
 Venit aut Noctē adducens magnū Cælū, vndique verò
 Cupiens amorem imminebat, & sanè extentū est (Tellurē
 Passum: ex insidiis aut filius prehendit manu
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (iris
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa-
 Festinant er demessuit, rursūque abiecit ut ferrentur
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quo: quot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumvolans aut annis,
 Produxit Erinnyesque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manib. tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam ter-
 Testiculisque ut prius vesctis ferro, (ram.
 Proiecit circa Epirum vndis agitatū in pontū, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circūcirca. v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
 Innutrita est. primum. v. ad Cythereas diuinas.
 Vehabatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprium.
 Prædiit verò veneranda formosa dea: circum. v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphrodite aut ipsam,
 Spuma pgnatā deā & decorā pulchriū fertis Cythereā,
 Nominant tam dii quā homines: eò quòd in spuma
 Nutrita fuit. sed Cytheream, quòd appulit Cytheris.
 Cypri genā. v. quòd nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalib. emer sit.
 Hæc. v. Amor comitatus est, & Desideriū sequebatur
 Natā primum, & deorū ad cætū eunē. (pulebrū,
 Hunc. v. ab initio honorē habet, atque sortita est
 Surtē inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,

Μητρὶς γὰρ καὶ τὸ γ' ὑποχρόμεθα τελίσταμε
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρὸς γε θυσιόεντος καὶ δαίμονος
 Ἡμετέρου· πρῶτος γὰρ ἀεικέα μάλιστα τὸ ἔργον
 Ὡς φάτο· γηθῶσιν ὅμως φρεσὶ Γαῖα Παλλὰς
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνὶ δόμῳ ὅττι χρεὶ
 Κρπίῳ καρχαρόδοντα· δόλοισι δ' ὑπεδύκατο πάντα·
 Ἡλθε δὲ Νύκτ' ἐπαύρων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείροντι φιλότατος ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐταυύαθη
 Πάτρη· ὅττι ἐκ λοχόιο παῖς ὠρίζετο χρεὶ
 Σχετὴν δὲ ξιπρὴν ὅττι πελάγον ἐλλαβεῖν ἀφ' αὐῶν,
 Μακρῶν, καρχαρόδοντα, φίλῳ δ' ὀπὸ μίδεια πατρὸς
 Ἐσπομόνῳς ἤμωσι, πάλιν δ' ἱρρήψα φέροντα
 Ἐξήπισσε· τὰ μὲν ἔτι ἐπύσσατο ἐκφυγε χεῖρας·
 Ὅσων γὰρ ῥαδάμυγες ἀπύσσουθεν αἰματῖάσων,
 Πάσας δὲ ξάτο Γαῖα, φειπλομόνῳσι δ' ἐν αὐτῇ,
 Γείνατ' Ἐρινυῖ τε κρατερῆς, μεγάλοις τε Γίγαντας,
 Τόχουσι λαμπομόνοισι, δόλιχ' ἔχοντα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ἄς Μελίαις καλῖντο· ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 Μίδεια δ' ὥς τοι φροῖτον ὀπὸ τμήξας ἀδάμαντον·
 Κέκκοι' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαρος ποντικῶν χροῖον, ἀμφὶ δὲ λαοὺς
 Ἀφροῖς ἀπ' ἀθανάτου χροῖος ὄρνυτο· τὰ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐδρίφθη· φροῖτον δὲ Κυθήριοισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο, ἐνθ' αὖ ἴσθιτα φείρειν· τὸν ἴκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔβη ἀφ' οὐδὲ καλὴν θεός· ἀμφὶ δὲ ποῖον
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινούσιν ἀέξετο· τίμῳ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροχρύσεια τε θεῶν καὶ εὐστέφανον Κυθήριον
 Κυκλήσποιοι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὖντο· ἐν ἀφρῶ
 Θρίφθη· ἀτὰρ Κυθήριον, ὅτι φροσέκυσσε Κυθήριος·
 Κυπρὸν γὰρ φησὶ δὲ ἰοῦντι γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ φιλομνηδεία, ὅτι μνηδῶν ἐξαρὰ δύνει·
 Τῇ δ' Ἐρως ἀμάρτυς, καὶ Ἰμῶς ἴσαστο καλὸς
 Γενιμόνῃ παρ' ὅσῳτα, δύναντ' ἐς οὐλὸν ἴσση·
 Ταύτῳ δ' ἔξ ἀρχῆς πρὶν ἔχοντα λείλειχε
 Μκῶρον ἐν ἀνδράποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένοισι τ' ὁ ἄρως, μειδόμεναι τ' ἔξ ἀπᾶντος τοῦ

Oblectationemque suam, & amicitiam, blanditiâsq;
 Illos verò pater Tuas cognomento vocabat,
 Filios oburgans, magnum Caelum, quos genuit ipse. (Se
 Dicitabat porro, exte lētes ex prot. ruia magnū patras
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterū futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atram,
 Et Mortē: peperit etiā Somnū, peperit verò agmē Sōnio.
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. (vū:
 Rursum postea Mornum, & Erumnam dolore plenā,
 Hesperidēsq; quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt, ferentēsq; arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit inimites,
 Clothēq;, Lachēsinq;, & Atropon. quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonūq;, malūq;,
 Quæq; hominūq; deorūque delicta insequentes,
 Nunquam desinunt dea à vehementi ira,
 Priusq; illi rependerint malā ultionē q; quis peccarit.
 Peperit præterea & Nemēsin, cladē mortalib. hominib.
 Nox pñciosa. post hāc q; Frandē enixa est, & Amicitia,
 Seniūmq; noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Ceterū Coniectio odiosa peperit qdē Laborē molestum,
 Oblivionēmq; Pestēq;, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnāsq; Cēdēsq; Præliāque, Stragēsq; virorum,
 Iurgiūque, mendacēsq; Sermones, Disceptionēsq;
 Licentiam, Noxāmque familiares inter sese.
 Iuramentūque, q; plurimum terrestres homines
 Ladit, quando quispiam volens peierauerit.
 Nereūque aliēū à mendacio, & veracē genuit Pont⁹:
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec iuris & equi
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thanantem magnū, & fortē Phorcyr.
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāque, adamantis in pectore animū habentem.
 Ex Nereo porro pregnati sunt pquā amabiles soboles de-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τέρπειν τε Διὸς ἀρετῇ, φιλόπνευστά τε, μακροχρῆνον τε.

Ταῖς δ' ἑπεὶ τὸν Τιτίωας ὅππῃ κλησὶν καλέσονται,
Παῖδες ἠκούσιν μάλα Οὐρανός, οἳ τέκεν αὐτός.

Φάσκει δ' ἑπαινοῦντας ἀπαυδαλίην μέγα ῥέξαι
Ἐργον τοῖο δ' ἔπειτα τίσι μετόπισθεν ἰσθῆται.

Νῦξ δ' ἔτι καὶ συγχεῖν το Μόρην καὶ Κῆρα μέλαιναν,

Καὶ Θάμ' αὖτις τέκε δ' ἔπειτα, ἔπειτα δ' οὐλοῖται Ὀϊείων·

Οὐ πνι καὶ μὴ τίσις διὰ τέκε Νῦξ ἱριδινή.

Δούτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζύν δ' ἡγεύεσθαι.

Ἐσπερίδας δ' αἰεὶ μῦθ' ἀπὸ πύλων κλυτῶν Ὀκεανοῖο
Χρυσέα καλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα καρπῶν.

Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἰγνατο πολυπόνοις,

Κλαυθῶ τε, Λάχρῃσι τε, καὶ Ἄδ' ἑπον' αἶτι βροτοῖσι

Γεινομένοισι δίδωσι ἔχθρ' ἀγαθόν τε κακόν τε,

Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὀφθαλμοσκόπας ἐφίπουσιν

Οὐδέποτε λήγουσι διαὶ θύοιο χόλοιο,

Πρὶν γ' ὅππῃ τῷ δώσῃ κακῶν ὅππῃ ὅς τις ἀμάρτη.

Τίποτε δ' καὶ Νίμωσι, πῶμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

Νῦξ ὁλοή· μὴ τίσι δ' Ἀπάτῃν τέκε καὶ Φιλόπνευστα,

Γῆρας τ' ὑλόμορον καὶ Ἐριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἐριν συγχεῖν τέκε μὴ Πόντος δ' ἡγεύεσθαι,

Λήθῃν τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἄλγ' ἀκαταμάχιστα.

Τ' ὀμίνας τε, Φόβους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,

Νοῖα τε, ψευδῆς τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,

Διςτομίαν, ἔτι τε, σωφροσύνης ἀλλήλοισιν

Ὅρκεν δ' ὅς δ' ἡ πλεῖστοι ὅππῃ θοοῖσι ἀνδράποισι

Παμσύνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὅππῃ ὀμώσῃ.

Νηρία τ' ἀψευδέα καὶ ἀμείβεσθαι Πόντος,

Πρὶς βύτατον παῖδων, αὐτὰρ καλέοισι γαρόντα,

Οὐτε καὶ νυκτὶς τε καὶ ἡμέρας αὖτις καὶ θυμῶν

Λήθεται, ἀλλὰ δέ κ' ἡμέρας καὶ ἡμέρας δύναι οἶδεν.

Αὐτὸς δ' αὖ θαύματα μέγα καὶ ἀγνώστ' ὀφθαλμοῖς

Γαῖῃ μισγόμενος, καὶ Κηδὼν καλλιπαρήγοι,

Εὐρυδίην τ' ἀδελφῆς ἐπὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρηῶν δ' ἐγχεύοντο μετ' ἑαυτοῖς τέκεν δ' αὖτις

Πόντος ἐπὶ ἄρ' ἑλπίων καὶ Δωριέας ἠὲ Κόρυμους.

Filia Oceani perfecti flumini,
 Protoque, Encratéque, Saóque, Amphitritéque,
 Endoráque Thetísque, Galenéque, Glaucéque,
 Cymothoe, Spióque velox, Thaliáque incunda.
 Et Melita gratiosa & Eulimene, & Agave,
 Pasitheaque, Eratóque, & Eunice roseis lacertis præ-
 ditáque, Protóque, Pherusaque, Dynamenéque, (dita,
 Nesaáque, & Aëta, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoéque, lepida, & Hipponoe roseis lacertis prædita,
 Cymodocéque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorum, vna cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphi-
 Cymóque, Eionéque, pulchréque, coronata Halimede, (triste.
 Glauconoméque, hilaris, & Pontoporia.
 Liagoréque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarnéque tam indolis grata, quam inculpate formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuináque, Menippe.
 Nesóque, Eupompéque, Themistóque, Pronoeque:
 Nemertésque, quæ patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumás. u. Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram, hac aut celerem peperit Irim,
 Pulchricomáque, Harpyias, Aëllóque, Ocypeténque,
 Quæ ventorum flamina, & aues assurguntur
 Pernicibus aliis, in caelo enim degentes volitant.
 Phorca post hac Ceto Graas peperit pulchris genis
 A parco canas, quas ob id Graas vocant (prædita,
 Immortalésque dii, humi que incedentes homines.
 Pephredóque pulchro peplo, Enjeque croceo peplo,
 Gorgonésque, quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenóque, Euryaléque, Medusáque, grania perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & senio non ob-

Κέρης Ωκεανὸς τελευταῖος ποταμοῖο,
 Περγασὶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτείτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θίπρι τε, Γαμήνη τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόνη, Σπειώ τε διὰ, Θάλην τ' ἱερήαν·
 Καὶ Μηρίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμήνη, καὶ Ἀγαυή,
 Πασιδάη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπυχος,
 Δωτώ τε, Περγασὶ τε, Φίργυσσά τε, Διωναμένη τε,
 Νησσάη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Περγοτομέδνα·
 Δωρεῖς, καὶ Πηλώπη, καὶ Ὀφειδὺς Γαμέτεια·
 Ἰπποδόνη τ' ἱερήαν, καὶ Ἰπποτονόη ῥοδόπυχος·
 Κυμοδόκη θ', ἢ κύμας ἐν ἠροειδέϊ πόντῳ
 Πηγοιάς τε ζαδίων αἰμάτων, σὺν Κυματολήῃ,
 Ρεῖα φρυγίη, καὶ εὐσφύρα Ἀμφιτείτη·
 Κυμώ τ', Ἡϊόνη τ', εὐστίφανός θ' Ἀλμυῖδη·
 Γλαυκονόμη τε φιλομμείδης, καὶ Ποντοπόρφα·
 Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδνα·
 Πηλιωόμη τε, καὶ Αὐτοτόνη, καὶ Λιστάραται,
 Εὐάτη τε σὺν τ' ἱερὰ καὶ εἶδος ἄμομος·
 Καὶ Ψαμμάη χαρίεσσα δέμας, δία τε Μελίππη·
 Νησσά τ', Εὐπόμη τε, Θιμισά τε, Περγόη τε,
 Νηκερτίς θ', ἢ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐτὰρ μὲν Νηρηῶ ἀμύμονι· ἔξοχλόντο
 Κῆρας πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' οἰδύμεν.
 Θαύμας δ' Ὀκεανὸς βαδύρρεϊ ποσσὶν ἔχων
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην, ἢ δ' ὠκυπύον τέκεσσι Γεῖν,
 Ἠυκίμοις θ' Ἄρπυιας, Κελλώ τ', Ὀκυπέτιν τε,
 Αἰετ' αἰμάτων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται,
 Ὀκείης πρὸς ὕλασι μεταχθόνια γδ' ἴδμεν.
 Φόρμυ δ' αὖ Κητώ Γεραίης τέκεσσι καλλιπαρήκοις
 Ἐκ γένετ' ἑσπολιάς, τὰς δὲ Γραίας καλίοισιν
 Ἀθανάτοί τε θεοὶ, χαίμαρ ἱερὸν ἔχοντο τ' αἰθέρα ποιοι.
 Περφιδά τ' εὐπυπλοῖ, Εὐνὸς τε κροκάπυπλον,
 Γοργίς θ' ὠκυπύουσι πέρι κλυτὴ Ὀκεανίη,
 Ἐρατὴν πορὸς νηπὸς ἢ Ἐσπερίδης λιγύφανοι,
 Σθηνόη τ', Εὐρυδὴν τε, Μεδουσά τε, λυγρὰ παιδύουσα·
 Ἡ μὲν ἔτι θυγατὶσσι δ' ἀθανάτοισι καὶ ἀγέροισι

Dna: cum cum una concubuit carulea casaria Neptun⁹
 In molli praeo & floribus vernis.
 Eius aut Persens caput cum amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentū erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterū hic ensē aureū tenebat manib. cha-
 Et ille qdē cū auolasset, relicta terra matre pecorū (vis:
 Peruenit ad immortales: Iouis verò in domib. habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Ioni prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Gerionem,
 Mixtus Callirae filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit vii Herculanā,
 Bona apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum bona egit latas frons habentes
 Tirynthum in sacra, emensus iter Oceani,
 Orthoq. interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insup. peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
 Mortalib. hominib. neque immortalib⁹ diis,
 Specu in concavo, diuinam animo infracto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio itē ingentē serpentē horrendūque, magnūque,
 Varium, crudiūrum, diuina sub caernis terra.
 Illic. v. ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalib⁹que diu, mortalib⁹sq; hominib.
 Ibi saue ei destinantur dii inclytas domos incolere.
 Atque coerebatur in Arimis sub terra terra Echidna,
 Immortalis nymphe, & semper expe: dieb⁹ omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora
 Illa. v. grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primò canem peperit Gerioni.
 Iterum secundò edidit partu immensum, minime effabi-
 Cerberū crudiūrum, Platonis canem aera voce, (tem,
 Quinquaginta capitum, impudentūque, fortēque.
 Tertiò, Hydram genus odiosa edoctam,

Αἱ δὲ οὐ τῇ ᾗ μὴ παρήξατο Κυδνοχαίτης
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἰδοῖσιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Πύρρις καφθ' ἑλὼ ἀπιδυροτόμοισιν
 Ἐξείδοι Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήλασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπ' ὤνυμον ἰὼν, ὅτ' ἄρ' Ὀκίαια δ' αὖτε πηγάς
 Γαίην θ' ὅδ' ἄορ χεύσθον ἔχει μὲν χερσὶ φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν ὅσοι πάρος, καλλιπαῖον χθόνα μυτίεα μάλα,
 Γαίη· εἰς ἀθανάτοισ' Ζεὺς δ' εἰ δώμασι ναίει,
 Βροτῶν τε στεροπῶν τε φέρον· Διὶ μπιόεισι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτι κε πειχέμενον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Κόμην ἑνὲ κούρῃ κλυτῷ Ὀκίαιῳ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἔξισταβ' ἔβη· Ἡρα κληῖν,
 Βασί παρ' εἰλιπόδεσσι, φειρόμενα εἰν Ἐρυθείῃ.
 Ἡματι τῷ ὅτι φθ' βουῖ ἤλασσι Ὀρυμνέπαι
 Τίρυνθ' εἰς ἰβλῶν, διαβὰς πόρον Ὀκίαιῳ,
 Ὀρδον τε κτείνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶν ἐν ἡρόεσσι, πέρην κλυτῷ Ὀκίαιῳ.
 Ἡ δ' ἔτι κ' ἀμὲν πέλαρον, ἀμύχανον, ἔδ' ἰσοικὸς
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, καὶ δ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐπ' ἡλασθ' ἔδ' ἰσοικὸς ἀμύχανον· Ἐχέδ' ἰσοικὸς
 Ἡμῶν δ' ὅνυμον ἐλκώπιδι, καλλιπαῖον,
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλαρον ὄφιν, ἀμύχανον τε μέγα τε,
 Ποικίλον, ὡ μιν σὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐἴδα δ' οἱ αὖτε· ὅδ' ἔτι κ' αὖτε, καίλη ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλαὸς αὖτε ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνδράποισι
 Ἐἴδα δ' ἄρα οἱ δαίσατο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναῖειν.
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρείῳισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχέδ' ἰσοικὸς
 Ἀθανάτοισι νύμφῃ καὶ ἀγῆρε· ἡμῶν τε πάντα.
 Τῇ ᾗ Τυφάωντα φασὶ μαγνέμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὑβριστεῖν ἀνιμῶν, ἐλκώπιδι κύρῃ.
 Ἡ δ' ὑπὸ κυστέμενῃ, τέκετο κρατερὸφροντα τέκνα.
 Ὀρδοῖ μὲν φροῶτον κύνα γαίνατο Γηρυονῆι·
 Δαίτερον αὖτις ἔπικτεν ἀμύχανον, ἔτι φατειόν,
 Κίρβερν, ὡ μιν σὴν, ἀλδ' ἔτι κ' αὖτε χαλκίφρονον,
 Περσπικονταχάρων, ἀμύχανον τε κρατερὸν τε·
 Τὸ πέτρῃ, Τ' ὄφιν αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδ' ἔδ' ἰσοικὸς,

Lernaam quam enutrit dea albis vlnis Iuno,
 Infatiabiliter indignans virtuti Herculana.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sano ferro
 Amphitryonades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerva pradarici.
 Tū ipsa Chimera peperit, spirantē terribilē ignem,
 Trucemq, magnamq, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capella, tertium. v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, pons. v. draco, media. v. capra,
 Horrenda efflans ignis robur ardentis.
 Hāc qdē Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanē Sphingē exitiale peperit, Cadmeū perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeasūque leonem,
 Quem Iuno cum enutruisset, Iouis veneranda vxor,
 In locis fertilib' collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sanē hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosa Nemea, atque Apefanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.
 Ceto. v. minimum natu, cum Phorco amore mixta.
 Peperit grauem serpentem, qui obscura in latibulis ter-
 Finibus in amplu prorsus aurea mala custodit. (ca.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys aut Oceano flumina peperit vorticosa, (habent ē,
 Nilūmq, Alpheūmq, & Eridanū profundos vortices
 Strymonē, Meandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasūq, Rhesūque, Acheloiū argenti vorticem,
 Nessūque, Rhodiūque, Haliacmonēq, Heptaporūq,
 Granicumque, & Asapum, diuinūque Simoentē,
 Peneūque, & Hermum, amoenēque fluentem Caicum,
 Sangariūque magnam, Ladonēq, Partheniūque,
 Euenūque, & Ardescum, diuinūque Scamandrum,
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quę per terram
 Viros à teneris educant, unā cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò a Ioue sortem habent,
 Pitheque, Admetēque, Ianthēque, Electraque,

Δερσάλλω, λῶ θρήψα διὰ λαυκάλεσθ' Ἡρῆ,
 Ἀπλῆτον κτείνουσα βίῃ Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τῶν μὲν Διὸς υἱὸς ἐστήθεο νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιπρυονιάδης, σιωπῇ φίλῳ Γολάφῳ,
 Ἡρακλῆος, βυλῆσιν Ἀδύωνος ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' Ἰχίμαρχον ἐπικτητίνουσαν ἀμφιστάτοιο πῦρ,
 Δφνῶ τε μινάλλω τε, ποδῶ κλά τε κρατερῶν τε.
 Τῆς δ' ἰὼν θεῶς κεφθαλάμια μὲν, χερσὶ τοῖο λείοντος·
 Ἡ δ' Ἰχίμαρχος· ἡ δ' ὄφιν κρατερῶιο δράκοντος·
 Πέσθε λείωνι, ὅππῃ δὲ δράκοντι· μέσση δ' Ἰχίμαρχῳ.
 Δφνὸν δ' ὅππῃ πτείνουσα πτερὸς μὲν αἵδε μύθοισι.
 Τῶν μὲν Πήγασος εἴλε κ' ἰαδὶλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφαίρ' ὀλοῶν τέκε, καθ' μύθοισιν ὅλα θροῖν,
 Οὐρανῷ ὑποδμηθεῖσιν· Νημεϊῶν τε λείοντα,
 Τὸν δ' Ἡρῆ θρήψασα Διὸς κύνῃ σφραγίστις,
 Γουνοῖσιν κτείνασα Νημεΐης, πῆμ' αὐθροόποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλκεσάρετο φῶλ' αὐθροόπων,
 Κιρραῖων τριτοῖο Νημεΐης ἡδ' Ἀπίσαντος·
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κντὼ δ' ὀπλότα κν, Φόρκυϊ φιλότῃτι μινάσσει,
 Γείνατο, δφνὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμῆς κἀΐδισι γαῖης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τῆς μὲν ἐν Κντῶϊ κ' Φόρκυϊ γῆν' ὄφιν.
 Τηθῆ δ' Ὀκεανῷ ποταμοῖς τέκε διτῆς τε,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, κ' Ἡριδαῖον βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, κ' Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 Φάπνιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέστον τε, Ροδῖόν θ', Ἀλιάκμονά θ', Εὐπιάτορον τε,
 Γαλιῶκόν τε, κ' Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πύλαιόν τε, κ' Ἐρμόν, ἡῦρρεῖ τῶν τε Κάϊκον,
 Σαργάρειόν τε μέγαν, Λάδωνα τε, Παρθένιον τε,
 Εὐκλῶν τε, κ' Ἀρδισκον, θεῖόν τε Σκαίμανδρον.
 Τίκτε δ' ὀχυρατέρων ἱερὸν γῆν' αἶψ' αἶψ' αἶψ'
 Ἄνδρας κερύζουσιν, Ἀπὸ λαοῖ ξυῶ ἀΐκτι,
 Κ' ἡ ποταμοῖς· ταύτῃ δ' Διὸς πάρα μοῖρ' ἐχουσι,
 Πειθῶ τ', Ἀδμῆτι τε, Ἰφύθῃ τ', Ἡλέκρῃ τε,

Dorisq̃ue, Prynneq̃ue, & Urania forma deam referens,
 Hippoq̃ue, Clymenēq̃ue, Rhodiāq̃ue, Calliroēq̃ue,
 Zeuxōq̃ue, Cyriēq̃ue, Idyiāq̃ue, Pasitōēq̃ue,
 Plexaurēq̃ue, & Galaxaurē, amabilisq̃ue Dione,
 Melobōsisq̃ue, Thoeq̃ue, & venusta Polydora,
 Cerceisq̃ue indole amabilis, Plyroq̃ue bouinis oculis,
 Perseisq̃ue, Ianirāq̃ue, Acastēq̃ue, Xanthēq̃ue,
 Petraāq̃ue lepida, Menestibōq̃ue, Europāq̃ue,
 Metisq̃ue, Eurynomēq̃ue, Telesthoq̃ue croceo peplo.
 Crisiēq̃ue, Asiāq̃ue, & amabilis Calypso.
 Endorēq̃ue, Tychēq̃ue, & Amphiro, Ocyroēq̃ue,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt
 Grandiores natu filia, multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alii flumini cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorū nomina difficile omnium mortaliū virū proloqui
 Sed singulatim nouerunt quicunque circū habitant.
 Thia præterea Solēmq̃ue magnū, lucentēmq̃ue Lunam,
 Aurorāmq̃ue quæ omnib. terrestribus lumen præbet,
 Immortalib⁹q̃ue diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore,
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astræūmq̃ue magnū, Pallantēmq̃ue, præstantissima dea-
 Persēq̃ue, qui etiam omnes præcellebat peritia. (rū,
 Astræo. v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreāmq̃ue rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos. v. Aurora stellam genuit Luciferum manē ge-
 Astrāq̃ue fulgentia quib⁹ cælum cinctum est. (nita-
 Styx. v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talas habentem, in adibus.
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios:

Δωρεῖς τε, Πυρμά τε, καὶ Οὐρανίη θεειδίης,
 Γ' ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ρ' ἐοδία τε, Κ' ἀμειβή τε,
 Ζ' ἀξώ τε, Κλυτήν τε, Γ' δ' ἤϊε τε, Π' ασιδὴν τε,
 Πληξαύρη τε, Γ' ἀγξαύρη τε, ἐροτή τε Διδώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ Ὀλειδίης Παλυδάρη·
 Κ' ῥακίς τε φυλὴ ἐροτή, Π' αὐτώ τε βρώπις,
 Περσὶς τ', Γ' ἀμειβή τ', Ἀκρότη τε, Ξ' αὐδὴ τε,
 Πιτταίντ' ἐροῖσσι, Μ' αὐτώ τ'· Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ'· Εὐρυμύκη τε, Τ' ἐλεδίω τε κροκόπεπλο·
 Κ' ἐοῖσι τ', Ἀσπὴν τε, καὶ ἱμερόισσι Κ' ἀμύψω·
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιερό· Ὡκυρόη τε·
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἰσφύων παροδιστάτη ὄρεϊν ἀπασίων.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκείδης καὶ Τηθύς· ἔξελχοντο
 Πρὸ βύβατος κῆρυ, πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ δῖα,
 Τρεῖς γ' ἑλίκαι εἰσι ταύσφυρος Ὀκείδης,
 Αἶψα πολυπύλοισ γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάτη ὁμῶς ἐπέποισι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσον δ' αὖθ' ἔτεροι ποταμοὶ καταχρηδαῖ ῥέοντες,
 Τρεῖς Ὀκείδης, τοὶς γαῖαν πότνια Τηθύς·
 Τῶν ὄνομα Ἀργαλίον πύτων βροτὸν αὖδρα εἰσάγειν,
 Οἱ δ' ἔκαστον ἴσασιν οἱ δ' ἀφειναιτάσσι.
 Θεῖα δ' Ἡΐον τε μέγαν, λαμπερὴν τε Σηλιώην,
 Ἡὼς δ' ἥ πάντας ἐπηχθονίοισι φαείνη,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἑρμῶν θυμῷ ἔχουσι,
 Γαῖαν δ' ὤκνηδεῖσ' ὕπεριον· ἐν φιλότῃ.
 Κεῖν δ' Εὐρυδίη τέκτον φιλότῃ μιγείσσι,
 Ἀσραῖον τε μέγαν, Π' ἀμύψω τε, δ' ἄα θεῶν·
 Πέρσιν δ' ὅς καὶ πῶσι μετέπειπεν ἰδμεσιμῆσιν.
 Ἀσραῖα δ' Ἡὼς θυέμοις τέκε καρτεροθύμοις,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορείῳ τ' ἀΐφ' ἡερὸν ἄλ' αὖθις,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν θεὰ δ' ἀνθεῖσσι.
 Τοὺς δ' ἔμ' ἀστέρα τέκτον Εὐσφάρον Ἡ' ἐλχέμεναι,
 Ἀσρα τε λαμπυρόντα, τὰ τ' ἑρμῶς ἐστ' ἀμύψω.
 Στύξ δ' ἐπὶ τὴν Ὀκείδην θυγάτηρ, Π' ἀμύψω μιγείσσι,
 Ζήλον καὶ Νίκην καμύσφυρον ἐν μεγάροισι·
 Καὶ Κρόνον δ' Ὀβίαν, ἀειδίετα γαῖαν τέκνα,

Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec vlla sedes,
 Neque via quâ non illis deus prait:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonātem sedem habēt.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum cœlum.
 Dixit aut, q̄ quisq; unā secū deorū cōtra Titanes pugnet
 Nulli se adepturum pramia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno atq;
 Ad honores ac pramia ascensurū, vt fas est. (immūis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filijs chari per consilia patris.
 Ipsam .v. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim cōstituit deorū magnum vt sit iuramentū,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores vt sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Grauida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domum, chara vt vocetur vxor.
 Illa autem gravidata, Hecatē peperit, quā super oēs
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit .v. ei splēdida dona,
 Partem vt habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestriū hominū,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecatē: ingens verò eum sequitur honor
 Facillimè, cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,

Τῶν ἄλλ' ἴσ' ἀπαύδου Διὸς δόμος, ἔδ' περ ἴδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγμονίῃει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύφῳ ἰδριόωνται.
 Ὡς γ' ἐβόλυσεν Στυγὸς ἄφθιτος Ὀκεανὸν,
 Ἡῖματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπῳ ἀστρεπυπυθῆς
 Ἀθανάτοισι ἐκδήλασε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μ' εἶο θεῶν Τιτῆσι μεχαιτο,
 Μήτιν' ὀπορραΐσθην γέγων, τιμῶν ᾧ ἔκαστον
 Ἐξέμεν ἡν τοπαρ' ὅ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἴφθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρονίῳδ' ἀγίεσται,
 Τιμῆς κ' γέγων ὅππῃ σέμεν ἡ δέμει ἔσσι.
 Ἡλθε δ' ἄρα παρ' ὅτῃ Στυγὸς ἄφθιτος Ὀλύμπῳ
 Σιωσφίσι παύδουσι, φίλῃ δὲ μῆδεα παρ' ὅς.
 Τίω ᾧ Ζεὺς τίμῃσι, παρ' ὅτῃ δὲ δῶρα ἰδωκεν.
 Αὐτὶς μὲν γ' ἔθηκε θεῶν μέγαν ἡμεῖσι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμέτα πάντα εἰς μεταίετας ἔει.
 Ὡς δ' αὖτως πάντας διαμπερὲς, ὅς αὖ ὑπὸ Κρονίῳ
 Ἐξέτελεσ' αὐτὶς ᾧ μέγα κρατὶ ἡν ἀάσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς δῶμα.
 Κυάσμεν δ' ἡπείτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητὴν κυκλόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡῖπον δ' ὀφρῶποισι κ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἔξ ἀρχῆς ἀγανῶτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστειλὴν δῶταμον, ἡν περ Πέρις
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κακλῆσθαι ἄκοιτον.
 Ἡ δ' ὑποκυάσμεν Ἐκείτῃ τέκε, τίω πέρι πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμῃσι, πόρῃ δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραι ἔχον γαῖης τε κ' ἀτρύγετοιο θαλάσσης.
 Ἡ ᾧ κ' ἀστερόεντος ὑπὸ ἔραϊ ἡμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμῆς ὅς μάλιστα.
 Καὶ γ' ἡν ὅτε που τίς ὅππῃ σέμεν ὀφρῶπων
 Ἐρδῶν ἰδὲ καλὰ κ' ἰόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκείτῃ πολλὴ τέ οἱ ἔασσε το τιμῆ.
 Ρ' εἶα μάλ', ὅς παρ' ὅτῃ γ' ἀνδρῶν ὑποδίδεται θυχάς.
 Καὶ οἱ ὅλῃ ὀπάζει ἡν δῶταμον γ' ἀνδρῶν.
 Ὅσσοι δ' ἡν Γαῖης τε κ' Οὐρανῷ ἔξεχθοντο,

Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium:
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque priuavit
 Eorum quaecunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et primum tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult magnifice praestare, atque iuuat.
 Inque concione inter homines eminet, quorum scilicet volue-
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rit.
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriâ promptè ut praebeat, et laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea et illis praestare, atque iuuat.
 Qui vero vicerit virtute et robore, pulchrum primum
 Facile fert, letusque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adstet quibus voluerit.
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, et valde sonanti Neptune.
 Facile etiam praedam inclyta dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta que bouum gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ouium, animo saltem volens.
 Ex paucis fecunda facit, et ex multis pauciora reddit,
 Adhuc sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit aut ipsam Saturnius alumnâ inueni, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa conuentis Aurora.
 Sic ab initio nutrix filius: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno peperit illustres liberos,
 Vestâ, Cererem, et Iunonem aureis calceamentis gaudere,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Iouemque consiliarium, deorum patrem atque hominum,

Καὶ πῦλ' ἔλαχον, τούτων ἔχ' αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδ' ἴη μιν Κροτιάδης ἐδίωκετο ὑδ' ἴτ' ἀπύρεα
 Οὔτ' ἔλαχεν Τιτῆσι μὲν φρεσίνεσι διοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχ' ὥς το φροῖτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δαυμόος.
 Οὐδ' ὅτι μαινογυῖης ἦσαν διὰ ἔμμορε πμῆς,
 Καὶ γάρ εἰς λαίη τε καὶ ἕραν ὅδ' ἐθαλάσση.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλον, ἐπεὶ Ζεὺς πίπτει αὐτῷ.
 Ως δ' ἰδέλῃ μεγάλως ὄφρα γένεταί, ἥδ' ὀνίνησι.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταφρέπει, ὅν κ' ἰδέλῃσιν.
 Ἡ δ' ὑπὸ τ' ἐς πόλεμον φθισήνορα διαρῆσονται
 Ἀνέρες, εἶδα διὰ ὄφρα γένεταί, οἷς κ' ἰδέλῃσι,
 Νίκῃω φροφρεσίως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δὲ καὶ βασιλεύσι παρ' αἰδοῖσι καθεζέσθαι.
 Ἐδὴ δ' αὖθ' ὅπ' οὐδ' ἀνδρὶς ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα διὰ καὶ τοῖς ὄφρα γένεταί, ἥδ' ὀνίνῃσι.
 Νικῆσας δ' βίη καὶ κρείττει καλὸν ἀεθλοῖον,
 Ρ' εἴα φέροι, χαίροντι τε τοκῶσιν κῦδος ὀπάξει.
 Ἐδὴ δ' ἰπποῖσιν παρὶς τὰ μὲν οἷς κ' ἰδέλῃσι,
 Καὶ τοῖς οἱ Ἰλαρυκῶν δυνάμεσιν ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' ἔχ' ἄρ' ἐπὶ καὶ ἐρικτύπῳ ἔνισσι γαίῃ,
 Ρ' ἰδὲ δ' ἄρ' ἐπὶ καὶ ἐρικτύπῳ ἔνισσι γαίῃ,
 Ρ' εἴα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἰδέλῃσι γὰρ θυμῷ.
 Ἐδὴ δ' ἐπὶ σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λαῖσιν αἰξέειν
 Βυκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλῃσι πλατὶ ἀγῶνι,
 Ποίμνας τ' εἰσπύκων γ' οἷον, θυμῷ γὰρ θέλῃσι,
 Ἐξ ὅλῃσι βεράει, καὶ πολλῶν μείονα δῆκε.
 Οὕτω τοι καὶ μαινογυῖης ἐκ μὲν ὅς ἐστιν,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετύχεται γέρας.
 Θῆκε δ' ἴη μιν Κροτιάδης κουρὸν ἔφρον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Οὐδ' αὖτε μιν ἰδὼντο φάθ' πολυδερκέθ' Ἡοῖς.
 Οὕτως δ' ἐξ ἀρχῆς κουρὸν ἔφρον, αἱ δ' ἐπὶ τε πμῇ.
 Ρ' εἴη δ' αὖθ' ὅπ' οὐδ' ἀνδρὶς ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἰστίῳ, Διήμῳ, καὶ Ἡρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφιδμόν τ' Αἰδῶν, ὅς ἐπὶ καὶ ἐρικτύπῳ ἔνισσι γαίῃ,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρικτύπον ἔνισσι γαίῃ,
 Ζῆνι τ' ἐπὶ καὶ ἐρικτύπον ἔνισσι γαίῃ,

Cuius & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quæ degluiebat Saturnus magnus quicquid
 Ex utero sacro matris ad genua venerat:
 Hac animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quæ iuvis robusto existenti, Iouis magni per cōsilia. (struēs
 Idēque hic non cæcā speculationem habuit, sed insidias
 Filios suos denorabat. Rheā .a. tenebat luctus grauis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorū patrē atque virorum
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Cælo stellato,
 Cōsiliū ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque vlcisci furias patris sui
 Cōtra filios, quos denorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filia dilecta ausculta rūt & morem gesserunt,
 Et ei cōmemorarūt quæcumque fati constitutū esset si erō
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populū,
 Cū minimum natū filiorum esset paritura,
 Iouem magnum, hūc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandū & enutriendū ab infātia.
 Tū quidē peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primū ad ipsam Lyctū. abscondit .a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, diuina sub latebris terræ, (hēsūm
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic .a. fasciis inuolutū magnū lapidē in manus dedit
 Cæli filio, præpotenti decorum priorī regi.
 Quē cum arreptū manibus, suū cōdidit in aluum,
 Miser: nec cogit aut animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitū
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperaturus.
 Celeriter autē deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: renoluto autem anno,

Τῷ κ' ὑπὸ βροτῆς περιμύζεται δρεῖα χθονί.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπιε Κρόν' ὅ μιν μέγας ὅς τις ἔχασσε
 Νηδύ' ὅ' ἔξ ἱρῆς μητρὸς πατρὸς γούναθ' ἵκοιτο·
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀθανάτων ἐρατιώων
 Ἀλλ' ὅς ἐσθλατόισιν ἔχη βασιλῆϊδα τιμῷ.
 Πάϊδετο γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανίου ἀστερόεντος,
 Οὐνεχέ οἱ πίπρετο ἔω ὑπὸ πατρί' ἀμύμων,
 Καὶ κρατερῶ πατρὶόντι, Διὸς μεγάλης διὰ βυλάς.
 Τῷ ὅγε ἐν δῆροσκοπίῳ ἔχε, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας ἰοίε' κατέπιε· Ρ' ἔλω δ' ἔχε πένθε δῆρ' ἔχον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρῶν
 Τίξισθαι, τότε ἔπειτα φίλοις λιταῖς δὲ τεκνῆας
 Τοῖς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτι συμφρασεσθαι ὅπως ληῖσθαι τεκούσῃ
 Παῖδα φίλον, τίσασθαι δ' ἱερὴν πατρὸς ἐείο,
 Παῖδων μὲν κατέπιε μέγας Κρόν' ὁ ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ὅ γε θυγατρὶ φίλῃ μέλα μὲν κλίον ἠδ' ὀπίσθοντο·
 Καὶ οἱ πεφραδὲ τίω ὅσα πατρὶ πίπρετο γένεσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ὑπὲρ καρτερὸν δύμω.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πόρον δῆμον,
 Ὅπως ἄρ' ὀπλίστατον παῖδον ἔμελλε τεκίεσθαι,
 Ζεῦ μὲν γὰρ τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πλώρη
 Κρήτη ἐν δρεῖν τρυφίμῳ ἀπὶ ταλῆμοναί τε.
 Ἐνθα μὲν ἵκτο φέρουσα δολυδία ὑκτα μέλαινα,
 Πρὸς τίω ἐς Λύκτον· κύψε δ' ἐχρσὶ λαβῶσα
 Ἀντρω ἐν ἡλιδάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαῖης,
 Ἀργαῖα ἐν ὄρῃ πεπυκασμένην ὑλήεντι.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσασα μέγας λίδον ἐγχευδῆξεν
 Οὐρανίδην μὲν ἄσπετον, θεῶν παρτήρην βασιλῆϊ.
 Τὸν τὸ δ' ἔλκον χεῖρας ἐλὼν ἐγκάτθετο νηδύϊ,
 Σχέτλη' ὅ' ἔδ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντί λίδου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκροῆς
 Λείπεθ', ὅ μιν ταῖχ' ἔμελλε βίη καὶ χρσὶ δαμνάσας,
 Τιμῆς ἔξ ἡλίου δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀτάξιν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν καὶ φάσμα γῆα
 Ἠύξετο τοῖο ἄσπετος ὄπισθ' ὀπλομένη δ' ἐπ' αὐτῇ

Terræ confilio astitit circumuentus,
 Suam sobolem iterū emisit magnus Saturnus versutus,
 Vultus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò enomuit lapidē in ultimū deuoratum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 'Puho in diuina, iugu sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortaliū homi-
 Soluit verò patruos noxijs à vinculu (nibus.
 Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus cōfusus, mortalibus atque immortalibus impas.
 Filiā porro Lapetus pulchros talos habētē Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa verò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Pepit præterea gloria p̄signē Menetiū, atq; Prometheus
 Varium, versipellem: stultūque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus rerū.
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. Iniurium .v. Menetiū latē videns Iupiter
 In Erebum detruxit. feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cœlum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, & regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Liganit .v. inenitabilibus cōpedibus Promethea versutū
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilā immisit expansis alis: ceterū hic hepar
 Comedebat eternū, quin ipsum crescebat par ubique
 Nolū, quantum toto die edisset extentas alas habēs axis.
 Nūc quidē Alcmena pulchros talos habētis fortis filius
 Hercules occidit, malum verò morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab agilitudine:
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Γαίης ἐπιστήσας πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὅν γ' ἄνθρωποι αἶψα μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Νικηθεὶς τέχνησι βιηθεὶ τε παῖδ' ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἔξ' ἡμῶσι λίδον· πύματοι καταπύων
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήθεξ' ἔχ' ἄνθρωπος ἄρυσθεύς
 Πυδοὶ ἐν ἠγαθήν· γυμνοῖς ὑπὸ Παρνασσῷ,
 Σῆμ' ἱμῶν ἔξ' ὀπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λέσσε' ἢ πατρὸς στήθεσσι γήτοιο λελού' ὑπὸ δισμῶν
 Οὐραγίδας, οἷς δ' ἦσαν πατὴρ ἀεσιφρυσμῶν.
 Οἱ οἱ ἀπικμήσαντο χεῖρ' ὀδύσσειαν
 Δάκρυ' ἢ βροτῶν, ἠδ' ἀδαλόμενα κρυπνῶν,
 Καὶ στεγνύων· περὶν ἢ πελώρη Γαῖα κικλίδ'·
 Τοῖς πύμων· θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι κτεάσσει.
 Κέρων δ' Ἰάπετος καλλισφύρου Ὀκεανῶν
 Ἡγάγετο Κλυμῆν, καὶ ὁμῶν λήχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλάντα κρατερόφρονα γίνατο παῖδα·
 Τίτα δ' ὑφ' ὤψεσσι Μενοίποι, ἠδ' Ἐργκλῆα
 Ποικίλον, αἰὲν ὀμνύν· ἀμάρτυρόν τ' Ἐπιμηθέα,
 Ὅς κακὸν ἔξ' ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀφ' ὧν
 Πρῶτος γὰρ βα Διὸς πλασθεὶς ὑπὲρ δίκην γυναικῶν
 Παρθένοιο βρεβλήν· ἢ Μενοίποιον ἀρύσσει Ζεὺς
 Εἰς ἱερὸν κατέπεμψε βόθρον φολόεσσι καρυκῶν,
 Εἶπε καὶ ἀτασθαλίης τε καὶ λυγρῆς ὑφ' ὀφθαλμοῖς.
 Ἀτλὰς δ' ἔρανον ἄρ' ἔχ' ἰχθ' κρατερῆς ὑπ' ἀντιάδης,
 Πείρασκ' ἐν γαίῃ, πρὸς παρ' Ἐσπερίδων λιγυρόων
 Ἐσθλὰς· κερδοῦν τε καὶ ἀκαμάτοισι χεῖρας.
 Ταῦτ' ἔπειτα γὰρ οἱ μοῖραν ἐδίασαν το μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσεν δ' ἀγυκτεπιδῆσι Περμηθέα ποικιλόβυλον,
 Δισμοῖς ἀγαλίοισι μίσσιν διὰ κίον' ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ἐπ' αἶψαν ὄρεσι ταυρὸν ἦσαν· αὐτὰρ ὅγ' ἦ παρ
 Ἡΐδω ἀδαίετον, τὸ δ' ἄρ' ἔξ' ἔστο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὶς, ὅσον πρὸς παρ' ἡμέρ' ἔδοι ταυροσίπτερος ὄρεσι.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήωνος καλλισφύρου ἀγκυμοῦς ὕδρ
 Ἡρακλῆος ἐκτείνει, κακῶ δ' ὑπὸ νύκτι δῆδ' ἔσται
 Ἰάπετονίδ' ἠδ' ἰλίεσσι δυσφρυσμῶν
 Οὐκ ἀέκητα Ζεὺς Ὀλυμπῶν ὑψιμέδοντος

Quò Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Quàn is succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabāt inter se dii mortalesq; hoīes,
 Meconæ, ibi tum magnum bonum prompto animo
 Divisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Nam hac quæ parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, regens ventre bovino.
 In altera rursum ossa alba bonis, dolosa arte,
 Ritè disponens recandidit, regens candida aruina.
 Iamq; tum ipsū allocut⁹ est pater hominūmq; deorūq;
 Lapetionida omnium illustrissimæ regum,
 O ignave, quàm iniquè partitus es portiones?
 Sic dixit latèter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitè arridens (dolosa aut non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorū,
 Harū elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciēs,
 Dixit sanè dolosa cogitās. Iupiter aut aterna consilia
 Cognovit certè nec ignoravit dolum. mala aut p̄videbat aīo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrīsq; sustulit album adipem.
 Irasebatur aut mente: ira verò eius occupabat animū,
 Ut vidit ossa alba bonis, dolosa arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc aut valdè cōtristat⁹ allocutus est nubicog⁹ Iupiter,
 Lapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignave, nondum sanè dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter aterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant;
 Sed ipsum decepit bonus filius Lapeti,

Ο'φρ' Ἡ'ρακλῆ' Θ' Θη'εα'ζή'νέ' Θ' κλέ' Θ' εἶα
 Πλείον' ἐτ' ἢ τοπαροῖθεν ὅπ'ι χθονα πούλυζέ'τειρα.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμεν' Θ' τίμα ἀειδείκτον ἕόν.
 Καί' τ' ἄρ' χάομεν' Θ', παύδ'η χόλη, ὃν ὅριν ἔχουσιν,
 Οὐκ' ἐρείζ'ετο βέλαις ὑδρ' ἡμέρ'ι Κρονίωνι.
 Καὶ γ' ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδρῶπο
 Μνησὼν, τότ' ἔπειτα μῆγ'αι βοῶν πρὸφ' ὅρ'ονι θυμῷ
 Δασυτέρ' ὅ' ὅρ'ονι, Διὸς νόον ἔξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γ' δ' σάρκας τε καὶ ἔγκ'ατα πτόνι θυμῷ
 Ἐν ρίν' ἡγατέδ'ηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσ'εα λάκ'α βοὸς δολίῃ ὅπ'ι τέχνῃ
 Εὐδ'ηπίας κατέδ'ηκε, καλύψας ἀργέτι θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέφη πατὴρ ἀδ' ὄρωι τε θεῶν τε,
 Ἰ' ἀπειτιονίδ'η, πάντων ἀφ' ἰδέ'εικετ' ἀνάκτων,
 Ὡς πέπον, ὡς ἐπερζήλως διεδάσσετο μοίρας.
 Ὡς φάτο καρτομέων Ζεὺς ἀφ' ὅρ'ονι μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέφη Περαιωνεὺς ἀκυλομήτης,
 Ἡ' κ' ὅπ'ημειδίσας, (δολίης δ' ἔλ'εθετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδ'εσε μέγ'εθε θεῶν αἰετ' ἡμιταίων,
 Τῶν δ' ἔλ'εθε πρὸς τέλειω σε εἰς φρεσὶ θυμῷ ἀνδρῶ
 Φῆ ρ' αὖ δολοφροσύνη. Ζεὺς δ' ἀφ' ὅρ'ονι μῆδεα εἰδώς
 Γνώ' ρ' ἔλ' ἡγνίονσε δόλον· κακὰ δ' ὅσ'εθε θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνδρῶποισι, γὰρ καὶ τέλειωται ἔμμελλεν.
 Χρὸς δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀμείλιτο λάκ'ον δ' ἔειπεν,
 Χάσσετο ὃ φρένας, ἀμφὶ χόλ' Θ' δέ μιν ἵκετο θυμῷ,
 Ὡς ἰδ'εν ὅσ'εα λάκ'α βοὸς δολίῃ ὅπ'ι τέχνῃ.
 Ἐκ τούτ' ὅτ' ἀθανάτοισιν ὅπ'ι χθονὶ φύλ' ἀνδρῶπων
 Καί' μ' ὅσ'εα λάκ'α θυμῷ τῶν ὅπ'ι βωμῷ.
 Τὸν ὃ μὲν ὀχθήσας προσέφη τε φηγηγάρτα Ζεὺς,
 Ἰ' ἀπειτιονίδ'η, πάντων πέρε μῆδεα εἰδώς.
 Ὡς πέπον, ὡς ἄρα πρὸς δολίης ὅπ'ηλ'εθε τέχνης.
 Ὡς φάτο χάομεν' Θ' Ζεὺς ἀφ' ὅρ'ονι μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἡπειτα, δόλον μεμνημέν' ὅ' αἰεί,
 Οὐκ' ἐδίδ'ου μελέονσι πυρὸς μὲν ὅ' ἀκαμάτοις
 Θνητοῖς ἀνδρῶποις οἱ ὅπ'ι χθονὶ γινεσθῆναι.
 Ἀλλὰ μιν ἔξαπατήσῃ ἐξ' ὅσ'εα Ἰ' ἀπειτιονί'

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concava fornula monuit vero me animo
 Iouē in alto tonātē, ad irāmq; ipsum cōmouit charo corde,
 Ut vidit inter hoīes ignis longē apparentem splendorem.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E terra enim conformat perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturni consilio.
 Cinxit verō & adornauit dea casus oculis Minerva,
 Candida veste, à capite verō calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum verō ei ferta recens florentis ē floribus herbae,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūmq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visu,
 Ammania quaecumque cōmens multa alit, atque mare.
 Ex illis hic multa indidit gratia, v. resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
 Ceterū postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eū ubi alij erant dij atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis fortē patre progener:
 Admiratio aut cepit immortalēsq; deos mortālēsq; hoīes
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus,
 Ex illa enim genus est mulierum foemine arum.
 Illius enim perniciōsum est genus, & sexus mulierum
 Nocuentum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciōsa paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cū in aluearijs tectis apes
 Fucos pascunt malorum participes operum:
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fanos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventrem uolunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altisonam dedit, participes operum

Καί φασ ἀκαμάτοι πυρὸς πηλίσκοντον αὐγλή.
 Ἐν κοίλῳ γάρ θηκε δάκεν δὴ ἄρα νεόθι θυμὸν
 Σὺν ὑψιβρεμέτῳ, ἐχόλῳσι δὲ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν αἰδρώποισι πυρὸς πηλίσκοντον αὐγλή.
 Αὐτίκα δὲ ἀπὶ πυρὸς τεύξε κακὸν θυδρῶπιαι.
 Γάμος γδ σύμπλασε φεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κερνίδεω δὲ βυλαῖ.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησεν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἀργυφείῃ ἰδοῖτι καὶ κηῖθεν δὲ καλύπτῳ
 Δαίδαλῳ χέρισι κατέχευε, θεῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνοι νεοθελίῳ αἰθεσι πίνε
 Ἰμερτοὶ ἐπαρίθνη καρήατι Πάλλας Ἀθήνη.
 Ἀμοὶ δὲ οἱ στεφάνῳ χρυσέῳ καφδυῖσιν ἔθηκεν
 Τῷ αὐτὸς ποίησε φεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.
 Τῇ δὲ ἐπὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θεῦμα ἰδέσθαι,
 Κινώδελ' ὅσ' ἠπειρε πολλὰ τρίφει ἠδὲ δάλασσε.
 Τῶν ὅγε πόλ' ἐρίθηκα χεῖρι δὲ ἀπελάμπτετο πελλῇ,
 Θωμάσιν, ζωῖσιν ἰοικέτω φωνήσασιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν κακὸν θυτ' ἀγαθοῖς,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδ' ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἠδὲ αἰθερωποί,
 Κόπῃ ἀγαλλομένη γλαυκῶπις Ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦνται δὲ ἔχ' ἀθανάτεις τε θεοὶ θυγατέρι τ' αἰδρώποισι
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπὴν, ἀμύχανον αἰδρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γδ γλυτὸ βεῖ θυγατρὶν δηλυτερέαν.
 Τῆς γδ ὀλώϊον βεῖ γλυτὸ, καὶ φύλα θυγατρὶν
 Πῆμα μέγα θυγατέρι μετ' αἰδρώσι ναιετάεσσι,
 Οὐλομένης πενίης ἢ σύμφορα, ἀλλὰ κόρηιο.
 Ὡς δὲ ὅπῃ ἐν σμικύῃσι κατὰ φέεισι μέλισσαι
 Κηελῶας βόσκοισι κακῶ ζυγῶνας ἴσταν,
 Αἰμῶν τε φέρταν ἡμῶς ἐς ἥλιον καταδύεται
 Ἡὐάπαι σπεύδουσιν, πεθεῖσί τε κροχὶ λυγρῇ,
 Οἱ δὲ ἐν τοῖσι μένοντες ἐπιρριφέας καὶ σίμβλους,
 Ἀλγίτερ' ἡμῶν σφετέρῃσι ἐς γαστέρ' ἀμύνεται.
 Ὡς δὲ αὐτὰς αἰδρώσι κακὸν θυγατέρι θυγατρὶς
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης δῆκε, ζυγῶνας ἴσταν

Molestorum aliud verò præbuit malum pro bono.
 Quæ nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem. V. attigerit senectû,
 In penuria eius qui senē fouent, hic non victus indigus
 Vixit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum cōditio cōtigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornatam præcordijs,
 Huic ab æuo malum bono adequat
 Esse, qui verò adeptus fuerit nocentis natiuitatis fœminâ
 Vixit in pectoribus habens indesinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neq; præterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltē euitauit grauem iram: sed necessario,
 Quâuis multis ciû existētē, magnum vinculū coercet.
 Briareo verò ubi primū pater iratus est animo,
 Cottōque atque Gyga, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiâ formâ,
 Et magnitudinem, collocauit aut sub terram latam,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magnæ in finibus terræ,
 Vsq; valde mærentes: corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriâque & splēdidâ gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarūt, laborē animum cruciantē habentes,
 Titanēsque dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriofi,
 Illi verò ab Olympo, dii datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè tū inter se pugnâ animum excruciantē habentes
 Continuè pugnabant, decem plus annis.
 Neque vlla erat contentionis grauis cōpositio neque finis

Αργαλέον ἔτερον ᾗ πόρρι χακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο·
 Ὅς καὶ γάμον φεύγον κ' ἡμέμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμας ἐθέλη, ὀλοὴν δ' ὅπῃ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γρηγορέμιοι, ὅδ' ἐβίοτου ὄπισθεν
 Ζῶει, δόποθι μὲν ᾗ διὰ κτῆσιν διαττόνται
 Χηροσά. ἃ δ' αὖτε γάμου μ' μοῖρα γλύνται,
 Κεδνὴ δ' ἔχει ἀκαιπιν ἀρ' αὖτις φραπιδεσσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶντος χακὸν ἐσθλὸν ἀντιφείζει
 Ἑμμεναιῶς δὲ καὶ τέτμη ἀταρτηροῖο γλυτθῆς,
 Ζῶει εἰς σῆδεσσι ἔχων ἀλίαςον ἀήλω
 Θυμῷ κ' κραδίη, κ' ἀνήκεσσι χακὸν ὄζει.
 Ὄς ἴα ἴσι Διὸς κλέψαντόν ἐδὲ παρ' ἡδυν.
 Οὐδ' ᾗ Γαπιπονίδης ἀπείκτα Περμηδαί
 Τοῖο γ' ὑπερξήλυξε βαρυὸν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάλκας
 Καὶ πολυῖδριν ἴοντα μέγας κ' δισμὸς ἐρύκει.
 Βερίαια δ' ὡς φροῦτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κόπῳ τ' ἢ γ' ὕλη, δῖσι κρατερὰ ἐπὶ δισμῷ
 Ἡ' νορίῳ ὑπερπλοὺν ἀγρόμηνον ἢ κ' εἰσὸς,
 Καὶ μέγας καταΐνασθαι δ' ὑπὸ χροῖος ἀνυποδείκας
 Ἐνθ' οἷον δῖα ἔχοντες ὑπὸ χροῖοι ναστάοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐρατῇ, μεγάλης ἐπείθεσσι γαίης,
 Διδάμεναι ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίεας Κρονίδης τι κ' ἀδυνάτοι θεοὶ δαῖος,
 Οὐδέ τέλει νῦκαμος Ρ' εἴη Κρόνῳ ἐφιλότητι,
 Γαίης θεοδμοσυώσιν ἀνέλασθαι ἐς φάος αὖτις.
 Αὐτὴ δ' ὀσφιν ἀπαντα δίνωκέως κατέλθξει,
 Σιωπείνοισι νίκῳ τε κ' ἀλῆαδὸν ὄχος ἀρίδων.
 Δαδὸν γ' ἀφ' ἀντοπνόνον θυμολγὰ ἔχοντες,
 Τιτῶν τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνῳ ἐξίγλυόνται,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατεράς ὑσμίνας
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς ὀδρῆς Τιτῶν ἀγανῶν,
 Οἱ δ' ἀπ' ἀλὺμποιο θεοὶ δατῆρες ἰάων,
 Οὐδέ τέλει νῦκαμος Ρ' εἴη Κρόνῳ ἀνιθῆσαι.
 Οἷα τὸτ' ἀλλήλοισι μάχῳ θυμολγὰ ἔχοντες,
 Σιωπείως ἐμάχοντο δέκα πλείους καινοῖς.
 Οὐδέ τις ἰὼ ἱερὸς χαλεπῆς λύσις ἢ πλάνη

Neutris: aequaliter autem finis extentus erat belli.
 Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
 Nectârque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Ubi, v. nectâr comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tñ ipsis interlocut⁹ est pater hominūmq; deorūmq;

Audite me Terrâque & Cæli inclyti filij,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanēsq; dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnamque vim & manus iniectas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, quibus perperſis
 Ad lucem redieritis moleſto à vinculo,
 Noſtra per conſilia à caligine obſcura.

Sic dixit, illū. v. rursū excepit Cottus irreprehēſibilis,
 Venerāde, nō ignota loqueris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellūt qdē tibi præcordia, excellēs. v. est &
 Depulſor immortalibus execrationis fuiſti horrenda:
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradè iterum acerbis à vinculis
 Venimus. Saturni fili rex, inſperata paſſi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio,
 Vindicabimus veſtrum imperium in gravi conſictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit, collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam q̃ antea: pugnam verò arduam excit arant
 Omnes, ſæminaque & mares die illo,
 Titanēsq; dii, & quotquot Saturno prognati ſunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem,
 Acres robuſtique, vires immenſas habentes:
 Horum centum qdēm manus ab humeris promanebant
 Omnibus ſimul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robuſtis artubus.

Οὐδέ τις οἷον ἔσται πάλ᾽ ὅτε το πολέμου.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνισι παράσσειν αἰετὸν πάντα,
 Νίκαται τ' ἀμυρσίῳ τε, τάσθ' οἱ αὐτοὶ ἴδουσιν,
 Πόλεμον ἐν σήδεσσιν αἰετο θυμὸς ἀγνώσκει,
 Ὡς νίκαται δὲ ἰπασσάντο αἰ ἀμυρσίῳ ἱεραιήνῃ,
 Δὲ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ αἰετῶν τε δῶν τε,

Κίχλυτέ μιν Γαῖης τε καὶ Οὐραίου ἀλάα τίμας,
 Ὅρ' εἶπεν τά μιν θυμὸς ἐν σήδεσσιν κελύσει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δειρὸν ἐνδύτοιο ἀλλήλοισιν
 Νίκης καὶ κράτεσσι πῆρ μαρτιάμεθ' ἥματα πάντα,
 Τιτλήεις τε θεοὶ καὶ ἴσοι Κρόνον ἐν γένεσσι.
 Τ' μεῖς δὲ μεγάλῳ τε βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτειν
 Φαίνεται Τιτλήουσιν ἐνδύτοιο ἐν δαίλυχῃ.
 Μνησιμόχοι φιλόπτοτος ἐνέσθ' ὅσα παδόντες
 Ἐς φάσθ' ἀφ' ἀφίκαδι δροσπλεῖσθ' ὑπὸ δισμῶν
 Ἡμετέρας διὰ βυλας, ὑπὸ ζῶνι ἡρώετος.

Ὡς φάτο, πῆν δὲ ἔξαυτις ἀμείβετο Κρόνῳ ἀμφότερον,
 Δαμνὴν ἔκ ἀδάντα πρῶσκειαι ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 Γένον ὅτι φεῖ μὲν φραπιδίς, φεῖ δ' ἐστὶ νόμος,
 Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτου πύλας χύει κρυβοῖο.
 Σὺς δὲ ὑπὸς φραδμωῖσιν ὑπὸ ζῶνι ἡρώετος
 Ἀφ' ὀρόνδ' ἔξαυτις ἀμειλίχτων ὑπὸ δισμῶν
 Ἡλύδορ, Κρόνον καὶ ἀδὰξ, ἀνάγκη παδόντες.
 Τῶ καὶ νῦν ἀπενεῖ τε νόος καὶ ὀπὶ φροῖ βυλῇ
 Ρ' ὑσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν ἀνῇ δηῖσθῃ,
 Μαρτιάμενοι Τιτῶσιν οὐκ ἀκρατίας ὑσμῆας.

Ὡς φάτ' ἐπὶ νόσῳ δὲ θεοὶ διστῆρες ἰάων,
 Μῦθον ἀκούσαντες, πολέμου δ' ἐλὶλαίτο θυμὸς
 Μάλλον ἔτ' ἢ τυπαροῖδι μάχῳ δὲ ἀμέγατον ἔχοντο
 Πάστες, δῆλειαί τε καὶ ἀφ' οἷας ἥματα κείνα,
 Τιτῶν τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεχέοντο,
 Οὐκ τε Ζεὺς ἐρέει φιν ὑπὸ χθονὸς πᾶς φόβος δὲ,
 Δαίμοι τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπὸ φροῖ ἔχοντες.
 Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρας ἀφ' ὅμων ἀίσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κελύσει δὲ ἐκείσθ' πιντήκοιτα
 Ἐξ ὅμων ἐπέφυκει ὅππ' ἐν δαεῖσι μίλῃσιν.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praeupta validis in manibus gestantes.
 Titanes .v. ab altera parte cōfirmabant phalanges,
 Alacriter, manūumque viriūque simul opus ostentabāt
 Vtrique. horrendē .v. insonuit pontus immensus.
 Terra .v. valde stridebat: ingemiscebat .v. latum caelum
 Quassatū, è fundo .v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à deorum. concussio .v. venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, iētūumque fortium.
 Ita sanē in sese mupūō iaciebant tela gemebunda.
 Vox autē utrorumque pervenit ad caelum stellarum.
 Adhortatiū, at illi congregiebantur magno cū clamore.
 Neque sanē amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed i-
 Statim robore implebantur animi, & omnē (psius
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autē
 Celerrimē unā cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvoluentia
 Crebra. circum. .v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat .v. undique igne valde magna sylva.
 Feruebat .v. terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontūque immensus. circumdedit autē calidus vapor
 Titanes terrestres, flamma .v. ad aërem diuinū pervenit
 Magna. oculos .v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autē immensum occupavit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Itidem ut cū olim terra & caelum latum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illa autē ex alto dirūte. (batur,
 Tantus fragor erat dijs pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque, pulueremque cū strepitu exci-
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen, (tabant,
 Tela Iouis magni. ferebant autē fremitum, clamoremque
 In mediū utrorumque strepitus autē ingens excitabatur

Οἱ τότε Τιτῶναισι κατίσταδεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πέτρας ἢ λιβάτοις σταφῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶναισι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φθόγγας
 Προφροΐας, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι. δῖον ὃ πείραχε πόντος ἀπείρονον
 Γῆ ὃ μέγ' ἰσμεράμητιν ἐπέστεν δ' ἕραιος ὄρις
 Σειρήμβρο, πεδῶν δ' ἐπινάσσειτο μακρὸς Ὀλύμπος
 Ρ' ἢ πῇ ὑπ' ἀθανάτων ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερέετα, ποδῶν αἰσθεῖά τ' ἰσὼ
 Ἀ' ἀπ' ἐκείνου ἰσχυμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βήεα στυόεστα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρωθεν ἵκετ' ἕραιον ἀστερόεστα,
 Κεκλεισμένοι οἱ ὃ ζυώσαν μεγάλα δῖα δῆμιτα.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἵκει ἰὸν μῦθον· ἀλλὰ τυτῶ γε
 Εἶδεν ἄμφω μῦθον· πλῶντο φρένες, ἐν δέ τι πᾶσαν
 Φῶνι βίβω. ἄμφω δ' ἄρ' ἀπ' ἕραιου ἢ δ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσράπῃσι ἵσχε συμμαχάδον· οἱ ὃ κεραυνοὶ
 Ὑκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστερόσῃ πετίοντο
 Χειρὸς δ' ἀπὸ σταφῆς, ἰβλὼ φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Ταφείας· ἀμφὶ ὃ γαῖα φρίσσει· ἰσμεράμητις
 Καιομένη· λάκα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 Εἴξει ὃ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὀκλειῶ ῥέειδρα,
 Πόντος τ' ἀπύργατος· τοιὰ δ' ἀμφιπεδερμὸς αὐτμῆ
 Τιτῶναισι χθονίοισι· φλόξ δ' ἠέρε δῖαι ἵκονται
 Κασσιόπος· ὅσπερ δ' ἀμφοτέρω καὶ ἰρδίμων ἀφ' ἰόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶν τε στροπῆς τε.
 Καῦμα ὃ θρασυέσιον καίτε χειρὰ θ' εἶσται δ' αὐτὰ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέειν, ἢ δ' ἕασιν ὅσπερ ἀκοῦσαι,
 Αὐτὸς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἕραιος ὄρις ὑπερθεῖν
 Πίλνατο· τοῖσι δ' ἄρ' καὶ μέγιστος δόδ' ὅπως ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἰρδίπορδης, τυτῶ δ' ὑπόθεν ὄξει πόντος.
 Τόσπος δ' αὖτος ἐχλυτο θιῶν ἑρδι ζυωόντων.
 Σιωπὴ δ' αἰῆμοι ἔνοσιν τε κόνιν τ' ἰσφραράζον,
 Βροντῶν τε στροπῶν τε καὶ ἀθάλαόεστα κεραυνῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐν σπῶν τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω· ὅτε δ' ἀπλητος ὀρώρει

Stupenda pugna, robur aut exercebatur operum.
 Inclinata. v. est pugna prius. v. sibi mutuo imminentes;
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi. v. inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cotiusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sunt trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas. atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt. & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram. quantum cælum distat à terræ
 Per enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cælitis delapsa, decimo die ad terram perveniret:
 Nouem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa ferrum septum ductum est. circum. v. ipsum non
 Triplici ordine fusa est circa collum, sed supernè
 Terra radices creverunt, & infructuosi maris.
 Illic dii Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 His non exitus patet: portas. v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utriusque.
 Illic Gyges, Cotiusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iovis agida habentis.
 Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cælestelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii:
 Hiatus ingens nec. v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:
 Sed sanè huc & illuc ferret impetuosa procella,
 Molestas: horrendumque etiam immortalibus diis
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
 Stant, nubibus oblecta nigris.

Σκαρδαλίνης ἱερὸς κάρτος δὲ δυνάμει τε ἴρῳ·
 Ἐκλίνθη ἤματι ποτὶν δὲ ἀλλήλοισι ἐπὶ χεῖρες,
 Ἐμμοσίως κινέοντο διὰ κρατεράς ὑσμίνας.
 Οὐ δὲ ἄρ' ἐν ποσὶ τοῖσι μάχην εἰς εἰς ἐλθοῦν
 Κόπῃ· τε, Βελαρίως τε, Γύγης· τ' ἄατος πολέμοιο·
 Οὐ ρα τεικεσσι πύρας στήθεσιν ἀπὸ χερσὶν
 Πέμπον ἐπισσινύρας· ἔδ' ἐσκίασαν βελίεσσιν
 Τετλίωας· καὶ τινὲς μὲν ὑπὸ χθονὸς διρυεδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδυσαν,
 Νικησάντες· χροσὶν ὑπερδύμεισιν ὄντας,
 Τόσσον ἐνδ' ὑπὸ γῆς ὅσον ἕρκεος εἰς ἀπὸ γαίης.
 Ἰσὺν γὰρ τ' ἀπὸ γῆς εἰς πέριταρον ἠέροντες.
 Ἐνθά γδ' ὑκτας τε καὶ ἤματα χάλκεα· ἀκμῶν
 Οὐρδύοθεν κατὰν· δεκάτη εἰς γαῖαν ἵκοιτο·
 Ἐνθά δ' αὖ ὑκτας τε καὶ ἤματα χάλκεα· ἀκμῶν
 Ἐκ γαίης κατὰν· δεκάτη εἰς πέριταρον ἵκοι.
 Τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τειροχέϊ κίχεται· περὶ δ' ἑλὼ· αὐτὰρ ὕπερθεν
 Γῆς ῥίζαι πεύσας καὶ ἄβυσγόν τε θαλάσσης.
 Ἐνθα δὲ Τιτλίωες ὑπὸ ζόφῳ ἠέροντες
 Κεκρύφαται, βυλῆσι Διὸς κειληγρίται,
 Χάρῃ ἐν δὲ ῥόσῃ, πελόρης ἔχεται γαίης.
 Τοῖς ἰαὶ ἔξιστον ὄβρι· πύλας δὲ ἐπέθηκε Προσφδῶν
 Χθονείας· τοῖχος περικείται δὲ ἀμφότεραθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόπῃ· τε, καὶ ὁ Βελαρίως μεγάθυμος
 Ναίοισιν, φύλακας πιστοὶ Διὸς αἰγόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δρυοφῆς, καὶ παρτάροιο ἠέροντες,
 Πόντου τ' ἄβυσγόν τε, καὶ ἕρκεα ἄσπερόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρα τ' ἴασι,
 Ἀργαλί', ὀρέοντες, τὰ τε συγχείοισι θεοὶ περ·
 Χάσμα μέγ'· ὃ δέ κε πάντα τελευσφύρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδας ἵκοιτ', εἰ ποσὶ τα πυλῶν ἐντοδὲ γλῶσιτο.
 Ἀλλὰ καὶ ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πορδύεμα θυέλλης,
 Ἀργαλίην· δηνόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεῶσι
 Τύτο τέρας καὶ τυκτὸς ἐριμῶης οἰκέα δηνά·
 Ἐξήκετ, νεφέλης πεκαλυμμένα κυανέησι.

Has iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuò compellabant, alternis subeuntes magnum
 Ferreum. hac quidem intrat, illa. v. foras (limē,
 Egreditur, neq; unquam utraq; domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super movetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa. v. Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nex noxiam, nube tecta atra.
 Ibi aut Noctis obscura filii domus habent,
 Somnus & Mors, graves dij, neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cœlum scandens, nec cœlitis descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius. v. ferreum quidem cor, aureum. v. ei pectus
 Crudele in praeordiis. habet aut quē primū arripueris
 Hominum: hostis. v. etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisq; Plutonis, & graui Proserpina,
 Stant. Horrendus aut canis pro foribus custodit,
 Sæuus: artem aut malam habet, introeuntes quidem
 Adulat, pariter caudaq; & auribus ambabus:
 Exire. v. non iterum permittit denuò, sed observans
 Deorat, quemcunq; præderit portas extra euntem
 Fortisq; Plutonis & graui Proserpina.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. seorsim. v. à diis inclitas ades incolis
 Ingentibus saxis supernè tectas: circum. v. quaque
 Columnis argenteis ad cœlum firmatae sunt.
 Rarò. v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.

Τῶν περὶ δὴ Γαπτοῖο παῖς ἔχει ἕρπυλον ὄρνυ
 Ἐσθλὸς κροτάει τε καὶ ἀκαμάτῃσι χερσίν
 Ἀσπερίως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν ὁδόν,
 Χθρὸν καὶ ἡμῶν ἴστω καταβήσεται, ἢ δὲ δύραζε
 Ἐρχεται ὁδὸς ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἑρῆς
 Ἀλλ' αἰεὶ ἱτέρη γὰρ δόμων ἐκτελεῖν ἔσται,
 Γαῖαν ὅπισθ' ἔρεται ἢ δὲ αὖ δόμου ἐντὸς ἔσται,
 Μίμνει τίμω αὐτῆς ὅρμιον ὁδοῦ, ἔς' αὖ ἱκνέται.
 Ἡ μὲν, ὅππῃ θοοῖοισα φάτο, πολυδερκὲς ἔχουσα·
 Ἡ δὲ Γ' ἔπειτα μὲν χερσὶ κασίγνητον Θομάτοιο,
 Νύξ ὁλοή, νεφέη κακκαλυμμένη ἠερεῖ δέϊ.
 Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐριμῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Γ' πνέει καὶ Θομάτος, δῖοι δὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἡέλιος φαίδων ὅππῃ δερμάται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν ἱστάντων, καὶ δὲ ἕρπυλον καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέρως μὲν γλῶσσε καὶ ὕμνῳ ἰσθαι θαλάσσης
 Ἡσυχος ἀσπρίσκει καὶ μέλιχος αἰθρῶ ποισι·
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκῷ δὲ οἱ ἥτορ
 Πηλεὶς ἐν στήθεσσι, ἔχει δὲ οἱ πρῶτα λάβους
 Ἀνδροπόνη ἔχουσα καὶ ἀθανάτοισι δέϊσιν.
 Ἔνθα δὲ χθονίῃ περὶ δόμοι ἠχέοντες
 Γ' φθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς Περσεφονείης
 Ἐστᾶσιν, δῖος δὲ κύων περὶ παρὰ δεξιὰν φυλάσσει
 Νηλεΐης, τέχνη δὲ κακῶν ἔχει ἑς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἕρπυ τε καὶ ἕασιν ἀμφοτέρωσιν.
 Ἐξήδεῖν δὲ καὶ αὐτὴς ἰαὶ πάλιν· ἀλλὰ δοκῶν,
 Ἐδίδει ὄν κα λάρνακα πυλῶν ἐκτελεῖν ἰόντας
 Γ' φθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς Περσεφονείης.
 Ἔνθα δὲ ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀφροδίτης ὦκαδμοῖο
 Προβυτάτη νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναιεῖ
 Μακρῇσι πύρρῃσι χερσὶ φέει· ἀμφὶ δὲ παύεται
 Κίονι ἀγυρίοισι περὶ ἕρπυλον ἐσθλὴν κταμένη.
 Παῦρα δὲ θαύμαντες θυγάτηρ πόδας ὠκία Γ' εἰς
 Ἀχελὺν πωλεῖται ἐπ' ὕμνῳ ἰσθαι θαλάσσης,

Quando licet & consentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur celestes domos tenentium,
 Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū insuetū ut ferat
 E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa. multum. v. subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani coram decima. v. pars attributa est.
 Nouem quidē circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Una. v. ex petra profluit, magnum damnum diis.
 Quisquis peruirium libans irauerit
 Immortalium, qui tenent verticem niuei Olympi,
 Lacet spiritus exers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mentus,
 Stratus in lectis, malus autē veteris obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
 Nouennio autē à diis relegatur sempiternis, (pulas
 Neque unq̃ ad consilium ineundū cōmiscetur, neq; ad e-
 Nouem totis annis. decimo tādē commiscetur iterum
 Cætib. immortalū, qui celestes domos incolūt. (aquam,
 Tale itaque iuramentū cōstituerunt dī, Stygis perennē
 Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
 Ibi autē terræ caliginosa & Tareari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Mol. st. squalidi, quos oderunt etiam dī ipsi.
 Ille splendidaque porta, & æreum limen
 Immotum: radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud. v. extra omnes deos
 Titanes habitant. ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cestus atque Gyges. Briareum quippe bonum existunt,

Ὅτι ποτ' ἔρως ἢ νείκεος ἐν ἀθανάτοισι ὄνεται.
 Καὶ ῥ' ὅστις φεύδῃται Ὀλύμπου δώματ' ἔχοντων
 Ζεὺς δὲ τὸ Γ' ἔρην ἱππομένην δαΐν' ἄλγος ὄρεον ἐνείκει
 Τυλόνδην ἐν χερσὶν ἑσθλῶν πολυόντων υἱῶν,
 Ψυχρὸν δ' ἐν πύτρῃς καταλείβεται ἡλιόεντι
 Τ' φάλης, πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς ἄρουρο δίνει
 Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαινα,
 Ὡκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ὅτι μοῖρα δέδασται·
 Ἐννέα μὲν περὶ γλῶττι καὶ ὕρῃα νύκτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέας εἰσληγμένῃ· εἰς ἄλλα πέπται,
 Ἡ δ' ὅττι μὲν ἐν πύτρῃς ἑσθλῶν, μέγα πῦμα δαΐσιν.
 Ὅς κε πλὴν ὀπίσκειν δόπολιν φασ ἐπομέσθην
 Ἀθανάτων αἰὲν ἔχουσι κέρη νεφέστας Ὀλύμπου,
 Κεῖται γέννημος τιτλισμίνην εἰς ἐν αὐτὸν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔσχεται ἄσπετον
 Βρώσῃ, ἀλλὰ τε καὶται αἰὲν πνέσας καὶ ἀναιδὲς
 Σφωτοῖς ἐν λεχέσσι, κακὸν δ' ὅτι καῶμα καλύπτει·
 Αὐτοῖς ἱππὶν νύκτα τέλεισι μέγαν εἰς ἐν αὐτὸν,
 Ἄλλῃ δ' ὅττι ἄλλῃ δέχεται χαλεπότητα· ἄθλα·
 Ἐννέστις δ' ὅττι δόπολιν φασ ἀνὲν ὄντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελὴν ὀπαιίσταται ἢ δ' ὅτι δαΐτας
 Ἐννέα πάντ' ἱππομένην δαΐτην δ' ὀπαιίσταται αὐτῇ
 Εἰνίας ἀθανάτων αἰὲν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεον ἔδεντο θεοὶ Σπυρὸς ἀφθιτοῖ υἱῶν,
 Ὡς γέγονεν τὸ δ' ἴησι κατασφύλου διὰ χώρην.
 Ἐνθα δ' ὅττι γῆς διοσφῆς καὶ ταρταίνου ἡρώετος,
 Πόντου τ' ἀπρυγίτου καὶ ἕρην ἀσπρόετος
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πόδες ἴασι.
 Ἀργαλὲ' ἀσπρόετα, καὶ τ' συγίοισι θεοίεντο·
 Ἐνθα δὲ μενομαίναι τε πύλαι, καὶ χάλκεα· ἔδδ'·
 Ἀσπερὸς, ῥίζησι δὴ λωκείαςιν ἀνέσθουσι.
 Αὐτοῦ δὲ ποταμὸν δ' ὅττι ἐκτοδὲν ἀπαιάντων,
 Τιτλῶν καὶ νείκεος πύλου χάλκεα· ζεφροῖο.
 Αὐτὰρ ἐλθοντα ἀγροῖο Διὸς κλειτοῖ ὀπαιίσταται
 Δαΐτας καὶ πύουσι ἐπ' Ὡκεανοῖο δαμνέουσιν
 Κόπῃ τ' ὅττι Γύγης. Βελάντων γέ μιν αὖν ἰόντων

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiam suā.
 Ast ubi Titanes è cælo expulsi Iupiter,
 Minimum natus peperit filium Typhœum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi, robusti dei, ex humeris. v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis micabat.
 Omnibus aut ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret. interdū rursū (cisi
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocē, fero-
 Interdum rursus leonis impudentem animū habentis;
 Interdum rursus casulis similia, mira auditu:
 Interdum. v. stridebat, resonabantque montes alii.
 Et sanè fuisset opus perplexum die illo,
 Atq; ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
 Graviter aut intonuit, atq; fortiter: undiq; v. terra
 Horrendè edidit fragorem, & cælum latum supernè,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus. v. sub immortalibus magnus contremuit Olym
 Insurgente rege. ingemiscbat aut tellus. (pus
 Ardor aut ab utrisq; occupabat nigrum pontum,
 Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumq; & fulminis ardentis.
 Fernebat aut terra omnis, & cælū, atq; mare. (magnū
 Estuabāt etiā circū litora, circūquaq; v. undiq; fluctū
 Impetu à deorum, commotio. v. difficilis sedatus corie-
 Expavit aut Pluto inferis mortuis imperans, (bater.
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim exi-
 Ob inextinguibile fremitum, & gravē conflictū. (stence,
 Iupiter. v. postquā collegit suū robur, sumpsitq; arma,

Γαμβρόνιον ποίησε βαρύκλυτος Ἐννοσίγαιος·
Δώκε δ' Κυμοπόλιν ὀπίειν, θυγατέρα μὲν.
Λύτῃρ ἱππὶ Τιτλίῳας ἀπ' ἕρπυος ἔξελασε Ζεὺς,
Ὀπλότατον τέκε παῖδ' αὖ Τυφάδα Γαῖα· πλώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότῃτι, διὰ χρυσῇν Ἄφροδίτῃν.
Οὐ χεῖρες μὲν ἴασιν ἐπ' ἰχθὺς ἔρμειν ἔχουσιν,
Καὶ πόδες ἀκράματοι κρατερὸν θεοῦ· ἐκ δ' οἱ δῖον
Ἦν ἕκαστον κεφαλῇ ὄφιοι, δεινόιο δράκοντος,
Γλώσσησι δ' ὀφιοῖσι λαλσιχμότε· ἐκ δ' οἱ δῶτων
Θεοσισης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
Πασίῳ δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ κάρτεο δερκομήνοιο.
Φοναὶ δ' ἐν πύλῃσιν ἴσαν δεινῆς κεφαλῇσι
Παντοίῳ ἐπ' ἰοῖσιν, ἀδέσποτοι, ἄλλοτε μὲν ἰὸν
Φθιγγόνθ' ὥστε θεοῖσι συνειμένῃ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρῃ ἐριδρύχῳ μὲν ὄφιοι ἄχετον ὄσαν ἀγῶνι,
Ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντος ἀταλῆα θυμὸν ἔχοντος,
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκῃσιν ἰοικότῃ, θάμνῳ δ' ἀκούσῃ,
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἡχεὶ ἕρμα μακρὰ.
Καὶ νῦν ἐπλετο ἔργῳ ἀμύχανον ἥματι κείνῳ,
Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεί,
Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ ἰόντι πατὴρ αἰδῶν τε δειῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἰδρόντυσε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δ' αἶψα
Σμερδαλίῳ κατάβησε, καὶ ἕρπυος θύρῃς ὑψόθεν,
Πόντος τ' Ὠκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρος αἶψα.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζεῖ Ὀλύμπου,
Ὀρνυμήνοιο αἰετὸς ἐπιστενάχζε δ' αἶψα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρῃσιν ἤρπυιαι ἰσθμῶς πύργου,
Βροτῶς τε στερεπῶς τε πυρὸς δὸπ' τοῖο πλώρου,
Πρηστῆρον αἰέμασι τε καραινοῦ τε φλογίζοντος.
Ἐζέει δ' ἡ χθὼς πάσσα, καὶ ἕρπυος καὶ δεινῆς
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀπταῖς, ἄψ' ἄμφ' ἄρ' ὕμματα μακρὰ,
Ρ' ἱππὶ ὑπ' ἀθανάτων ἔνοσις δ' ἄσβιστος ὀρώρει.
Τρέει δ' αἰδῆς δ' ἐνέροις καταφθιμῆσιν ἀτάστων,
Τιτλίῳ δ' ὑπὸ πτερὰ μοι, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντι,
Ἀσβίστου καλὰ δῖο καὶ ἀγῆς δεινότῃτε.
Ζεὺς δ' ἱππὶ σὺν κάρδυνι ἰὸν μὲν ὄφιοι, ἔλκετο δ' ὄπλῳ

Tentirūque, fulgū que, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens, circum v. omnia
 Combussit ingentia capita seu portenti.
 Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percussus,
 Cecidit mutilatus, ingemiscbat aut terra vasta.
 Flamma aut fulmine icto prosilicbat ab hoc rege,
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percussos multa aut vasta ardebat terra,
 Ardor, ingenti, & liquescibat flammam veluti
 Arte ab inueniunt, & a saevofalto catino fusorio
 Calfactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustione,
 Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquefcbat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mortuus, in Tartarū latū.
 Ex Typhoeo aut est ventorū vu humidè flantium:
 Excepto Noto Boreaque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt nativitate: hominib. magna utili-
 Ast alii sine usu venti inspirant mare, (tas.
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clade magna hominibus, gravi rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
 Nautasque perdunt, mali autem non est remediū
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursus per terram immensam floribus ornata
 Opera iucunda corrumpunt humo procreatorum hominū,
 Replentes pulverēque & molesto palcarum strepitu.
 Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus aut pro honore pugnarunt vi,
 Iam cum iubebant regnare atque imperare,
 Ex Terra consilio, Olympium latè cernentem Iovem,
 Immortalib. Hic, v. inter illos ritè distribuit munia.
 Iupit. & autē deorū rex primā uxore suam fecit Metin,
 Plurimum ex diis edoctam & mortalib. hominibus,
 Sed cum iam esset deam casus oculus Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Βροντῶ τε στεροπὴ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Πληῆξαι ἀπ' ἡλύμπιό ἐπαλμῶ. ὦ μοι ὅ πάσας
 Ἔσθισι θεσπεσίας καταλάσσειο πλώρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαίμασι πληγῇσι ἰμείωνται,
 Ἡεῖπε γυναιεὶς, στεῖλ' ἄλκι' ὅ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ ὅ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνὰ κτεες,
 Οὐρεσσι βήσῃσιν αἰδῶνι παρπαλοίσσῃς
 Πληγύτοισι, πολλὰ δ' ὅ πελώρη κείετο γαῖα
 Αἰτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κραστήρ. ὦες
 Τίχη ἔσθ' αἰζῶν, ὑπὸ τ' ὀτρύνειτο χορῶσι
 Θαλασθεῖς, ἢ σίδεροις ὅσῃς κρατρώτατός ἐστιν
 Οὐρεσσι βήσῃσι δαμαζόμεν. πυρὶ κελίῃ
 Τήκεται ἐχθρὸν ἰδὲν, ὑφ' ἧς αἶψου παλάμῃσιν
 Ὄς ἀερατῆκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ρίψε δὲ μιν θυμῷ ἀκρόχων ἐς πέλαρος ὄρου.
 Ἐκ δ' Τυφώϊο ἔς' αἰήων μῦθον ὑγρὸν αἰνέων

Νέσφι Νότῃ, Βορέῃ τε, καὶ ἀργίστῃ Ζιεύροιο.
 Οἱ γὰρ μὲν οὐκ ἐθέουσιν γλυκύνθῃσι μέγ' ὄνειρος.
 Αἰδῶν' ἀλλ' αἰμαίνεσθ' αὐρῇ δῖῃ πτερόεσσι δαίλασσαν
 Αἰδῶν' ἐπὶ πτόσσῃ ἐς ἡδρεῖδ' αὖ πόντον,
 Πύμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυοῖσιν αἰετῇ
 Κλυομένη δ' ἄλλα ἄνοι, διασκιδ' αἰσίν τε νῆας,
 Ναύτας δ' ἐφθείρουσι, κακοῖ δ' ἐγένετ' ἀνδρῶν
 Αἰδράσιν οὐκ αἰνέουσιν σωαντῶσιν ἔτ' πόντον.
 Αἰδ' αὖ καὶ ἔτ' γαῖαν ἀπείριτον ἀνδριμόεντα
 Ἔργ' ἰσάτῃ ἐφείρουσι χαυμαγλυκύνθῃσι ἀνδρόπων,
 Πυμπλῶσσαν κένος δ' καὶ ἀφ' αἰθέρος κολοσσοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόντον μάκαρες θεοὶ ἔξιτέλειονται,
 Τετλώσασιν ὅ τι μῆδον κείαν τ' βίησι,
 Δὴ ῥα τότε ὅτρυνον βασιλεύμεν ἢ ὅ ἀνάσσειν,
 Γαῖης φρεσὶ μασώουσιν, ἐλπίμπιν θύροπα ζῶν
 Κῆρα ἄπων ὅ ὅ πῃσι δ' ἐδιδόσαντο πῆμα.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ θεῶν βασιλεὺς φροῦτλιν ἄλοχον δέ το Μήτην
 Πλείστα θεῶν εἰδὺς ἢ ὅ θνητῶν ἀνδρόπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμῶν θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν
 Τίξασθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρίνας ἔξαπατίσας

Blandis sermonibus, in suam condidit aluum,
 Telluris consiliis, & Caeli stellati.
 Sic enim ei consulerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonē
 Par habentem patri robur, & prudēs consiliū: (genitā,
 Ceterū deinde sanē filium deorum regem & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sanē Iupiter antē in suū condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonūq; malūq;.
 Postea duxit splendidam Themis, quae peperit Horas,
 Eunomiāq; Dicēq; & Irenen florentem:
 Quae opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasq; quibus maximum honorem dedit prudēs Iu-
 piter, Clothoq; Lachēsinq; & Atropos, quae dant (piter,
 Mortalibus hominibus habere bonūq; malūq;.
 Tres. v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,
 Aglaiam, & Euphrosynem, Thaliāq; amabilem,
 Quarum & à palpebris amor destillas contuentium
 Soluens membra, iucundum. v. sub supercilijs afficiunt.
 Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quae peperit Proserpinam pulchris vlnis, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem. v. deinceps amat pulchricomam,
 Ex qua Musa aurea mitra revincta natę sunt,
 Noem, quibus placere convivia, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudētē,
 Desiderabilem prolem prae omnibus coelicolis,
 Peperit sanē, Aegiochi Iouis amoris mixta.
 Postremam. v. Iunonem floridam duxit uxorem.
 Hac autē Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse. v. ex capite, castis oculis praeclaram Tritogeniam,
 Acrem, tumultū excitantē, ducē exercitus, indomitā,

Αἰμυλίοισι λόγροισι, ἰλὺ ἑσκάτθετο νηδὺς,
 Γαίης φρεσμοσυνήσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεσσιν.
 Τῶς δ' οἱ ἑφρασαίνω, ἵνα μὴ βασιλεύειε τιμὴν
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς αἰτὶ, θεῶν αἰετλήματα.
 Ἐκ δ' οὗ τῆς εἴμαρτο πείθεσθαι τίνα γλῆσσαι.
 Πρὸς τῷ γὰρ κούρῳ γλαυκώπιδι Τριτογλῆσσαι,
 Ἰὸν ἔχουσιν πατρὶ μὲν καὶ ὀπίθεσθαι βυλῶν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡρόδωσι τέξιδαι, ὑπὲρ βίον ἥτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρὸθεν ἰλὺ ἑσκάτθετο νηδὺς,
 ὧς δὴ οἱ φράσασκετο θεὰ ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Δάπτρον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἥ τέκεν Ὀρέας,
 Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, καὶ Εἰρηνίῳ πεδαιχῶν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠρεαίοισι καταβηκτοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ' ἥς πλείω πικρῶν πόρι μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε Λάχρῳσι καὶ Ἀΐονα, αἴτε διδοῦσι
 Θνητοῖς ἀνδράσιν ἔχῃ ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δ' οἱ Εὐρυλόμῃ Χάριτας τίνα καλλιπαρήκας
 Ὀκείαν καὶ κούρην πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν,
 Ἀγλαΐῳ καὶ Εὐφροσυνίῳ, Θαλίῳ τ' ἰσχυρύνῳ.
 Τῶν καὶ δὴ βλεφάρον ἔρος εἶδετο δερκομήμων
 Λισσιμῆς καλὸν δ' ἔθ' ὑπ' ὀφρύσι δερκόμενται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφώβης ἐς λήχην ἦλθεν,
 Ἡ' τίνα Πύστρον ἰδὼν ἀνέκλειε, ἥν' Αἰδῶνις
 Ἡ' ῥέπει ἥς πρὸς μητρὸς, ἰδὼν ὅτι μητίετα Ζεὺς.
 Μημοσυνῆς δ' ὕψις ἰσάσασκετο καλλιόμοισιν.
 Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκας ὕψι γλῆσσαι
 Ἐνέειπ' ἔχοντα δαίμονα καὶ τέρψιν ἀειδήν.
 Αὐτὰρ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰσχυράν,
 Ἰμερόεσσαν γόνι πύρι πάντων ὑρανίωνων,
 Γαίῃ τε ἄρ' αἰγλήχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσαι.
 Λαοδοπάτῃ δ' Ἡ' ῥῳ θαλαρπῶν ποιήσας ἀκραιφνέας,
 Ἡ' δ' Ἡ' βίῳ, καὶ Ἄρῃ καὶ Εἰλείθυῃ ἔπειτα,
 Μελιθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ὅσα κεφαλῆς γλαυκώπιδι Τριτογλῆσσαι
 Δεινῶν, ἰχθυόδωμον ἀγέεσσαν, ἀτρυγέην,

Venerandam: cui clamorēque placuerunt, bellūque pri-
mo aut Vulcanum inlitum, amorī indulgens. (gnaeq;
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatam, cōficio.

Ex Amphitrite autem & granicrepe Neptuno,
Triton latē potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regē
Incolit aureas ades magnus deus. sed Marti

Clypeos diffecant, Venus, Timorem & Metū peperit,
Graues, quique virorum dñsas turbent phalanges
In bello horrido, una cum Marte vrbes deuastante.

Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore:
Ioni. v. Atlantis filia Maia peperit gloriosū Mercuriū,
Praconem deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia. v. ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortali, nunc. v. ambo dī sunt.

Alcmene. v. peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Iouis nubicogi.

Aglaia. v. Vulcanus percelebris, utroque pede claudis-
Minimam natu ē Gratia floridam duxit uxorem. (canis
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem:

Hanc. v. ei immortalē experēmq; senij fecit Saturnius.
Hebem aut Alcmene pulchros talos habentis fortis fi-
lis Herculis, peractu luctuosis cētaminibus, (his,
Filiā Iouis magni, & Iunonis aureis calceamentis videntis
Pulicam duxit uxorem in Olympo nupta.

Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
Habitat illæsus & expers senij omnibus diebus.

Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
Perseis, Circēque & Aetern regem.

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti flumij (dñā.

Duxit, deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pra-
Hæc aut ei Medeam pulchros talos habentem in amore

Πότνια, ἥ κάλασδί τε ἄσδν, πόλιμοί τε μέλαι τε.
 Ἡ ῥη δὲ Ἡ φαισον κλυτὸν ἐν φιλότῃτι μυχῷσα
 Γείνατο, καὶ ζευγύμοι, καὶ ἄριστι δὲ φεικίται,
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακισμῶτον ὑφαινόων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιπέτης καὶ ἱερὸν ποσὶ ἔννοσι γαῖν,
 Τρεῖσι δ' Ἀφροδίτης ἄντο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμῷ ἔχον, αὐτὸς μιν φείλη καὶ πατρὶ ἄνακτι
 Ναίε χεῖρ σπασθεῖ, ὅσους θεός. αὐτὰρ Ἀρήν
 Ῥ' ἰνοτόρῃ Κυδέρεια Φύλον καὶ Δαῖμον ἱππικόν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀδρῶν παῖνας κλονέουσιν φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρύβεται, σιωπῇ Ἀρήν στυλιπόρθε.
 Ἀρμονίῳ θ', ἣν Κάδμος ἰσθρ' ἔδυσε, θήτ' ἄκατιν,
 Ζῆνι δ' ἄρ' Ἀ' πλοῦτος Μαιντία κώδιμον Ἐρμῖν
 Κήρυκ' ἀδανάτων, ἱδρὸν λείχθ' εἰσπαύσασα.
 Καδμῶν δὲ ἄρα οἱ Σαμῶν τέκε φαιδμοῖν υἱόν,
 Μυχθεῖς ἐν φιλότῃτι, Διόνυσον πολυγυῖα,
 Ἀδανάτων θνητῶν δὲ ἀμφοτέρωσι θεοῖς εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δὲ ἄρ' ἱππικὴ βίβη Ἡρακλειῖν,
 Μυχθεῖς ἐν φιλότῃτι Διὸς τε φεικνυμένους.
 Ἀγλαῖῳ δὲ Ἡ φαισος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖαι,
 Ὀπλοτάτιν Χαρίτων, θαλῆρην ποιήσεται ἄκατιν.
 Χρυσόκομος δὲ Διόνυσος ξανθὸν Ἀχιλλεῖον,
 Κέρῳ Μίνω θ', θαλῆρην ποιήσεται ἄκατιν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀδανάτων καὶ ἀγνῶσι θῆκε Κρονίαν.
 Ἡ ἔτι δ' Ἀλκμήνῃς καλλιφύρῃ ἄλκιμος υἱὸς
 Ἦς Ἡρακλῆ θ' ὑπέρτατος στυγερὸς ἀέθλης,
 Παῖδας Διὸς μεγάλου καὶ Ἡρῆς χερσὶν πεδίλει,
 Λιδδίῳ θήτ' ἄκατιν, ἐν Οὐλύμῳ νιφόεντι·
 Ὀλβίῳ, ὅς μέγα ἔργον ἐν ἀδανάτων ἀύσας,
 Ναίει ἀπῆρτος, καὶ ἀγνῶ θ' ἡμῶν πάντα.
 Ἡ ἔτι δὲ Ἀλκμήνῃ τέκε κλυτὴν Ὀκαδῖν
 Πρῶσις, Κίρκῳ θ', καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαισμοῦτος Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Ὀκαδῖος τελέει θ' ὀταμοῖο
 Γῆμοι, διὸν βυλῆς, Εἰδῆας καλλιπάρην.
 Ἡ δὲ οἱ Μῆσθ' ἐν Ὀσφύρῳ ἐν φιλότῃτι

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete caelestes domos tenentes,
 Insulae, & continentes terra, & salsus intus Pontus.
 Nunc autem dearum ceterum cantate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi,
 Quaecumque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutem genuit, praestantissima deorum,
 Iasio heroi mixta incundo amore,
 Nonali in ter-proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omne: qui .v. obuia fuerit, & cuius ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamq; ei praeiunxit felicitatem.
 Cadmo praterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Aganem pulchras genas habentem,
 Antioenq; quae duxit Aristaeus de sa caesarie praeditus;
 Peperit, & Polydorum, matris pulchre cinctis in Thebis.
 Filia vero Oceani Chrysaeri magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filium mortaliu praestantissimu omnium,
 Geryonem, quem interfecit vi Hercules,
 Boes propter flexipedes circumflua in Erythrae,
 Tithone vero Aurora peperit Memnona area galea non-
 Ethiopum regem: & Emathionem regem. (nitum,
 Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaethontem, dijs similem virum. (tatis,
 Quae sane iuvenem teneru florem habentem gloriosa puber-
 Puerum iuvenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripient, & ipsum in templis
 Editum nocturnum fecit, daemonem divinum.
 Filiam vero Aeta a Iove nutriti regi
 Asonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Aeta, peractis suspiriosis certaminibus,
 Qua multa imperabat magnus rex superbus,
 Inimicus Pelias, & impius, fortium facinoru patrator.
 Quibus peractis ad locum redijt, multa perpeffus,

Γαίναθ' ὑποβιβαδίσεια διὰ χρυσίῳ Ἄφροδίτῳ.

Τ' μῦς μὲν κὺν χαίρειτ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοι τ', ἡπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἐνδοθεὶ πόντος.

Νεὺν δ' ὁ δαίμων φύλον αἰεῖσται ἀδύπειαι

Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῦραι Διὸς αἰγέχοιο,

Ὅσων δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνιυδείσαι

ἄθανάται γίγαντο θεοῖς ὀπτεῖκαλα τέκνα.

Δημότηρ μὲν Πλῦτον ἐγαίνατο, δῖα δαίμων,

Ἰασίφ' ἡροῖ μυχῷσ' ἐρατὴ φιλότιτι,

Νηὶ δ' αἰ περπύλα, Κρήτης ἐν πόντι δῆμον,

Ἐδιδόν. ὅς ἐστι δὲ γλῶττι καὶ ἄρ' ἐν ὧτα θαλάσσης,

Πᾶσαν τὰ δ' ὅ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκνται,

Τόνδ' ἀφ' ἡνὶ Ἰσηκε, πολὺν τί οἱ ὤπασσι ὄλκοι.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἄφροδίτης,

Ἰνὸ καὶ Σομάλῳ, καὶ Ἀγαυῷ καλλιπαρήγοι,

Αὐτοπόλῳ δ' ἢ γῆιδ' Ἀρεταῷ βαθυχαίτης,

Γαίνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσεφάει ἐν Θήβῃ.

Κέρη δ' Ὀκτακῆιο χρυσέοι καρτεροδύμω

Μιχθεῖσ' ἐν φιλότιτι πολυχρῦσε Ἄφροδίτης,

Καλλιερῆ τέκα παῖδα βρυτινὸν κέρτις ἀπαύτων,

Γερυσία. τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακλεΐη,

Βοῶν ἐν κ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύττω εἰν Ἐρυθείῃ.

Τιδωνῷ δ' Ἡὸς τέκα Μίμωνα χαλκοκορυβίῳ,

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαδίον αἶακτα.

Αὐτὰρ τοῖ κεφάλῳ φυθήσεται φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθίμον φαίδεντα, θεοῖς ὀπτεῖκαλον ἀνδρα.

Τό γα γένος τέρεν ἀνδρες ἔχοντ' ἐρικυδέα ἥκυς

Παῖδ' ἀπαλὰ φρεσίνοντα φιλομειδῆς Ἄφροδίτη

Ὡρτ' αἰθερφαμῆν' καὶ μιν ζαθέης ἐν νηοῖς,

Νηοπόλον τύχῳ ποιήσεται, δαίμονα δῖον.

Κέρκῳ δ' Αἰήταο διοξέφει βασιλῆα,

Αἰσινίδης βυλῆσι θεῶν αἰγέχμηταῖων

Ἡ γὰρ παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σπινόεντας αἰθέροισι,

Τούς πολλὰς ἐπέτελλε μύθας βασιλοῦς ὑφ' ὧν ὦρ

Τ' βρεῖσθαι Πελίης, καὶ ἀτάσθαλ' ὀβριμῆρος.

Τὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκατο, πολλὰ μογήσας,

ἢ ἢ.

Veloci in nave vehens nigris-oculis-præditâ puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Es sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
Medeû peperit filiû, quon in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni verò Iouis voluntas perficiebatur.
Cæterùm Nerci filia marini senis,
Phocum quidam Psamathe peperit, præstantissima dearû
Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes-habēs,
Pepit Achillē prumpentem p viros, leonis animo p̄ditû.
Eneam porro peperit pulchrè coronata Cytheræâ,
Anchisæ heroi mixta iucundo amore,
Ida in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,
Peperit Ulyssû ærumnosû in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumq̃, fortemq̃,
Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrenis valde inclytis imperabant.
Nausithoûm verò Ulyssi Calypso excellentissima dearû
Peperit, Nausinoûmq̃, mixtæ grato amore.
Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt dijs pares filios.
Nunc verò foeminarum agmen cantate suauiloquæ
Musæ Olympiades, filia Iouis Ægiocchi.

F I N I S T H E O G O -
 nie Hesiodi.

[illegible]

T E A O S T H S

Ησίοβη Θεογονίας.

i. ii.

ALIA EX ALIIS QVIBVS-
dam Hesiodi operibus
carmina.

EX EOIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudiū & odium.
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stultum,
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamq;, mentemq;
Vinculis improvifis: amatq; ipsum molli fomus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum enim est in convivio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturati fuerint.

Ex Eadem.

---Huic .a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumq; argenteum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus aut in terga urgebat. illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum sublenās,
Instabat Phylacus, & servos alloquutus est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.

Λ Λ Λ Λ Ε Ξ Λ Λ Λ Ω Ν Τ Ι-

τῶν Ἡσιόδου ποικιλιῶν

ἔπη.

ΕΚ ΤΩΝ Η ΟΙΩΝ.

ΟΙΤΑ Διόνυσος δῶκε δυνάσσει χεῖρας καὶ ἔχθε.
 Οὔτις ἄλλω πίνει, εἶνθε δὲ οἱ ἔπλετο μέγχε,
 Σὺν ᾧ πόδας χεῖρας τε δέξ, γλῶσσαν τε τόον τε,
 Δεσμάς αὖ φράστοισι φιλεῖ δὲ ἰμαλθακὰς ὕπνθε.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἡ δὲ γὰρ ἔς ἐσθλατὶ καὶ εἰλαπὴν τε θαλῆν
 Τέρπειαν μύθισιν, ἱπὴν δαυτὸς κορίσωνται.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

— τῇ δὲ Μάρης θυὸς ἄγγελθε ἦλθε δὲ οἴκῃ.
 Πλήσας δὲ ἀργύριον σκύφον φέρε, δῶκε δὲ ἄνακτι.

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάστιγος μὲν δεσμὸν βίβει εἴνυτο χερσίν.
 Ἰφικλθε δ' ὅππῃ τῶν ἐπεμείβετο τῶν δ' ἐπύπιδεν,
 Σκύφῳ ἔχει ἐτέρῳ, ἐτέρῳ δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
 Ἐστλα Φύλακθε, καὶ ἐπὶ δμαίῃσιν ἔειπεν.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ω Ν

Ἡσιόδου σοφομένων.

ἰ. αἴ.

TABVLA GENEA-
LOGIÆ DEORVM,
vt ab Hesiodo in
Theogonia re-
censetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ QVΙ-
ἐγένετο Χάος, ἔπειτα ὃ
ἢ Γῆ, καὶ Τάρταρος,
καὶ Ἔρως:

*dem fuit Chaos: Deinde
Terra, & Infernus,
& Amor.*

ΦΕΚ ΧΑΟΥΣ.

ΕΧ CHAO.

1 Ἐρεβός,

Erebus, 83, 26

2 Νύξ,

Nex, 83, 26

ΦΕΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ

ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ

Nyctós.

Nocte.

1 Αἴθήρ,

Aether, 83, 27

2 Ἡμέρα,

Dies, 86, 27

ΦΕΚ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΧ ΝΟCTE

μόνως.

sola.

1 Μῆτις,

Fatum, 86, 6

2 Κῆρ,

Parca, 86, 6

3 Θάνατος,

Mors, 86, 7

4 Τῆτις,

Somnus, 86, 7

5 Φύλον ὀνειρόν,

Genus somniorum, 86, 7

6 Μῶμος,

Momus, 86, 9

7 Οὔρις,

Erumna, 86, 9

8 Ἑσπερίδες,

Hesperides, 86, 10

9 Κλωθώ,

Clotho,

10 Μοῖρα, Λάχεσις,

Parce Lachesis, 86, 12

11 Ἄτρεψ,

Atropce.

12 Νέμεσις,	Nemesis,	86,18
13 Ἀπάτη,	Fraus,	86,19
14 Φιλότης,	Amicitia,	86,19
15 Γῆρας,	Senectus,	86,20
16 Ἐρις,	Contentio,	86,20

ΠΕΞΕΡΙΔΟΣ. EX CONTENTIONE

1 Πόνος,	Labor,	86,21
2 Λήθη,	Oblivio,	86,22
3 Λοιμός,	Pestis,	86,22
4 Ἄλγος,	Dolores,	86,22
5 Τόμιμα,	Pugna,	86,23
6 Φόβοι,	Timores,	86,23
7 Μάχη,	Prælia,	86,23
8 Ἀνδροκτασίαι,	Strages,	86,23
9 Νείκεα,	Iurgia,	86,24
10 Λόγοι ψευδεῖς,	Sermones mendaces,	86,

24

11 Ἀμφιλογία,	Disceptationes,	86,24
12 Δυστομία,	Licentia,	86,25
13 Ἄτη,	Nexa,	86,26
14 Ὅρκος,	Invocamentum,	86,27

ΠΕΚΤΗΣΓΗΣ ΕΧΤΕΡΡΑ
μόνη. Sole.

1 Οὐρανός,	Cælum,	83,30
2 Ὄρη,	Montes,	83,32
3 Πόντος,	Pontus,	83,34

ΠΕΞΟΥΡΑΝΟΥ ΕΞΕΛΟΕΤ
ἡ Γῆ. Terra.

1 Ὠκεανός,	Oceanus,	83,36
2 Κοῖτος,	Cornu,	85,1
3 Κρεῖτος,	Cremus,	85,1
4 Ὑπερίων,	Hyperion,	85,1
5 Ἰαπετός,	Iapetus,	85,1
6 Θεία,	Thea,	85,2
7 Ρεία,	Rhea,	85,2
8 Θέμις,	Themis,	85,2

9	Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10	Φαίβη,	Phæbe,	85,3
11	Τηθύς,	Tethys,	85,8
12	Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13	Βρόντη,	Bronte,	85,
14	Κύκλωπες, Στιέρπη,	Cyclopes, Sterope,	6,
15	Ἄργη.	Argæ,	67
16	Κόττις,	Cottus,	85,16
17	Βριάρεως,	Briareus,	85,16
18	Γύγης,	Gyges,	85,16
19	Εἰωνύς,	Eumyces,	87,16
20	Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21	Νύμφαι Μελίαι	Nymphæ Meliæ,	87,18

Π Ε Κ Τ Ο Τ Π Ε Ρ Ι
τὰ αἰθρία ὑετιῦ ἀφροῦ.

Ε Χ Σ Ρ Υ Μ Α Γ Ε -
nitalium Cæli.

1 Ἀφροδίτη, Venus, 87,22

Π Ε Ξ Ω Κ Ε Α Ν Ο Τ

Ε Χ Ο C E Α Ν Ο

ἢ Τηθύς.

6 Tethy.

Ποταμοί,

Fluvij:

1	Νεῖλος,	Nilus,	95,25
2	Ἀλφειὸς,	Alpheus,	95,25
3	Ἡερίδανος,	Eridanus,	95,25
4	Στρυμών,	Strymon,	95,26
5	Μαίανδρος,	Meander,	95,26
6	Ἰστρος,	Ister,	95,26
7	Φάσις,	Phasis,	95,27
8	Ρήσος,	Rhesus,	95,27
9	Ἀχελῷος,	Achelous,	95,27
10	Νέσος,	Nessus,	95,28
11	Ρόδιος,	Rhodius,	95,28
12	Ἥλιακτος,	Haliacton,	95,28
13	Ἑπτάπορος,	Heptaporus,	95,28
14	Γρανικός,	Granicus,	95,29
15	Ἄισκος,	Æscopus,	95,29

16	Σιμοίς,	Simois,	95.29
17	Πένος,	Peneus,	95.30
18	Ἑρμῆος,	Hermes,	95.30
19	Καίκο,	Caicus,	95.30
20	Σαγγάρεο,	Sangarius,	95.31
21	Λαδών,	Ladon,	95.31
22	Παρθένιο,	Parthenius,	95.31
23	Εὐένος,	Euenus,	95.32
24	Ἀρδεσκού,	Ardescus,	95.32
25	Σκάμανδρο,	Scamander,	95.33

K O T P A I.

F I L I Æ:

1	Πίθη,	Pithe,	95.36
2	Ἀδμήτη,	Admete,	95.36
3	Γάνη,	Ianche,	95.36
4	Ἠλέκτρα,	Electra,	95.36
5	Δωρίς,	Doris,	97.1
6	Πρυμνῶ,	Prymnæ,	97.1
7	Οὐρανία,	Urania,	97.1
8	Ἰππῶ,	Hippo,	97.2
9	Κλυμένη,	Clymene,	97.2
10	Ροδία,	Rhodia,	97.2
11	Καλλιρροῖ,	Callirhoë,	97.2
12	Ζεῦς,	Zeus,	97.3
13	Κλυτία,	Clytia,	97.3
14	Ἰδύα,	Idya,	97.3
15	Πασίβοη,	Pasiboë,	97.3
16	Πλεξάνου,	Plexaure,	67.4
17	Γαλαξάνου,	Galaxaure,	97.4
18	Διώνη,	Dione,	97.4
19	Μελιόβοσις,	Melobosis,	97.5
20	Θοῖ,	Thoë,	97.5
21	Πολυδώρη,	Polydora,	97.5
22	Κέρκυρα,	Cerces,	97.6
23	Πλῦτος,	Pluto,	97.6
24	Περσεΐς,	Perseis,	97.7
25	Γανίμης,	Ianira,	97.7

26	Ἀχάστη,	Acaste,	97,7
27	Ἰάνθη,	Xanthe,	97,7
28	Πετραῖα,	Petraea,	97,8
29	Μενεσθῶ,	Meneſtho,	97,8
30	Εὐρώπη,	Europe,	97,8
31	Μήτις,	Metis,	97,9
32	Εὐρυνόμη,	Eurynome,	97,9
33	Τηλεσθῶ,	Teleſtho,	97,9
34	Κρισία,	Criſia,	97,10
35	Ἀσία,	Aſia,	97,10
36	Καλυψώ,	Calypſo,	97,10
37	Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38	Τύχη,	Tyche,	97,11
39	Ἀμφιρό,	Amphiro,	97,11
40	Ὀκυρῶ,	Ocyraë,	97,11
41	Στύξ.	Styx,	97,12

¶ ΕΚ ΚΟΙΟΤ, ΚΑΙ Ε Χ C Ο Ε Ο, Ε Τ
Φοίβη.

1	Λατώ,	Latona,	99,21
2	Ἀστρία,	Aſtria,	99,24

¶ ΕΚ ΚΡΕΙΟΤ ΚΑΙ Ε Χ C Ρ Ε Ο Ε Τ
Εὐρυβία.

1	Ἀστραῖα,	Aſtræa,	97,27
2	Πάλλας,	Pallas,	97,27
3	Πέρσης,	Perſeu,	97,28

¶ ΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΤ Ε Χ Α Σ Τ Ρ Ε Ο
ἡ Ἥρα.

1	Ἀργέστης,	Argeſtes,	97,30
2	Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3	Βορέας,	Boreas,	97,40
4	Νότος,	Notus,	97,31
5	Εἰσφόρος,	Luaiſer,	97,32
6	Ἄστρα.	Aſtra,	97,33

¶ ΕΚ ΠΑΛΑΝ- Ε Χ Π Α Λ Λ Α Ν-
7ο καὶ Στυγός.

8	Ζήλος,	Zelus,	97,33
---	--------	--------	-------

2 Νίκη,	Victoria,	97,35
3 Κεκορς,	Robur,	97,36
4 Βία,	Vis,	97,36
ΠΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ		
Αστέριας.	Asteria.	
1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
ΠΕΕ Τ ΠΕΡΙΟ- ΕΧ ΗΥΡΕΥΙΟ-		
ι Θ, κ, Θείας.	ne Θ Thea,	
1 Η'λιος,	Sol,	97,22
2 Σελήνη,	Luna,	97,22
3 Ηώς,	Aurora,	97,23
ΠΕΕ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ		
Περσίδος.	Perseide.	
1 Κίρκη,	Circe,	129,32
2 Αϊήτης,	Aetes,	129,32
ΠΕΕ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΒΕΤΟ ΕΤ		
Ιδύας.	Idya.	
1 Μήδεια,	Medaa,	129,36
ΠΕΕ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ		
κ, Κλυμένης.	Θ Clymene.	
1 Άτλας,	Atlas,	105,16
2 Μενότιος,	Mentetius,	105,17
3 Προμηθεύς,	Promethcus,	105,17
4 Επμηθεύς,	Epimethcus,	105,18
ΠΕΕ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΤΛΑΝΤΕ.		
1 Μαΐα,	Maia,	129,13
ΠΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟΥ.		
Ρείας.	Θ Rhea.	
1 Ίσιν,	Vesta,	101,33
2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
3 Η'ρα,	Iuno,	101,33
4 Άΐδης,	Pluto,	101,34
5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36
ΠΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟΥ.		
1 Κυμοπόληα,	Cymopolia,	123,2

ΦΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

ἢ Ἀμφιτρίτης.

ἢ Amphitrite.

1 Τρίτων,

Triton,

129,6

ΦΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

ἢ Μεδούσης.

ἢ Medusa.

1 Χρυσάορ,

Chrysaor,

93,4

2 Πήγασος ἢ Πάγος,

Pegasus equus,

93,4

ΦΕΚ ΧΡΥΣΑΟ- ΕΧ CHRYSAO-

ρος ἢ Καλλιρρόης.

re ἢ Callirhoe.

1 Γερριονίδης

Geryoneus,

93,10, ἢ

133,20

ΦΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΙΟΥΕ.

1 Πηνελόπεια,

Minerva,

127,33

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Θέμις.

Themide.

1 Εὐνομία,

Eunomia,

2 Ὠρα, Δίκη,

Hora, Dice,

127,13

3 Εἰρήνη.

Irene,

4 Μοῖραι γ'.

Parca tres,

127,15

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Εὐρυνομία.

Eurynome.

Ἀγλαΐα,

Aglaia,

5 Χάριτες, Εὐφροσύνη.

Charites Euphrosyne,

127,

Θαλία,

Thalia,

20

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Δήμητρος.

Cerere.

1 Περσεφόνη.

Proserpina,

127,14

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Μνημοσύνης.

Mnemosyne.

2 Μῦσαι,

Muse,

127,27

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Λατώ.

Latona.

1 Ἀπόλλων,

Apollo,

127,29

2 Ἄρτεμις,

Diana,

127,29

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ΗΉρας.

Iunone.

1	ΗΉρα,	Hebe,	127,33
2	Άρης,	Mars,	127,33
3	Ειλάθυρα,	Lucina,	127,33
4	ΗΉφαιστος,	Vulcanus,	129,2

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Μαίας.

Maia.

1	Ερμής,	Mercurius,	129,13
---	--------	------------	--------

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Σιμέλης.

Semele.

1	Διόνυσος,	Bacchus,	129,16
---	-----------	----------	--------

ΦΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Άλκμήνης.

Alcmene,

1	ΗΉρακλῆς,	Hercules,	129,18
---	-----------	-----------	--------

ΦΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Venero.

1	Φόβος,	Phobus,	129,9
2	Δαίμων,	Dimus,	129,9
3	Άρμονία,	Harmonia,	129,12

ΦΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

της Γῆς.

Terra.

1	Νηρέας,	Nereus,	89,22
2	Θαύμας,	Thaumas,	89,32
3	Φόρκυς,	Phorcys,	89,32
4	Κητώ,	Ceto,	89,33
5	Ευρυβία,	Eurybia,	89,34

ΦΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΩ ΕΤ

Δωρίδης.

Doride.

1	Προτο,	Proto,	91,2
2	Ευκράτη,	Eucrate,	91,2
3	Σαο,	Sao,	91,2
4	Άμφιτρίτη,	Amphitrite,	91,2
5	Ευδωρία,	Eudora,	91,3
6	Θήτις,	Thetis,	91,3

7 Γαλιώνη,	Galene,	91.3
8 Γλαύκη,	Glauce,	91.3
9 Κυμοδόνη,	Cymothoe,	91.4
10 Σπείον,	Spion,	91.4
11 Θαλία,	Thalia,	91.4
12 Μελίτη,	Melita,	91.5
13 Εὐλιμένη,	Eulimene,	91.5
14 Αἰαυή,	Agaue,	91.5
15 Πασιθέα,	Pasithea,	91.6
16 Ερατώ,	Erato,	91.6
17 Εὐνεάκη,	Eunice,	91.6
18 Δωτώ,	Doto,	91.7
19 Πρωτώ,	Proto,	91.7
20 Φέρουσα,	Phersa,	91.7
21 Δυναμένη,	Dynamene,	91.7
22 Νησαίη,	Nesaea,	91.8
23 Ἀκταίη,	Aetaea,	91.8
24 Πρωτομίδεια,	Protomedia,	91.8
25 Δωρίς,	Doris,	91.9
26 Παρόπη,	Panope,	91.9
27 Γαλάτεια,	Galatea,	91.9
28 Ἰπποδόνη,	Hippothoe,	91.10
29 Ἰππονόη,	Hipponoe,	91.10
30 Κυμοδόκη,	Cymodocce,	91.11
31 Κυματολήνη,	Cymatolege,	91.12
32 Κυμώ,	Cymo,	91.14
33 Ηΐονη,	Eione,	91.14
34 Ἀλιμίδη,	Halimede,	91.14
35 Γλαυκονόμη,	Glauconome,	91.15
36 Ποντοπόρεια,	Pontoporia,	91.15
37 Λειαγόρα,	Liagora,	91.16
38 Εὐαγόρα,	Euagora,	91.16
39 Λαομίδεια,	Laomedea,	91.16
40 Πολυνόμη,	Polynome,	91.17
41 Αὐτονόη,	Autonoë,	91.17
42 Λυσιάνασσα,	Lysianassa,	91.17

43	Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44	Ψαμάθεια,	Psamathe,	91,19
45	Μενίππη,	Menippe,	91,19
46	Νησώ,	Neso,	91,20
47	Εὐπόμπη,	Eupompe,	91,20
48	Θημιστή,	Themisth,	91,20
49	Πρόνοι,	Tronoë,	91,20
50	Νημερτής,	Nemertes,	91,21

ΠΕΚΘΑΥΜΑΝ- ΕΧΤΑΥΜΑΝΤΕ
τος καὶ Ἡλέκτρας.

1 Ἴρις, Iris, 91,25

2 Ἀἰλλὰ, Aëlla, 91,26
Ἥρπυιαι, Harpyæ,

3 Ὀκυπέτη, Ocyrete, 91,26

ΠΕΚΦΟΡΚΤΟΣ ΕΧΡΗΟΡΚΥΕΤ
καὶ Κητώς.

1 Γραῖαι, Graæ, 91,29

2 Πιφρηδῶ, Pephredo, 91,32

3 Ἐνυό, Enyo, 91,32

4 Σθενώ, Stheno,

5 Γοργόνες, Εὐρυάλη, Gorgones, Euryale, 91,35

6 Μέδουσα, Medusa

7 Ἐχιδνα, Echidna, 91,18

8 Δράκων φύλαξ ἱ- Draco custos Hesperidi-
σσορείδων, dum, 95,20

ΠΕΚΤΑΡΤΑΡΟΥ ΕΧΤΑΡΤΑΡΟ
καὶ Γῆς.

1 Τυφωΐς, Typhoëus, 123,4

ΠΕΚΤΤΦΩΩΣ. ΕΧΤΤΡΗΟΕΟ.

Ἄνεμοι, Venti, 125,16

ΠΕΚΤΤΦΩΝΟΣ ΕΧΤΤΡΗΟΝΕ
καὶ Ἐχιδνῆς.

1 Ὀρθες κύων, Orthus canis, 93,32

2 Κέρκερς, Cerberus, 93,33

3 Τ'όρα Λερναίη, Hydra Lernaæ, 93,36

4 Χίμαιρα, Chimæra, 95,6

κ. i.

ΦΕΞ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΘΕΤ

Χιμαίρας.

Chimæra.

1 Σφίγξ,

Sphinx, 95, 12

2 Λέων Νεμειῶν.

Leo Nemæus, 95, 14

ΦΕΞ ΙΑΣΙΟΥΤ, ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟΕΤ

Δήμητρον,

Cerere.

1 Πλούτων,

Plutus, 131, 8

ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΥ ΕΧ ΚΑΔΜΟΕΤ

κὺν Ἀρμονίας.

Harmonia.

1 Ἰνώ,

Ino, 131, 13

2 Σεμέλη,

Semele, 131, 15

3 Ἀγαυή,

Agave, 131, 15

4 Αὐτονόη,

Autonoë, 131, 16

5 Πολύδωρον,

Polydorus, 131, 17

ΦΕΚ ΤΙΘΩΝΟΥ ΕΧ ΤΙΤΗΘΩΝΟΥ

κὺν Ἥως.

ἢ Aurora.

1 Μίμνων,

Memnon, 131, 24

2 Ἡμαθίων,

Emathion, 131, 24

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧ ΚΕΡΗΑΛΟΥ

κὺν Ἥως.

ἢ Aurora.

1 Φαέθων.

Phaëthon, 131, 5

ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ

κὺν Μελιτιάς.

ἢ Medea.

1 Μήδην,

Medea, 133, 4

ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥ ΕΧ ΑΙΑΚΟΕΤ

κὺν Ψαμμάτης.

Psamathe.

1 Φωκόν,

Phocus, 133, 7

ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΕΧ ΠΗΛΕΟΕΤ

κὺν Θήτιδος,

Thetide.

1 Ἀχιλλεύς,

Achilles, 133, 10

ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥ ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ

κὺν Ἀφροδίτης.

ἢ Veneræ.

1 Αἰνείας,

Æneas, 133, 11

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

κὺν Κίρκης.

ἢ Circe.

1 Ἀγρίν,

Agrins, 133, 16

2	Λαπῖς.	Latinus,	133.16
ΕΞ	ΟΔΥΣΣΕΩΣ	ΕΧ	ΥΛΥΣΣΕ
	ἢ Καλυψῆς.	ἢ Calypsō.	
1	Ναυσίδος.	Nausithous,	133.19
2	Ναυτίου.	Nausinous,	133.20.

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex D. Philip. Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in initio huius libri.

T R A D I T discrimina dierum, quæ fausti vel inauspicati sint, item alia alijs dieb. luere. Quædā .v. discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionib. Sunt aut̃ eatenus discrimina seruāda quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio verò præter causas naturales est, & ex impietate perfecta. Effet verò insania non habere naturæ rationem cum illa nobis vsui sit, & nostra causa à Deo cōdita. Itaq; discrimina dierū nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solē. Nam quadrati aspectus ciēt pugnam naturæ cum morbo, sed superstitiosa obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

Ps. 43. Ὡς Πιφεροῖς (id est) Τετραγίδου μηνὸς. Or-
disur à tricesima mensis die, quam dicit optimā esse.
h. ij.

Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

Pag. 45. Ὡς Εὐτ' αἰ.) Quidam Scholiastes hanc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἀνθρώποι τὰς ἡμέρας ἢ τι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσταται σωφροσύνη, καὶ μὲν ἀκριβείας γινώσκω.

Ὡς Περὶ τοῦ ἐν.) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμῆς μὲν, secundam μισθόν, tertiam φθινόγον. Deinde primae decadis diem primam νυμωίαν, secundam δευτέραν ἱσαμῆς, tertiam, τετάρτην ἱσαμῆς, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσαμῆς. Secunda decadis diem primam, περὶ τὴν δεκάτην, secundam, δευτέραν ἐπὶ δεκάτην, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, i. xx. diem. Tertia primam, περὶ τὴν εἰκάδα, vel Solonis inuentu, numeros dierum ad Luna decrementum mimendo, ἐνάτην φθινόγον, secundam, ὀγδὴν φθινόγον, tertiam, ἑξήκοντα φθινόγον, usque ad τετρακάδα, i. 30. diem, quam etiam ἑνὴν καὶ ἑξήκοντα vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Luna iam apparenti, & tertia à coitu digressa. Ceterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec usque etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μετὰ δ' ἑπτὰ καὶ ἀκνείων praetermissis: quod suo quoque loco notabimus. Etenim igitur primus dies est, pro ἐν καὶ νύκτι, nempe noctri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra. τετράς, pro τετάρτη, quar-

tus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primumq; tunc conspicitur.

Υ Οὐδ' αὖτ'.) Prateritis, 2. & 3 itémque 5. & sexto, diebus, ut medijs, venit ad octavum & nonum, quos rectè utiles dicit crescentibus : nam humores alit crescentia Lunæ. Υ Εἰς δ' αὖτ'.) Decimo praterito, undecimum & duodecimum variè laudat; quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, què beneficium vocant. Υ Η' μὲν.) οἷς per synare sin pro οἷας. Υ. Τῷ.) i. ταύτῃ. ἀεροιπότῳ, pro ἀεροιπότῳ, in aëre pendens. Υ Η' μὲν.) Quidam legunt ἐμπλεῖς, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xii. diem, quasi cumulatam & adanctam.

Υ Μελὼς.) Ait xii. diē sationi obesse, nimirū propter immodicū humorē: vetant enim sementē facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas serere precipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autē hunc diem περικαυδὴς ἡμέτερος μελὼς ἰσταμῶν, qui dicitur aliàs, πεῖτε δὲ δῖκα.

Υ Εἰς δ' αὖτ'.) Præter vulgatum morem vocat, 6 diem, ἡμέτερος μελὼς, quā aliàs dicatur, πεῖτε δὲ δῖκα. Est autem hic dies, contrā quā superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna, utilis verò maribus gignendis: nam ex humido semine fœmelle, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est quā crescente.

Υ Οὐτε γὰρ.) ἔτ' αὖ γὰρ. ἀντιβ. id est, non est utile puellis ut tum cōtrahāt nuptias, quia à plenilunio cœpit iam humor deficere. Addit deinde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur.

Υ. Εἰς δ' αὖτ'.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μελὼς μεσῶν, diebus τῷ φθίνοντι continuo insequentibus. Υ Γίναντες.) Hic pro περικαυδὴς nonnulla exemplaria habent περικαυδὴς. Υ Εἰς δ' αὖτ'.) τετρας. vocat diem 14. τε-

τράδα μέλου, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusq; lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

Ψ Τετράδι.) Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alij volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tam enim & oppositio & interlunium ledunt corpora. Qui laborant colericis morbis ad postremam quartam magis languent, phlegmatici contra.

Ψ Πέντης.) Quintos dies monet fugiendas, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullā adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furia obambulent, & pœnas expetant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. Ψ Μίση δι.) Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius, nam madidum importatum statim corrumpitur. Ψ Βάλλει.) ὕλον. Iubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ ceditur decrecente Luna firmior sit, quæ verò crescente Luna, illico putrescat.

Ψ Νήια.) In quibusdam exempl. interijciuntur hic versus, τῆμεθ' ἀδικοτοῦται πέλαιτα, τμυθεῖσθαι σιδήρα. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. Ψ 2. abundare omnino videtur.

Ψ Εἰνάς.) Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ἡμετέρας adverb. pluralis numeri, ut ἡμέρας. Quidam legunt ὅτι δεκάς. Derivatur à δεκάλον, crepusculum. Ψ Πεντίς.) Prima nona dies. scilicet à principio mēsis, innocua est propter ter geminū aspectum cum Sol ab. sit à signis.

Ψ Ἀΐγι.) ἔπειτα πάλιν. Proverb. Nullus dies omnino malus. Ψ Παῖγι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo

nempe ante ἔλῳ καὶ ῥίαν. Ὡ. Ἀρξάδα.) Græcis-
mus pro aperire dolium. Ὡ Εἰρη.) παῖρ. δὲ αὖλ.
Ἐ. id est, pauci certè servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt quisnam dies præstet.

Ὡ Τετράδι.) Diem xiiij. intell. Ὡ Μίαν.) παῖρ. δὲ
αὖτ. Εἰρή. hic est: nam ad dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam pro-
bant sequentes dies Nam & tempestatum & corporū
maximè mutationes sūt principio postrema quarta.

Ὡ Αἰσέ μὲρ.) Epilogus est præceptorum. Est igitur cō-
siderandum quid religio præcipiat, deinde quid oria-
tur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet
superstitio est. Ὡ Αἰ δὲ.) μὲρ δ' οὐ πῶς promiscuum
sonat. Ἐνέροι autem videtur Politianus vertisse e-
mortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἄνεια, quasi
dicat inania.

Ὡ Κλῶ.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum
certam rationem, sed in plerisq. superstitionem & cō-
suetudinem hominum. Ὡ Κλῶ.) Proverb. Dies
non erca & parens.

Ὡ Τάων.) Bene, inquit, habebit qui servauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quòd alij alias
pro bent ac laudent. Verùm iste inculpabilis est, i. ille
non peccabit qui nō violabit ea quæ religiosè & uti-
liter constituta sunt. Nam Dij fauent ἡς qui natu-
ra rectè utuntur.

FINIS ANNOTATIO-

um in Dies Hesiodi.

BREVES ANNOTATIONES

in Scutum Herculis.

INSCRIBITUR hoc Poëma proprio nomine Herculi scutū, q̄ eius præcipua sit hîc descriptio. Rei aut̄ argumentum sic habet. Taphij facta expeditione in Electryoni boves interemerūt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quàm de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus, illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic reuersus à prælio: ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem: Qui cum ariga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanū factō Trachinē abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemq̄ pro filio suo pugnātem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Pag. 49 H' oīn.) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀποδῶν initium, quod & abruptum videtur, & idcirco variè absurdeq̄, à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius euidētem adferemus (cuius illi I. Auratū sibi anthorem esse proficetur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μεγίστας νοίας, ut vocat idē Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis cōpararet. Hinc enim dicta sunt nomina, quod singula similitudines ab his vocibus, ἢ οἷον, inciperent: sicut & in Homeri *Bæotia* factū cernimus, & apud Hebræos in *Pentateucho*. Quocirca etiam contigit, ut nomina posteriores Poëta, & inter alios *Hermesias* *Colophonius*, *Hesiodi* fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut & *Homerus* *Penelopen*, & alij alias. Earum igitur nomina fragmentum est, quod hodie extat, *Scutum Herculis*, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quàmplurimis, continetur: itaque & ab ἢ οἷον, sicut etiam reliqua, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete *Pindari* citatum adducam: Ἡ οἷον Τείν πυκνόφρον Μυκρονίχην, Ἡ τέκερ Εὐφρομένην γαρόχην, &c. &: Ἡ οἷον Φθίη Χερσίτων ἀπὸ καλῆς ἰχνοῦ Πλωτὺ παρ' ὕδαρ καλὴ ναίασκα Κυρλίω, &c. His omnino simile est nostrum illud, Ἡ οἷον ἀεθλοπύσσα, &c. Unde patet error scholiastis Græci *Tetzis*, qui non ἢ, sed ἢ legit, ac οἷον vel per admirationem dictum, vel superfluum positum putat. Nec melius sanè interpretes, qui *Heu* qualis, vel qualis illa exposuerunt, cū, ut nos vertimus, verba sonent, Aut qualis. Ineptè quoque τὰς νοίας quidam *Matutinas* vertit. Et quannus hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & *scutum Herculis* vocatur, quod eius præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos *Somnium Scipionis* dicitur. Hac igitur de ipsis vocabulis initij. Orditur autem Poëta à commendatione *Alcmene*, quæ *Amphitryonem* patris interfectorem *Thebas* secuta est. Ὡ. Νόσφιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab *Amphitryone*.

Pag. 11. Ὡ. Ἀνδράσι.) Legitur etiā φυτὸδίου.

Ψ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν φιλ.

Pag. 53. Ψ Οἷς περιλιπ.) Multa exēplaria pro δόμον
hæc habent δαῖμα, non sine magno scdōq. errore : cui
tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos
fecimus, vel sic, Οἷς περιλιπὼν δαῖμα σφέτερον, σφῆ.
Ψ Σχέτις.) Hæc etiam pro μέλα περισῆταις πολ-
λὰ, ut constet versus. Ψ Αὐτὰρ.) pro ἰππὶ τῆς
το legunt etiam ἰπὶ τῆς.

Pag. 55. Ψ Η΄ δι.) Αἰὲ δὲ δι.) Ψ Φυλόπιδε.) Αἰὲ
φίρτερε. Ψ Θύμω.) Nonnulli codices habent μύθη.
Ψ Κάββαλ.) Est ὅτι alia lectio, quæ pro δὲ ἰντοδὲν ha-
bet δὲ τοι ἴσταν.

Pag. 57. Ψ Χρσι.) Sequitur iam clypei Herculis ele-
gantissima ὅτι admirabilis descriptio. In Ald. ὅτι
Flor. editionib. præfixus est titulus huic versui, Ἀρ-
χὴ τῆς ἀσπίδος: quasi verò præcedentia non pertine-
ant ad idem opus.

Ψ Λαμπρόφρον.) Αἰὲς κυανῆ. Ψ Σφείν.) Quidam
malunt, μαλαίην.

Ψ Εἰν ῥ.) Est hæc ὑποτίπνωσις acerrima pugna περὶ ὧ-
ξις. q. d. prosecutio, vel persecutio. Interpr. ἐν τῇ
τοῖς φροσὶ λωὶ καὶ περὶ ὧξις καὶ ὁπιοδοδῶξις, ὥς τινες
δὲ καὶ ἰζωγραφήσιν καὶ γὰρ οἱ παλῆμοι ποτὶ μὲν διώ-
κουσι, καὶ καλεῖται τὴν τοῦ περὶ ὧξις, ποτὶ δὲ διώκονται,
καὶ καλεῖται τὴν τοῦ παλῆμοις. Igitur παλῆμοις est quæ
ἢ qui fugerant, eos qui fugaverant at quo vicerant versa
Martis alea infectantur. Huic loco similis est ille a-
pud Virgil. cū Troiana pubes pugna ciet simula-
chra sub armis: Inde alios ineunt cursus aliosq. recur-
sus Aduersis spatijs : Et nunc terga fuga nudant,
nunc spicula vertunt Infensi, &c.

Ψ Αμφιτρ.) Sunt qui legant Διαματὰ. Ψ Κυάνια.)
Quædam exempl. habent Κυάνια.

Pag. 59. Ψ Τοι δ.) Αἰὲ malunt κάτῳ τι, ὅτι irasce-
bantur, seu incendebantur.

Ψ. Εἰ δὲ λω.) Alludit ad pugnam Λαρίθαριον cū

Centauris in nuptiis Pirithoi. Ὡς Ἀρκτον.) *Alia exempl. habent* Θέρειόν τε. Ὡς Ἰμειρόει.) *Deist fortasse articulus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.*

Pag. 61. Ὡς Εἰ δ' ἰω.) *Perseum clypeo antennalantem fingit.* Ὡς Κάλλη.) *Quaedam exempl. habent,* νόμιμα ποταῖτο. Ὡς Κεῖτ'.) *Orci galeā innisibile factū.*

Pag. 63. Ὡς Μάρκουθ.) *Quidam legunt* ἄπὸ. Ὡς δὴ ὁρῶς.) *Alij malunt, γῆρας τ' ἰμέμαρ πῶν.* Ὡς Αἴμα.) *Legitur etiā μαρμαίροις sed cum μαρμαίροις melius finit versus. Et supra etiam pag. 61. est ἰμέμαρ μαρμαίροις. Et pag. 65, ἰμέμοι μαρμαίροις.*

Ὡς Ἀΐσπος.) *Vel, ἀλ' ἀεὶ ὕγῃ.* Ὡς Χρσὶν.) *vel, ἀγλαΐαις.*

Pag. 63. Ὡς Αἰχμῆς.) *Nonnulli codices habent περυνόκετα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. παλαιοὶ δὲ, καὶ δι' ἀνταρπίδου ἀνάλωγος.* Ὡς Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) *Pro ἰσχυρὸν αἰὲν legunt ἰππῖον.* Ὡς Οἱ δ' αὖτ'. *In hoc ὁ quarto deinceps versu pro ἰς ταλάργε est in nonnullis codicibus ἐν ταλάργε.* Ὡς ἰμέμοι.) *Legitur ὁ ἀπαλῆξαι.*

Pag. 67. Ὡς Καὶ σφ.) *Alias φωνήσας.* Ὡς Ἄλλο.) *Legitur etiam, Ἄλλο δ' ἐπεὶ ἰσχυρὸν ἐξίμεν.* Ὡς Αὐτὸς.) *Quaedam exemplaria habent ὅτι ἰώτα, pro ὅτιόντα.* Ὡς Αἰγίδη.) *Alij, ἀεισινάχισι.*

Pag. 69. Ὡς Παντὶ.) *Notandum est hīc σῆμα πονὶ priore longa, ut ὁ infra pag. 75. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi.* Ὡς Ὡς δ' ὅτ'.) *Comparatio hac est Homero frequens.* Ὡς Καὶ δ.) *Hoc Homero ὁ Virgilio semper signū cladi est.*

Pag. 71. Ὡς Οὐδ'.) *Scholias. Græcus Τχεται scribes Senlencum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat æneum.*

Pag. 73. Ὡς Αὐτὸς.) *Aut retinendum ὅτιόντα, ut supra, aut ἀεισινάχισι retinendum pro ἀεισινάχισι.*

Ὡς Οὐρῇ.) *Legitur etiam μαστχον.*

BREVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

P. A. G. 77. Ὡς καὶ τε λ.) In nonnullis exemplarib. est Τῶν καὶ τοῖο. Et Ὡς sequenti quidam dividunt ἰσὺν κελύους.

Pag. 79. Ὡς Θείω.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si verò legamus ὡς κλείοιμι; Ὡς ἄρχομαι.) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est, Ὡς Σφας δὲ αὐτὰς ἐργάζονται τε καὶ ὕστερον αὖν αἰεῖδον: qui commodè effici non potest, si legamus λήγουσαι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσαι αἰοιδῆς, sub αὐτὸν ὑμνοῦσαι. Ὡς Ἡ' δὲ ἴτε.) Secundū quosdam esset scribendum κῦρες, quod exs corrumpitur: sed non assentiuntur veteres codices. Ὡς Μίμελ.) Ald. edic. habet μέλας. Germ. μέλας τε. Venet. μιμέλ τε. Sed notum est ex Homero, μιμέλας contrahi in μέμελ.)

Pag. 85. Ὡς Βρόντ.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀστερόπλω habet pro στερόπλω. Ὡς Κυκλ.) Videtur potius legendum ἵς, pro εἷς per dieresin.

Pag. 87. Ὡς Μήδε' α' θ') Non video quomodo ἀδάμωτον ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse mendam pro ἀδάμωτον, ut etiam interpretati sumus. Nam καὶ β' δὲ, & qua sequuntur de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. Ὡς Φάσκε.) Τίταιιοντες quidam exponunt nocentes, sed indices lectorum potior sit interpreta-

etio, extendētes, scil. manum. ὧς Ἀνδρῶν.) Ἀλλ' legunt λυμὸν: & fortasse melius. Sicut etiam ὧς. sequenti magis convenire videtur φόβοις quam φόβος, quia suprā in Aspid. coniunxit etiam Poëta hæc duo φόβος & αἰδουμένῳ, pag. 57. ὧς Γαῖαν.) Lege Κατῶ.

Pag. 91. ὧς Πηγῶν τ.) Quædam exemplaria habent Εὐκραίτη. ὧς. Ω'κρίης.) Aliās, γαλαπείρη.

Pag. 93. ὧς Μιχθεῖς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illū Εἰ ὑγλαυὸς, cum tamen eò pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Calligheë. Quocirca nos G. (alterum sequenti, versum illam huc transtulimus. Nam hoc cum historia planè convenit, quæ tota repetitur pag. 131. ὧς Κέ;η δ' Ωκεανόιο.

Pag. 95. ὧς Εὐλῶ.) In nonnullis exemplaribus est Κλδῶα, pro Κρδῶα.

Pag. 97. ὧς Οἱ ᾗ ἱκ.) Legitur etiam ὅσοι περὶ. ὧς Κρεῖα.) Omnino legēdū est & corrigendū, Κρεῖα δ' Εὐρυβίαν, ut sit sensus, Eurybiam peperisse (creo, &c. Nam vir Creus recensetur suprā in catalogo filiorum Cæli & Terra, pag. 85. ὧς primo. Eurybia autem μη'ieris sit mentio pag. 89. ὧς Εὐρυβ. ubi ex Ponto & Terra progenerata dicitur. Porro in hoc versu προτίκτε, legitur etiam, τέλειν & φιλ.

ὧς Πέρολυθ.) Legitur etiam ὅς πελομασι. ὧς Ἀργέ-
σιω.) Aliās λαίηρογκέλυθον.

Pag. 99. ὧς Μήτιν.) ἱποβραχίονι reposuimus pro ἱπορῶν, Hesychium secuti. Videtur autem hęc capi vox illa pro vi. spoliare, vel simp'iciter pro adimere. Sive tamen qui maluit pro carere, accipere.

ὧς Ε'ρδων.) vel Ρίζων.

Pag. 101. ὧς Ε'ν τ' ἀγ.) Hęc pro ἐνθ' reposuimus ἐν τ' & pro ὅν κ', ὅν κ'. ὧς Ε'νθα.) Aut legen-

dum est τῷς pro τοῖσι, aut pro ὅτι γίνεται aliud
verbum reponendū videtur: certè τοῖσι παρίσταται sen-
sui aptissimum esset. Ὡς ἔειπα.) Quidam malunt,
ὅτι χαίρον τε, τοκοῖσι ἢ κῶδ. Ὡς Βυζαντ.) Fortasse
pro βυζαντῶν metri causa repositum.

Pag. 103. Ὡς Κορή.) Iudicet lector, num rectè additū
sit, &c. Ὡς Ἡύξετο.) Nonnulli codices habent ὅτι πλο-
μοῖων δὲ ἐν αὐτοῖς.

Pag. 105. Ὡς Οἱ οἱ.) Pro ἀπικύβητος. legitur ὅτι ἐπικύβη-
τον.

Pag. 107. Ὡς Δασυλόφω.) Finis huius versus sic legitur
in Ald. & Flor. edition. Ζῶος νόον ἔξαπατίσκων:
ubi Ζῶος nullo modo ferri potest. de ἔξαπατίσκων
aūt (quod tanquam ab ἔξαπατίας deductum vide-
tur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. Ὡς Ἀμφι.) pro νοδυλίας reposuimus νοδυ-
λίῃ, ut iungatur cum ποῖνς. Ὡς Οὐλομόφω.) Men-
do- se prorsus legitur hic. versus in nonnullis exēpl. cum in-
iuria tam metri quàm sensus ipsius, hoc modo: Οὐλο-
μόφω πείνς ἀσύμφορῃ, ἀλλ' ἀκόρροιο. Perperam e-
tiam σύμφορῃ exprimitur in vulgat. interpr. (ὁμοδα,
cum significet Comitancia, ut in illo eiusdem Poëta
loco, in Εἰρή. pag. 17. Λιμὸς δὲ τοι πάμπ. &c. Est ergo
sensus: Quæ non sectantur paupertatem, sed luxus
sunt affecta.

Pag. 113. Ὡς Φαίνετα.) Pro ἐναρτίῃ potest etiam legi
ἐναρτίον. Ὡς Εἰς φάσιν.) Pro δὸνδ legitur etiam ὑ-
πὸ: ὅτι fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat præ-
cedentem syllabam. Ὡς Σῆς δὲ.) Est & alia lectio, Σῆ-
σι δὲ ὅτι φρεσὶ κῶνσι. Ὡς Ἀπορρ.) Comitancimus de cō
precedenti voce ἀπορρῶν, ut videlicet sit adverbium
motus, non aūt cōiunctio ἢ. quæ iā est in præcedenti Ὡς.

Pag. 115. Ὡς Πίλνατο.) Legitur hīc etiam, μέγας ὑπὸ
δὲ π. aspiratione præpositionis fulciante ultimam syl-
labam præcedentis dictionis, ut iam antea vidimus,
pag. 113. Ὡς Εἰς φάσιν. Ὡς Σὺ δὲ.) Quidā malunt

ισφρογίζον, quam dictionem Hesych. exponit ἰδόντων, i. iactabant, ciebant, ueniebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. Ὡ Τὺ ᾧ.) σιδυρήν scribendū, sed per σιδυζήν legēdum σιδυρή. Ὡ Ἀγέλιον.) Alij malūt Ἀγέλιος: quod videretur tum in fæminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendū ἰνὸν κτλ. Quid si verò Ἀγέλιος legeremus?

Pag. 121. Ὡ Οἷ κερ.) Δοπολείψας, ab Δοπολείβας. Quidam tamen ab Δοπολείπω deducunt, & relinquentes exponunt. Ὡ Εἰδοῖδε.) Legitur & λάϊνΘ.

Pag. 123 Ὡ Τρίων.) melius fortasse sic quàm ut alia exempl. habent, Τρέων δὲ αἰδώς, cum qua lectione versus constare non potest.

Pag. 125. Ὡ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque alijs. Nam superius pag. 97. separavit quoque Zephyrū ab Argeste. Aut igitur hæc legendum Ζεφύρου τε, aut superius coniungenda hæc duo Ἀργέσιω & Ζεφύρου. Ὡ Αἰδ' ἄλλ.) Multa exempl. habet μῆψαυραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μῆταιραι αἰμυραι, ἢ κῆψαι προαί. Ὡ Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζλωῖα.

Pag. 127. Ὡ Αἴτ.) Quidam scribunt ὠραῖνοι, φελοῖ: nonnulli etiā exponunt, decorant, speciosa faciunt. q. nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. Ὡ Οἷ λωΘ.) Legitur quoque ἀδανάτοισι τελίωται. Ὡ Η' δὲ οἱ.) i. in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. Ὡ Αὐτάρ.) Reperitur etiam Νηρηίδες. Ὡ Ἀγέλιον.) In nonnullis codicib. hæc duo verba, ἀμύμονα, & κρατερός, scribuntur ut propria nomina.

FINIS.

pag. 136 & 137 in Tab. Theog. pro 25 reponere ubique 29.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

**A V T H O R V M,
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N -
tinentur, Elenchus.**

T H E O G N I S Megarensis, pag. 70

Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

P H O C Y L I D E S, pag. 101

Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobęum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114

P Y T H A G O R Œ carmina aurea,
pag. 122.

Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
pag. 126

S O L O N I S sententiz elegiacę, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143

T Y R T Œ U S de Virtute bellica,
pag. 147.

Alia eiusdem, pag. 149

S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157
& 163.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167

R H I A N I, de imprudentia, pag. 171

E X N A P H M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

sententia,	pag. 173
Eiusdem viruperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentia,	177
Ex O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod brevis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententia,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenas,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandrij,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E-
 quitur Senariorum libellus, continens diuer-
 forum Poëtarum sententias singulares: quarum
 capita hæc sunt.

I N		<i>Artem,</i>	216
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i>	227
<i>Animum,</i>	235	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>I N</i>	
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>A D</i>	
<i>D E</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Mœrorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fœlicitatem,</i>	210	<i>I N</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>A D</i>		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>A D</i>		<i>D E</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>D E</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>D E</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	218	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

I N		<i>Superbiam,</i>	228
<i>Regem,</i>	203	DE	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214
I N		234	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Senectutem,</i>	204	D E	
<i>Servos,</i>	210	<i>Veritate,</i>	200
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vita,</i>	200, & 212
<i>Sonnum,</i>	228	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Spem,</i>	210	<i>Voluptate,</i>	212

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui novæ seu mediæ

Comædiæ Poëta fuit, pag. 235

A L E X I D I S *Thuri,* 240

A M P H I D I S *Atheniensis,* 242

A N A X A N D R I D I S *Rhodi,* 243

A N T I P H A N I S *Carysti,* 244

A P O L L O D O R I *Geloi,* 248

D I P H I L I *Sinopensis,* 249

M E N A N D R I *Atheniensis,* 250

D I O D O R I *Sinopensis,* 258

I N D E X.

E V B V L I <i>Atheniensis,</i>	259
H I P P A R C H I,	261
N I C O S T R A T I,	261
P H E R E C R A T I S <i>Atheniensis,</i>	261
C R A T E T I S <i>Atheniensis,</i>	265
E R I P H I,	265
C L E A R C H I,	267

F I N I S.